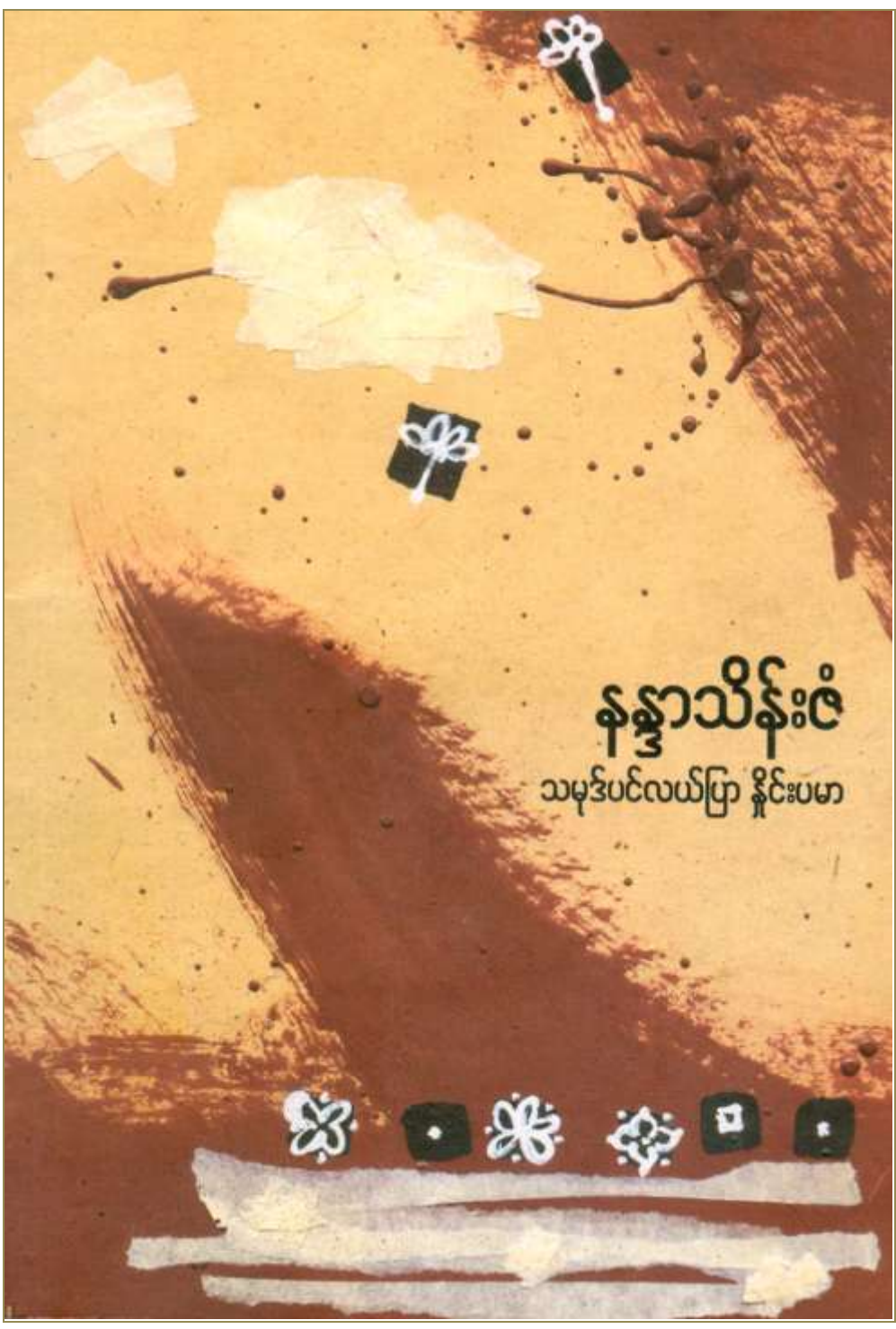

နန္ဒာသိန်းဇံ

သမုဒ်ပင်လယ်ပြာ နိုင်းပမာ

သမုဒ်ပင်လယ်ပြာ နှိုင်းပမာ

နန္ဒာသိန်းလုံ

Typing – nyisay

Proof & PDF – yaybawal

<http://mnteashop.com>

<http://mnteashop.com>

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

၄၀၀၂၄၃၀၃၀၈

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၄၀၀၃၂၄၀၃၀၈

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

အုပ်စု

၁၀၀၀

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းဒီဇိုင်း

နေမျိုးဆေး

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းကာလာခွဲ

Empire၊ ဦးထွန်းဆိုင်၊ ကိုလူမော်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မိုးကေဆိုင်၊ ချိုတေးသံစာပေ

ရွှေနံ့သာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့ (၃)

http://mmteshop.com

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းသားပုံနှိပ်တိုက်

ဦးတင်အောင်ကျော် (၀၇၀၅၃)

စွယ်တော် ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် - ၁၄၇၊ ၅၁ - လမ်း(အထက်)၊

ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၂၉၇၂၇၅

တန်ဖိုး

၁၅၀ကျပ်

http://mmteshop.com

ရည်ညွှန်းချက်

ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးတွေဟာ ကျယ်ဝန်းတယ်၊ နက်လဲ နက်ရှိုင်းတယ်၊ အန္တရာယ်တွေလဲ ထူပြောတယ်။ ဒီပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးတွေ ထဲမှာနစ်မွမ်းခဲ့ကြသူတွေ၊ နစ်မွမ်းမည့် သူတွေ အများကြီး ... အများကြီးရှိမှာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးတွေကို ဖြတ်သန်းပြီး တစ်ဖက်ကမ်းကို ရောက်ခဲ့သူတွေရှိတယ်။ အတတ်ပညာ နည်းပညာတွေနဲ့ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးကိုစိုးမိုးနေသူတွေ ရှိတာပဲ။

ဗုဒ္ဓသာသနာက အရိယာဆိုတဲ့ သူတွေဟာ ဆိုခဲ့တဲ့ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီး တွေထက် အမြတ်ကျော်ရ ခက်ခဲတဲ့ သံသရာပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးတွေကို ကျော်ဖြတ် နိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အပြောကျယ်သလောက် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်လွန်းလှတဲ့ ဒေါသ လှိုင်းလေတွေကိုလဲ ကျော်လွှား လွန်မြောက်ခဲ့ကြတယ်။

ဒါဖြင့်

ငေးရပ်တွေဝေနေသူအတွက်

http://mmteshop.com

ထုတ်ဝေသူ၏ အမှာ

ဤ “သမုဒ်ပင်လယ်ပြာ နှိုင်းပမာ” စာအုပ်တွင် ပါဝင်သောစာစုများသည် အင်တာဗျူးဂျာနယ်၊ ရုပ်ရှင်အမြဲတေမဂ္ဂဇင်း၊ မင်္ဂလာတေးမဂ္ဂဇင်း၊ ဓမ္မရိပ် မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် ဆရာနန္ဒာသိန်းဇံ ရေးသားခဲ့သည့် စာစုများ ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းစာစုများကို စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေရန် ခွင့်ပြုသောမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ၊ ပါမောက္ခ ဒေါက်တာသိန်းဇံ (နန္ဒာသိန်းဇံ) အားလည်းကောင်း၊ မျက်နှာဖုံးသရုပ်ဖော် ပန်းချီနှင့် အတွင်းသရုပ်ဖော် ဒီဇိုင်းများ ရေးဆွဲပေးသော ပန်းချီအနုပညာရှင် နေမျိုးဆေး၊ ဆရာပေါ်ဦးသက်တို့အား လည်းကောင်း အထူးကျေးဇူး တင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြ အပ်ပါသည်။

ထုတ်ဝေသူ

http://mmteashop.com

မာတိကာ

၁။ သူတို့တွေနဲ့ မတူချင်

၂။ ဘယ်သောအခါမှ

၃။ အပျံသင်

၄။ အတ္တမြုပ်နံ

၅။ မမြင်အောင်မှောက်ထားတဲ့ အရ

၆။ ပင်လယ်နဲ့ အနုပညာအတွေ့အကြုံ

၇။ လာခြင်းကောင်းသော အသက်

၈။ မြင့်ထက်မြင့်

၉။ ယုံတယ်ဆိုရာမှာ

၁၀။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် သမုဒယသမုဒ္ဒရာများ ... သံသရာနှင့်အမျှ ရှိကြကုန်၏

၁၁။ လိပ်ကန်းထမ်းပိုးစွပ်

၁၂။ သစ်တုံးတရား

၁၃။ အံ့ဖွယ် ပင်လယ်ပြာ

၁၄။ ကူးလျက်ပါ

http://mmteshop.com

၁၅။ အကြီးကျယ်ဆုံးသော အရာ

၁၆။ ကျောခိုင်းသူ

၁၇။ မလျှောက်ဘဲနှင့်ရောက်

<http://mmteshop.com>

သူတို့တွေနဲ့ မတူချင်

ပင်လယ် ရေပြင်ကျယ်ကြီးနား ရောက်တော့ လေပြင်းမုန်တိုင်းတွေ သင်္ဘော ပျက်တာတွေကိုလည်း မြင်ယောင် ကြည့်ဖြစ်နေတယ်။ သင်္ဘောပျက်လို့ ဖောင်တစ်ခု ပေါ်ရောက်နေတဲ့ လူတစ်စုအကြောင်းကိုလည်းအမှတ်ရပါရဲ့ မသေမပျောက်ပဲ ဖောင်ပေါ် ရောက်တဲ့အတွက် ကံကောင်းတယ်လို့ ယူဆရမှာလား။

ဖောင်ပေါ်မှာက လူခုနစ်ဦး။ အဲဒီခုနစ်ဦးထဲက တစ်ဦးကတော့ ကံကောင်းလို့ ဖောင်ပေါ် ရောက်နေတာကို မြင်ပုံမရဘူး။ သူကတစ်လောကလုံးကို အမြဲပဲ အဆိုး မြင်နေတတ်တဲ့ အဆိုးမြင်ဝါဒီ Pessimist ဖြစ်တယ်တဲ့။ လောကမှာ ကောင်းမြတ် ပါပေတယ် ဆိုတဲ့ အရာတွေဟာ တကယ်တော့ လူကိုဒုက္ခတွေ ပိုရောက်အောင် ဆွဲဆောင် လှည့်စားနေတာတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ကောင်းမြတ်ပါပေတယ် ဆိုတာတွေဟာ တကယ်တော့ ကောင်းမြတ်တာတွေ မဟုတ်ဘူးလို့ သူက မြင်တယ်။ အခုလည်း သင်္ဘောပျက်ပြီးဖောင်ပေါ် ရောက်နေတာဟာကံကောင်းလို့ ရောက်နေတာမဟုတ်ဘူး။ ဒုက္ခများများ လူမှာရောက်ဖို့အတွက် အချိန်ဆွဲထားတဲ့ သင်္ဘောပဲလို့ သူမြင်တယ်။

ဖောင်ပေါ်က နောက်တစ်ဦးကတော့ အတ္တဗဟိုပြုသမား Ego-centric အတ္တဗဟိုပြု ဝါဒီ ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ လက်သုံးစကားကတော့ ဒီကနေ့မှာရနိုင်သမျှ ကာမဂုဏ် အာရုံတွေကို ခံစားသာယာပစ်လိုက် ဆိုတာပဲတဲ့။ အခုလို ဖောင်ပေါ် ရောက်နေတုန်း မှာလည်း သက်သက်သာသာလေး နေလို့ရရင် သက်သက်သာသာပဲ နေလိုက်မယ်လို့ သူကသဘော ထားတယ်။ အတ္တသမားပီပီဖောင်ပေါ်မှာသူ့အတွက် သက်သက်သာသာ နေလို့ရအောင်၊ သူများတွေထက် နေရာကျယ်ကျယ် ရအောင်၊ ထိုင်နိုင် အိပ်နိုင်အောင် ယူထားတယ်။

http://mmteashop.com

ဖောင်ပေါ်က နောက် တစ်ဦးကတော့ အကောင်းမြင်သမား Optimist ဖြစ်တယ်။ သူက အကောင်းမြင်သမားပီပီ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းဆီ လှမ်းမျှော်ပြီး ကမ်းကို မြင်ရတော့ မှာပါလို့ ပြောနေတယ်။

ဖောင်ပေါ်က နောက်တစ်ဦးကတော့ စူးစမ်းလေ့လာရေးသမား Observer ဖြစ်တယ်။ စူးစမ်းလေ့လာရေး သမားပီပီသူကတော့ ပင်လယ်ရဲ့ အနေအထား၊ လှိုင်းလေးတွေရဲ့ အတိုးအဆုတ်၊ ဖောင်ပေါ်ကလူတွေရဲ့ အပြုအမူ၊ အစာငတ် ရေငတ် ဖြစ်နေကြပုံ၊ ဖောင်ရဲ့ ပျက်စီးလုနီးနီး အခြေအနေ ... ဒါတွေ ဒါတွေကို မှတ်တမ်းတင်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်။

ဖောင်ပေါ်ကနောက် တစ်ဦးကတော့ အများအကျိုး ဆောင်ရွက်တာ ကောင်းတယ်လို့ ယူဆတဲ့ ပရဟိတဝါဒီ Altruist ဖြစ်တယ်တဲ့။ ငါဟာသူတစ်ပါးကို အကူအညီမပေးဘဲ မနေသင့်ဘူး၊ သူတစ်ပါးအကျိုးကို ရွက်ဆောင်သင့်တယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆ ခိုင်လုံဖို့အတွက် ဆင်ခြင်ဆင်လက်တွေကို သူကရှာနေတယ်တဲ့။

ဖောင်ပေါ်က နောက်တစ်ဦးကတော့ အဆိုးအကောင်းတွေ ဟူသမျှကို ကြိတ်မှိတ်ပြီး ခံတတ်သူ Stoic ဖြစ်တယ်။ သူကဘာကိုမှ မယုံကြည်ဘူး။ သူယုံကြည်တာက ပင်လယ်ထဲ ခုန်ချပြီးဘဝကို မြန်မြန် အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်တော့မယ် ... ဆိုတဲ့ စိတ်ဖြစ်လာတိုင်း ခုန်မချဖြစ်အောင် အဆုံးမစီရင် ဖြစ်အောင် ငြင်းဆန်နေတဲ့ သူ့ရဲ့ ငြင်းဆန်ချက်ကိုတော့ မှန်တယ်လို့ ယုံကြည်နေတာ တဲ့။

ဖောင်ပေါ်က နောက်ဆုံး တစ်ဦးကတော့ လောကကြီးအကြောင်း ဘာဆိုဘာမှ မသိတဲ့ ကလေးငယ် တစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ ဖောင်ရဲ့ မခိုင်ခံ့တော့တဲ့ အဖြစ်၊ ညအမှောင်ထု ဖုံးလွှမ်းလာတော့မယ့် အဖြစ်ကို စိုးရိမ်ရကောင်းမှန်း မသိ။ မုန်တိုင်းလာတော့မယ့် အတိတ်နိမိတ်တွေကိုလည်း ကလေးငယ်ဟာ ကြောက်ရကောင်းမှန်း မသိဘူး။

http://mmteashop.com

ကလေးငယ် အတွက်တော့ ဖောင်ပျက်ရင်လည်း ပျက်တဲ့အထဲပါမယ်။ ပင်လယ် ရေထဲကျမယ်။ ဒီအတွက် ကလေးငယ်ဟာတွေးလည်း မတွေးတတ်ဘူး။ ဒီတော့ ကြောက်ရကောင်းမှန်းလည်း မသိဘူး။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုလည်းမရှိဘူး။ အခြေအနေ ပေးရင်လည်း မိုးလင်းတဲ့အခါ ကမ်းခြေကို ဖောင်ဆိုက်မယ်။ ကလေးငယ်ဟာ ကမ်းပေါ်ရောက်မယ်။ ကလေးငယ်ရဲ့ ဘဝဟာ အခြေအနေတွေက ဖန်တီးတဲ့အတိုင်း ဖြစ်မှာပဲ။

ဖောင်ပေါ်က လူခုနစ်ဦးဟာလောကမှ ရှိတဲ့ လူတွေမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ သဘောထား ခုနစ်မျိုးကို ရည်ညွှန်းထားတာ။ လောကနဲ့ ဘဝကိုအကောင်းမြင်တဲ့ လူရှိတယ်။ အကောင်းမြင်ပေမယ့် လက်တွေ့မှာကောင်းတာ၊ မှန်တာတွေကို မလုပ်နိုင်သူ မဖြစ်ဖို့လည်း လိုမှာပဲ။ လောကနဲ့ ဘဝကိုအဆိုးဘက်က ကြည့်မြင်တဲ့ လူလည်းရှိတာပဲ။ အဆိုးမြင်ရာကနေပြီး စိတ်ဓာတ်တွေကျဆင်း ပြိုကွဲသွားသူမျိုး မဖြစ်ဖို့လည်း လိုလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ လူ့လောကမှာ အတ္တဗဟိုပြု သမားတွေလည်းရှိတယ်။ ဒီလူတွေကတော့ ဘယ်သူသေသေ ငါတေမာပြီးရော ဆိုတာလိုသူတစ်ပါးတွေ ဘယ်လိုဒုက္ခတွေ ရောက်ရောက်၊ ငါကောင်းစားချမ်းသာရင် ပြီးရောဆိုပြီး သဘောထားတယ်။ ဒီသဘောထားနဲ့ ကိုယ့်အကျိုး ကိုယ့်စီးပွားကိုပဲ ရှာရင်းလောကကြီးကို အရုပ်ဆိုးအောင် လုပ်ကြတယ်။

ပရသမားကတော့ အများအကျိုး သယ်ပိုးခြင်းဟာ ကောင်းတယ်လို့ မြင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ပရသမား အရေအတွက်က လူ့လောကမှာ အရေအတွက်အားဖြင့် သိပ်ကိုနည်းတယ် ဆိုတာတွေနိုင်တယ်။

ဖောင်ပေါ်က ကလေးငယ်လို ဘာကိုမှ အလေးအနက် မသိသူ ဘာကိုမှ အလေးအနက် မထားသူ ... ဖြစ်သလို ကြိုသလိုနေသူတွေလည်းရှိမယ်။ ဖြစ်ချိန်တန် ဖြစ်၊

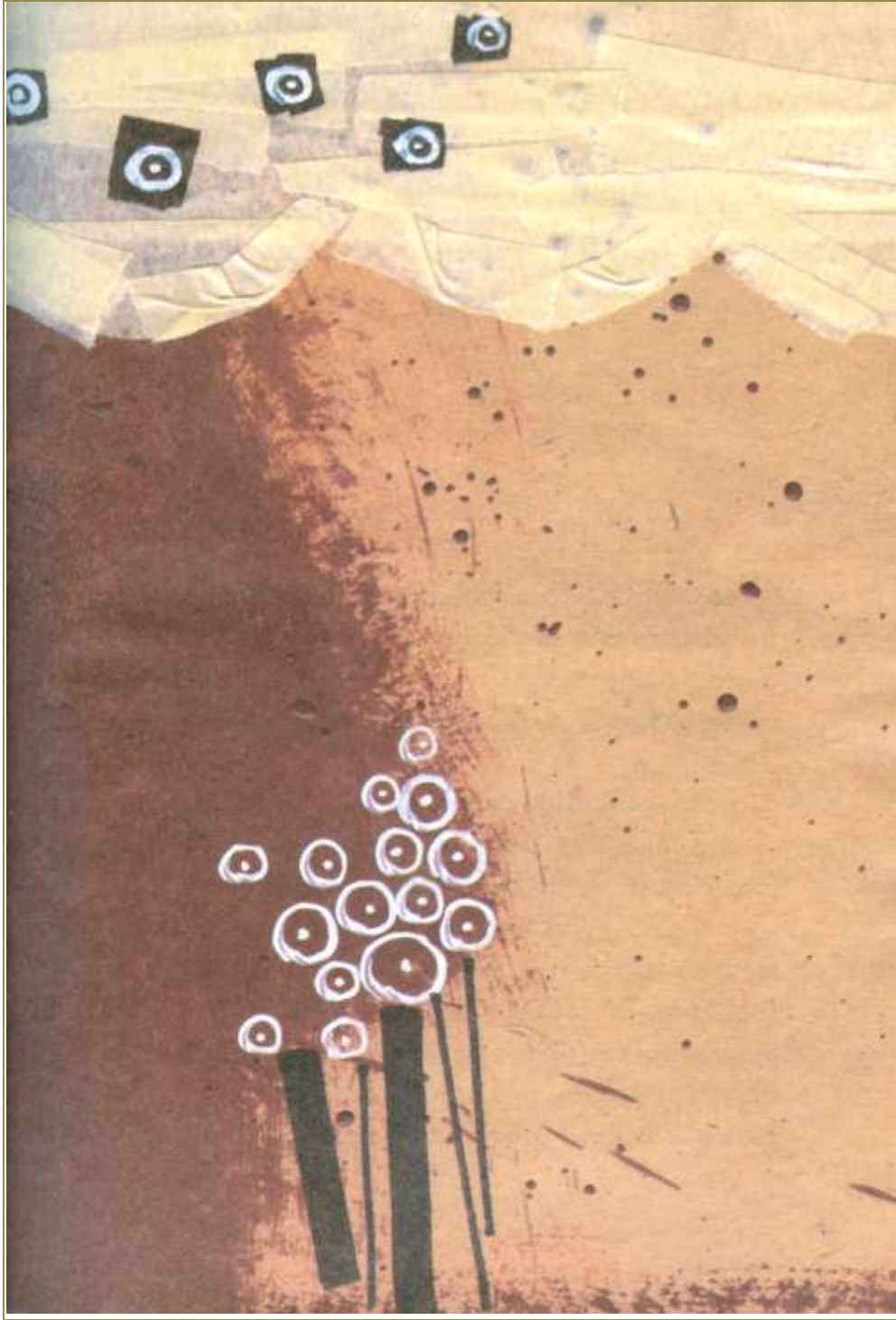
http://mmteashop.com

ပျက်ချိန်တန် ပျက်၊ သူ့သဘောသူဆောင်သွားလိမ့်မယ်လို့ သဘောထားသူတွေလည်း ရှိမယ်။ အများကြီး ရှိနေကြလိမ့်မယ် လို့ တွေးရင်း

ဖောင်ပေါ်က လူအမျိုးအစား ခုနစ်မျိုးထဲမှာ ငါ ဘယ်အမျိုးအစားမှာပါသလဲ ... လို့ တွေးတယ်။ ဘယ်အမျိုးအစားထဲမှာမှ မပါချင်ဘူးလို့ စိတ်ထဲမှာ ပြောလည်း ပြောလိုက်ရော ကျောက်ဆောင်ကို ရိုက်လိုက်တဲ့ လှိုင်းကနေစင်လာတဲ့ ရေတွေက တစ်ကိုယ်လုံးကို တုတ်တုတ်နစ်အောင် ရွှဲစိုသွားတယ်။ ပြန်လှည့်ဆင်းသွားတဲ့ ပင်လယ်ရေရဲ့ အသံက တဟားဟား ရယ်မောသွားသလိုပဲ ...

အင်တာဗျူးဂျာနယ် နံပါတ် - ၁၂၁ (၃.၄.၂၀၀၂)

http://mmteashop.com

ဘယ်သောအခါမှ

“ငွေ” ဆိုတာကို ကုန်ပစ္စည်းချင်း လဲလှယ်ရာမှာ လွယ်ကူအောင် ဆိုပြီး တီထွင်ခဲ့ကြတာပဲ။ ကုန်ပစ္စည်းချင်း လဲလှယ်ရာမှာ ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရာမှာ ငွေကို ကြားခံကိရိယာ - ကြားနေ ကိရိယာအဖြစ် တီထွင် အသုံးပြုတဲ့အခါမှာလွယ်ကူမှုတွေ ဖြစ်လာတယ်။

ရှေးခေတ် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ ပစ္စည်းချင်း လဲလှယ်ရာမှာ တိရစ္ဆာန်တွေကို ကြားခံငွေကြေးအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြတယ်။ လူတစ်ဦးက အခြားလူတစ်ဦးရဲ့ လယ်မြေကို လိုချင်တဲ့အခါ နွားအကောင်ရေ ဘယ်၍ ဘယ်မျှ ပေးမယ်ဆိုပြီး လဲလှယ်တယ်။ ဒါဟာ နွားကို ငွေကြေးအဖြစ် အသုံးပြုတာပဲ။ တချို့က နွားအစားဆိတ်၊ တချို့က ဆိတ်အစား သိုးစသည်ဖြင့် တိရစ္ဆာန်တွေကို ပစ္စည်းဖလှယ်ရာမှာ - ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ်ပြုတဲ့အခါမှာ ငွေအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ရေရှည်မှာ တိရစ္ဆာန်ကို ငွေကြေးအဖြစ် အသုံးပြုရတာမှာ အဆင်မပြေမှုတွေ ရှိလာတယ်။ နွားတွေ ဆိတ်တွေကို ထိန်းသိမ်းရ ခက်ခဲခြင်းနဲ့ အခြားအခက်အခဲတွေ ရှိလာတယ်။ တစ်နေရာမှ အခြားတစ်နေရာကို ဒီနွားတွေ ဆိတ်တွေကို ယူသွားပြီး အခြားပစ္စည်းတွေနဲ့ လဲလှယ်ဖို့ရန်လည်း ခက်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် တိရစ္ဆာန်အစား၊ ရွှေ၊ ငွေ ဒါမှမဟုတ် ကြေးသတ္တုကို ငွေအဖြစ်၊ ကြားနေ ကိရိယာအဖြစ် အသုံးပြုကြည့်လာခဲ့ကြတယ်။

ရွှေငွေ အစရှိတဲ့ သတ္တုတွေကိုငွေအဖြစ် အသုံးပြုတာဟာ တိရစ္ဆာန်တွေကို အသုံးပြုတာ ထက်တော့ ပိုပြီးလွယ်ကူလာတယ်။ ရပ်ဝေးကို သယ်ယူပြီး လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းကို ဒီသတ္တုတွေနဲ့ လဲလှယ်နိုင်တဲ့အတွက် အလုပ်တွင်ကျယ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခက်အခဲကလေးတွေ ရှိလာပြန်တယ်။ ဘာလဲဆိုတော့ ရွှေငွေ စတဲ့ သတ္တုကို ငွေအဖြစ် ဖြတ်တောက် အသုံးပြုရတာဟာ ထင်သလောက် မလွယ်ကူဘူး။ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်

http://mmteashop.com

လုပ်ရာမှာ ဒီသတ္တုတွေကို ကြားခံကိရိယာ အဖြစ် အသုံးပြုတဲ့အခါ ရွှေငွေကို လက်ခံသူ အတွက် ရွှေ စစ် မစစ် စစ်ဆေးဖို့၊ ငွေ စစ် မစစ် စစ်ဆေးဖို့ အလုပ်တွေ ပိုလာတယ်။ ရွှေစငွေစ ဖြတ်တောက်တဲ့အခါ တိကျတဲ့ တန်ဖိုးအနေနဲ့ ရဖို့လည်းမလွယ်ဘူး ဖြစ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ဒဂီးတွေ သွန်းလုပ်ပြီးငွေအဖြစ် အသုံးပြုလာခဲ့ ကြပြန်ကြတယ်။

ဒီမှာလည်း အခက်အခဲက ရှိလာပြန်တာပဲ။ ကြီးကြီးမားမား အရောင်းအဝယ်တွေ ပြုလုပ်ဖို့ ရှိလာတဲ့အခါ ရပ်ဝေးမှာသွားပြီး အရောင်းအဝယ်တွေ ပြုလုပ်ဖို့ ရှိလာတဲ့အခါမှာ ဒဂီးတွေကို သယ်ယူဖို့ ခက်တယ်။ လေးလံများပြားတဲ့ ဒဂီးတွေကို သယ်ယူဖို့လည်း ခက်တယ်။ ဒါကြောင့် ငွေစက္ကူ တီထွင်လာပြီးတော့ ပစ္စည်းချင်းဖလှယ်ရာမှာ ကြားနေကိရိယာ အဖြစ် အသုံးပြုလာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကြားနေကိရိယာဖြစ်တဲ့ ငွေအပေါ်မှာ အလိုလောဘတွေ ရှိကြတဲ့ အမြင်ဟာတွေထူးဆန်းပြားလာတယ်။

စာရေးဆရာကြီး ချားလ်ဒစ်ကင်း Charles Dicken က သူ့ရဲ့ Dombey and Son ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုထဲမှာ ငွေအကြောင်းကို ဖော်ပြထားတဲ့ ဇာတ်ကွက် တစ်ခုရှိတယ်။ ကုန်သည်ကြီး ဖြစ်တဲ့ Mr.Dombey က သူနဲ့ အလုပ်လက်တွဲ လုပ်နိုင်မည့် သားတစ်ယောက် ရလာရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့ မျှော်လင့် တမ်းတနေခဲ့တယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ သူ့ မျှော်လင့်ချက် ပြည့်သွားတယ်။ သူ့ ဇနီးမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိလာတယ်။ အချိန်တန်တော့ သားယောက်ျားကလေး ဖွားမြင်ပေးတယ်။ ဇနီးသည်ဟာ ဒီကလေးကို မွေးဖွားပေးပြီး မကြာခင် ကွယ်လွန်သွားရှာတယ်။

သားလေး Paul ဟာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ကပဲ သူ့ဖခင်ရဲ့ လုပ်ငန်းနဲ့ ရင်းနှီးလာတယ်။ ငွေရရှိရေးအတွက် အာသာငမ်းငမ်းနဲ့ သူ့ဖခင် စီးပွားရေး လုပ်နေတာ တွေကို မြင်တွေ့လာခဲ့ရသူလေး ဖြစ်တယ်။ မေးတတ်၊ မြန်းတတ်၊ စူးစမ်းတတ်တဲ့ အရွယ်မှာ သားငယ် Paul က သူ့ ဖခင် Mr.Dombey ကို

http://mmteashop.com

“ဖေဖေ ... ငွေဆိုတာ ဘာလဲ” လို့ မေးတယ်။

ဖခင်ဖြစ်တဲ့ Dombey က ဖြေဖို့ ခက်နေတယ်။ ငွေ လည်ပတ်မှုတွေ၊ ရွှေကို ငွေအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်တာတွေ၊ ငွေလဲလှယ်နှုန်းတွေ အကြောင်း ကလေးငယ်ကို နားလည်အောင် ရှင်းပြဖို့ မလွယ်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ဒါနဲ့ Mr.Dombey က

“ဒီမှာ ရွှေတွေ၊ ငွေတွေ၊ ကြေးတွေ၊ ဂီနီတွေ၊ ရှိလင်တွေ၊ ပဲနီတွေ ဒါတွေဟာ ဘာလဲဆိုတာကို သားသိရဲ့လား” လို့ မေးတယ်။ သားငယ်လေး Paul က

“သိတယ်၊ ဒါတွေဟာ ဘာတွေလဲ ဆိုတာကို ကျွန်တော် သိတယ်။ ကျွန်တော် မေးနေတာက ဒါတွေနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ ကျွန်တော် မေးနေတာက ငွေဆိုတာ ဘာလုပ်နိုင်ဆယ် ဆိုတာကို ကျွန်တော် မေးနေတာ” လို့ ဆိုတော့ ဖခင် ဖြစ်တဲ့ Mr.Dombey က ..

“ငွေ ... ဆိုတာ အရာရာကို လုပ်နိုင်တယ်။ ဖန်တီးနိုင်တယ်။ Money can do anything” လို့ paul ကို ပြောလိုက်တယ်။

ငွေဟာ အရာရာကို ဖန်တီးနိုင်တယ် ဆိုတာကို လက်မခံနိုင်ပေမယ့် ငွေဟာ တော်တော် များများကိုတော့ ဖန်တီးနိုင်တယ်။ ငွေဟာ လူကို အကောင်းအဆိုး အမျိုးမျိုးသော ဘဝမျိုးကို ရောက်အောင် ဖန်တီးနိုင်စွမ်းတယ်။ လူ့ဘဝ အခက်အခဲတွေကို ငွေနဲ့ ကျော်လွှား နိုင်တယ်။ ငွေရှိရင် ... ကိုယ့်ကို အဟန့်အတား ပြုနေကြတဲ့ သူတွေကို ကိုယ့်အောက်ကြို့လာရသည်အထိ ဖန်တီး နိုင်တယ်။ ကျန်းမာရေး အခက်အခဲတွေ၊ အခြား လူမှုရေး အခက်အခဲတွေကိုလဲ ငွေရှိရင် ကျော်လွှားနိုင်တယ်။ “ငွေရှိရင် ဘယ်ခံတပ်မဆို သိမ်းယူနိုင်တယ်” There is no fortress that money cannot take ဆိုတဲ့ စကားတောင် ရှိတယ်။ ငွေဟာ အခက်အခဲ ဟူသမျှကို ကျော်လွှားနိုင်တယ်လို့ ဆိုလိုတာ ဖြစ်မှာပေါ့။

http://mmteshop.com

မိသားစု ပြိုကွဲသွားတာတွေ၊ လင်မယား ကွာရှင်းမှုတွေဟာ ငွေကြောင်း ဖြစ်တတ်ကြတာပဲ။ ငွေတွေ ချမ်းသာလွန်းလို့ သူ့ ဆွေမျိုးဘက်၊ ကိုယ့်ဆွေမျိုးဘက်တွေ သဘောထား ကွဲလွဲမှုတွေ ဖြစ်တယ်။ ငွေကြောင့် ဆင်းရဲမွဲတေ သွားမှုကြောင့်လဲ မိသားစု ပြိုကွဲသွား တတ်တယ်။ ငွေကြေးချမ်းသာမှုကြောင့်လည်း လင်ဘက် မယားဘက် ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းတွေ ရပိုင်ခွင့်တွေ မညီမျှလို့ သဘောထားတွေ ကွဲကြတယ်။ ငွေကြေး မရှာဖွေနိုင်ဘဲ ဆင်းရဲမွဲတေသွားလို့ လင်မယားကြား စိတ်သဘောထားတွေ မတိုက်မဆိုင် ဖြစ်ပြီး ကွာရှင်း ပြတ်စဲသွားတာမျိုးတွေလဲ ဖြစ်တတ်တာပဲ။ မိဘတွေ ငွေကြေး ချမ်းသာလွန်းလို့ သားသမီးတွေ အကျင့်ပျက်စီးသွားတာတွေလည်း ဖြစ်တတ်တာပဲ။ ငွေကြေး ချမ်းသာသည်ထက် ချမ်းသာအောင် ဆိုပြီး ရုန်းကန် ကြိုးစားရင်း ဒုက္ခတွေရောက်၊ ဘဝတွေ ပျက်သွားတာမျိုးလည်း ဖြစ်တတ်တာပဲ။

လူတွေရဲ့ စီးပွားရေး ဘဝမှာ ငွေဟာ အလွန်အရေးပါတယ်။ ပညာရှင်တွေဟာ ငွေကြေး တည်ငြိမ်ရေး (ဝါ) ငွေတန်ဖိုး တည်ငြိမ်ရေးအတွက် အမျိုးမျိုး ကြံဆလုပ်ဆောင် နေကြရတယ်။ ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံး ကမ္ဘာလူထုကြီး တစ်ရပ်လုံး လှုပ်ရှားရပ်တည် နေနိုင်အောင် ငွေက ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြစ်တယ်လို့ စီးပွားရေး ပညာရှင်တွေက မြင်ကြတယ်။ ကုန်ပစ္စည်းတွေ ကမ္ဘာတလွှား ရွေ့လျားဖလှယ် နေနိုင်အောင် ငွေကြေးနဲ့ ဘဏ်လုပ်ငန်းတွေက ဆောင်ရွက်ပေးနေခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ မြင်ကြတယ်။

ငွေဟာ လူတစ်ဦးချင်းစီရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားရေးရာတွေကိုလည်း အကောင်းအဆိုး အမျိုးမျိုး ဖန်တီးနိုင်စွမ်းတယ်။

ငွေရှိမှုကြောင့် အသက်ကြီးလာတဲ့အခါမှာ "အော် ငါဟာ တစ်သက်လုံး ပင်ပင်ပန်းပန်း မလုပ်ကိုင်ရဘဲနဲ့ အသက်ရှည်ကြာ နေနိုင်ခဲ့တယ်။ ငါဟာ သူတစ်ပါးရဲ့ ကျောကုန်းသားကို လှီးစားတာမျိုးနဲ့ တူတဲ့ မကောင်းမှုတွေ လုပ်ပြီး ဘဝရပ်တည်ခဲ့သူမျိုး မဟုတ်လို့ နောင်တကင်းစွာနဲ့ နေနိုင်သူ ဖြစ်တယ်" လို့ မြင်လာနိုင်တယ်။ ဒီအမြင်မျိုးနဲ့

http://mmteshop.com

အသက်ရှင်ရတဲ့ ဘဝဟာ နှစ်လိုဖွယ်ပါပဲ။ ငွေရှိမှုကြောင့်ပဲ အသက်ကြီးလာတဲ့အခါမှာ မကြောင့်ကြရဘဲ သောကကင်းစွာနဲ့ နေနိုင်တယ်။ ခရီးထွက်ပြီး လည်ပတ်နိုင်တယ်။ စာပေ အနုပညာနဲ့ မိမိဝါသနာပါရာကို လိုက်စားနိုင်တယ်။ အလှူဒါန ပြုလိုကလည်း ပြုနိုင်တယ်။ ငွေဟာ ဒီလို ကောင်းကျိုးတွေကိုလည်း ဖန်တီးနိုင်တယ် ဆိုတော့ ဒီလို ဖန်တီးနိုင်တဲ့ ငွေကို လိုချင်မက်မောလာပြန်တာပဲ။

ဒီလို ငွေကို လိုချင် တက်မက်မောမှုတွေနဲ့ မတရား စီးပွားရှာလို့ ဒုက္ခရောက်တာတွေလည်း ရှိရဲ့။ ဒီတော့ ငွေဟာ ဘဝလွတ်မြောက်ရေး နိဗ္ဗာန်ကို ရဖို့ အရေးအတွက် အထောက်အကူ ပေးသလို ငရဲရောက်ဖို့ကိုလည်း ဖန်တီးနိုင်တာပဲ။

ငွေရဲ့ အစွမ်းနဲ့ အခက်အခဲ အမြောက်အမြားကို ကျော်လွှားနိုင်တယ် ဆိုတာလည်း ဟုတ်မှာပါပဲ။ ငွေရှိမှုကြောင့် ဂုဏ်သိက္ခာတွေကို ရယူနိုင်တယ်။ ငွေရှိရင် မိတ်ဆွေတွေ အများကြီး ရလာနိုင်တယ်။ ချစ်တဲ့ ခင်တဲ့သူတွေကို အများကြီး၊ ကိုယ့်ကို လေးစားလာမည့် သူတွေကလည်း အများကြီး၊ ကိုယ့်ကို အရေးပေး နေရာပေးပြီး ဖန်တီးပေးနိုင် စွမ်းတယ်ဆိုတော့ ငွေဆိုတာကို မက်မောကြပြန်တာပေါ့။ ငွေဆိုတာကို ပိုင်ဆိုင်ချင်ကြတာပေါ့။ ဒီလို ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့ အလိုလောဘတွေနဲ့ ငွေကို ရှာတယ်။ ငွေနောက်ကို လိုက်တယ်။ ငွေကို အရေးအပါဆုံးလို့ မြင်သူဟာ ငွေရဖို့ဆိုရင် ဘာမဆို လုပ်ရဲသူ ကိုယ်ကျင့်တရား ဖောက်ဖျက်ရဲသူ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။

စီးပွားရေး Business လုပ်တယ် ဆိုတာ သူများရဲ့ ငွေတွေကို ကိုယ့်ဆီ အများကြီး ရောက်လာအောင် လုပ်တာပဲ မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ရဟန်း သူတော်စင်တွေကတော့ ငွေကို ကိုယ်တောင် မကိုင်ကြဘူး။ အလိုလောဘတွေကလည်း အတော်မသတ် ရှိနေတော့ ငွေကို ရှာလို့ကလည်း မဆုံးနိုင်ဘူး။ မဟတ္တမဂန္ဓိက ပြောဖူးတယ်။ “ချို့ငဲ့ ဆင်းရဲသူအတွက် ဖြည့်ဆည်းပေးစရာ အလုံအလောက် ရှိပေမယ့် လောဘကြီးသူ အတွက်တော့ ပြည့်အောင် ဖြည့်စရာ မရှိဘူး There is enough for the needy but not for the greedy တဲ့။

http://mmteashop.com

ငွေတွေ ဘယ်လောက်ပဲရရ တော်လောက်ပြီ၊ ကျေနပ်လောက်ပြီရယ်လို့ မထင်ကြဘူး။
ငွေကို ရချင်တဲ့ အလိုလောဘက ပြည့်နိုင်တယ်ရယ် မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် ပြောကြတယ်။

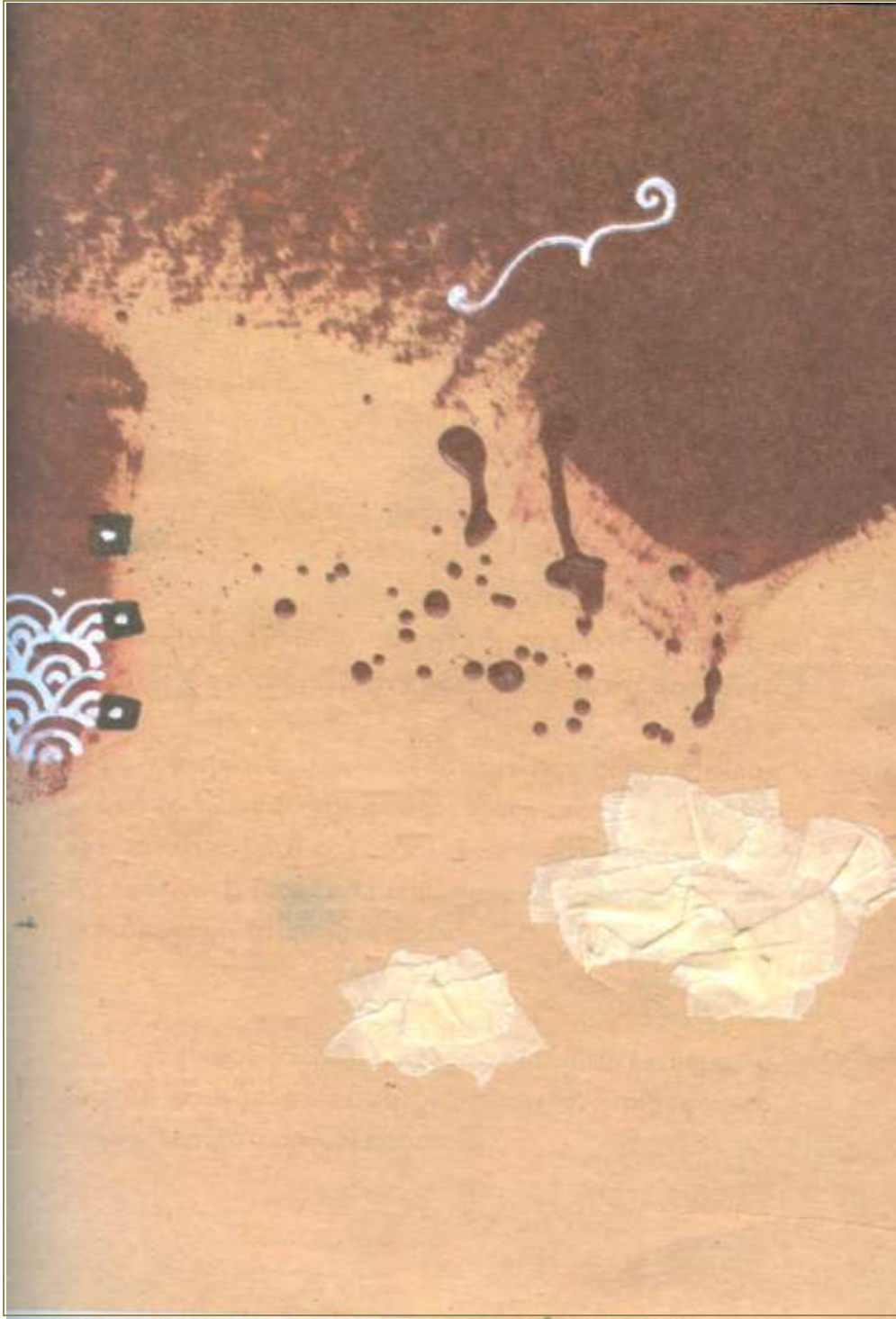
ငွေဆိုတာ အောက်ခံ အပိတ်မရှိတဲ့ ပင်လယ်ကြီးလိုပဲတဲ့။ အဲဒီ ပယ်လယ်ကြီးထဲမှာ လူရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ၊ ကိုယ်ကျင့် သီလတွေ၊ အမှန်တရား ဆိုတာတွေဟာ နစ်မြုပ်ကုန်တော့တာပဲ Money is a bottomless sea, in which honour, conscience. And truth may be drowned. လို့ ပြောတာရှိတယ်။ ဒီလို ပြောတာလည်း ဟုတ်သားပဲ။ မက်မောလောက်တဲ့ ငွေကြေး လာဘ်သပ္ပကာနဲ့ ကြုံလာရင် မစောင့်စည်းနိုင်ဘူး။ အဲဒီ မက်မောလောက်တဲ့ ငွေကြေး လာဘ်လာဘကို ယူတော့တာပဲ။ အဲဒီ ငွေကြေး လာဘ်လာဘဆိုတဲ့ ပယ်လယ်ထဲကို ကိုယ့်မှာ ရှိသမျှ ဂုဏ်သိက္ခာတွေနဲ့ အတူ လျော့ကျနစ်မွန်းတာပဲ။ ဒီနည်းအတူပါပဲ။ မမက်မောလောက်တဲ့ ငွေကြေး လာဘ်လာဘ ဆိုရင်တော့ ကိုယ့် ကိုယ်ကျင့်တရား မဖောက်ဖျက်ဖို့ ကြိတ်ပြီး ခံနိုင်သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ့်ကို မက်မောလောက်တဲ့ ငွေကြေးလာဘာနဲ့ ကြုံလာတဲ့ အခါမှာတော့ အဲဒီ အလိုလောဘ ပယ်လယ်ကြီးထဲကို အကျင့်သီလ ဆိုတာတွေလည်း ကျိုးပဲ့ပြီး နစ်မြုပ်သွားတာပဲ။ ပြီးတော့ တရားမျှတပါပေတယ် ဆိုတဲ့ သူဟာလည်း တကယ် မက်မောလောက်တဲ့ ငွေကြေး လာဘ်လာဘတွေနဲ့ ကြုံလာတဲ့အခါ အမှန်ဘက်က မရပ်နိုင်သူ ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ "ငွေက စကားပြောလာတဲ့ အခါ အမှန်တရားဟာ ဆိတ်ငြိမ်နေတယ် When money speaks the truth is silent ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ်။ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း မပြောနိုင်အောင် ငွေက ပါးစပ်ကို ပိတ်ပစ်လိုက်တာပဲ။ ငွေကြောင့် အမှန်တရားဟာ အဲဒီလောဘ ဒေါသတွေနဲ့ တူတဲ့ ပင်လယ်ကြီးထဲမှာ နစ်မွန်းပျောက်ကွယ် သွားနိုင်တာပဲ။ ဒီလို အောက်ခြေမဲ့တဲ့ အပိတ်မရှိတဲ့ အတိုင်းမသိနိုင်တဲ့ လောဘ ပင်လယ်ကြီးကို ဘယ်တော့များမှ ကူးဖြတ်ကျော်လွှား နိုင်မှာပါလိမ့်လို့ တွေးရင်းနဲ့ သံသရာနဲ့ သံသရာ ပင်လယ်ကြီးကို

http://mmteashop.com

အပြီးတိုင် ကျော်လွှား လွန်မြောက် သွားခဲ့ကြတဲ့ အရိယာသူတော်စင် ဆိုသူတွေကို မှန်းမျှော်ကြည့်နေမိပါတယ်။

မကီဇောတမဂ္ဂဇင်း အတွဲ (၄) အမှတ် (၁) (၂၀၀၆)

<http://mmteshop.com>

အပျံသင်

နေ့သစ်ကို အစပြုတဲ့ နံနက်ခင်း၊ နေရောင်လာ အထိမှာ ပင်လယ်ပြင်က လှိုင်းအိတွေ ရွှေရောင် တလက်လက် တောက်နေတယ်။

ကမ်းခြေကနေ ... တစ်မိုင်လောက် အကွာမှာ တံငါလှေ တစ်စင်းကို မြင်နေရတယ်။ စင်ရော်ငှက်တွေ အစာစားဖို့ အုပ်လိုက် ပျံလာတယ်။ အစာကို သူ့ထက်ငါ လုယက်နေကြတယ်။

ဒါပေမယ့် Jonathan Livingstone စင်ရော်ကတော့ ကမ်းနဲ့ ဝေးတဲ့နေရာမှာ အပျံကျင့်နေတယ်။

ရစ်ချဒ်ဘာ့ခ် Richard Bach ရေးတဲ့ Jonathan Livingstone Seagull စာအုပ်ထဲက စင်ရော်ငှက်ကလေး အပျံကျင့်နေတာကို မှတ်မိသေလောက် တွေးမြင် ကြည့်တယ်။ ရစ်ချဒ်ဘာ့ခ် Jonathan Livingstone Seagull စာအုပ်က အင်မတန် လူကြိုက်များခဲ့တဲ့ စာအုပ်၊ အရောင်းရ တွင်ကျယ်ဆုံး စာအုပ် တစ်အုပ် ဖြစ်တယ်။ ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်ရတဲ့ အချိန်က အုပ်ရေ ခုနစ်သန်းကျော် ရောင်းရပြီလို့ မှတ်သားမိပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ကို ဘာသန်း (ဓမ္မိက) က “ယော်နသံ စင်ရော်” ဆိုပြီး မြန်မာလို ပြန်တယ် အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်နှိပ်ခဲ့တယ်လို့လည်း မှတ်သားမိပါတယ်။

စင်ရော်ကလေးဟာ အကြိမ်ရာချီပြီး အပျံကျင့်တယ်။ ပျံပုံ ပျံနည်း အမျိုးမျိုးကို စမ်းသပ်နေတယ်။

အခြား စင်ရော်တွေကတော့ မနက်မိုးလင်းလာရင် အစာရဖို့ အစာစားဖို့ပဲ စိတ်ဝင်စားတယ်။ အစာရှိရာကို ပျံသွားမယ်။ အစားစားပြီးတဲ့အခါ ကမ်းခြေကို ပြန်လာမယ်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဒီလို စားရင်းနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်တယ်။ အစာဆီကို သွားလိုက်။

http://mmteashop.com

ကမ်းခြေကို ပြန်လိုက် ဒီ အလုပ်ပဲ လုပ်တယ်။ ဒီထက်ပိုပြီး မလုပ်ချင်ဘူး၊ အပျံကျင့်ဖို့တော့ ဝေလာဝေးပဲ။

စားဖို့ကို ဂရုမစိုက်ပဲ အပျံကျင့်နေတဲ့ စင်ရော်လေးကို သူတို့က သက်သက်မဲ့ ပင်ပန်းရှာနေတာလို့ မြင်တယ်။ စင်ရော်တို့ရဲ့ အစဉ်အလာကို ဖောက်ဖျက်နေတယ်လို့ မြင်တယ်။

စားဖို့ကို ဂရုမစိုက်ပဲ အပျံကျင့်နေတဲ့ စင်ရော်လေးကို မြင်ယောင်ရင်းက ...

ဂရိဒဿန ပညာရှင်ကြီး ဆော့ခရတ္တိကို သတိရပါတယ်။ စွဲချက် အမျိုးမျိုးနဲ့ သူတို့ သေဒဏ်ပေးဖို့ အပြစ်ရှာကြတဲ့ ဂျူရီအဖွဲ့ကို ရည်ညွှန်းပြီး ဆော့ခရတ္တိက ...

“သင်တို့ဟာ အသိပညာ ရရှိရေး၊ အမှန်တရားကို သိမြင်ရေးနဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကောင်းမြတ် စင်ကြယ် တိုးတက်ရေးအတွက် အားမထုတ်ကြဘဲ တစ်နေ့ပြီး တစ်နေ့ ပစ္စည်းဥစ္စာ တိုးတက်ရေး၊ ဂုဏ်သိက္ခာ မြင့်မားရေး၊ ထင်ပေါ် ကျော်စောရေးအတွက်သာ လောဘတကြီး ကြိုးစားနေခြင်းကို မရှက်ကြသလော” တဲ့။ ပြောဖူးတယ်။

တကယ်တော့ လူများစွာဟာ မရှက်ကြပါဘူး။ ပစ္စည်းဥစ္စာ တိုးတက်ရေး၊ ဂုဏ်သိက္ခာ မြင့်မားရေး၊ ထင်ပေါ် ကျော်စောရေး အတွက်ပဲ နေ့ရှိသ၍ ကြိုးသားနေကြတာ၊ ဒါတွေကို ရရှိရေးအတွက်ပဲ စဉ်းစားနေကြတာ၊ ဒါတွေကို ရဖို့ကြိုးစားရင်း စဉ်းစားရင်း “အလိုမပြည့်မီဘဲ လူဟာ သေရတယ်” ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း လောဘရဲ့ လှည့်စားမှု အတွင်းမှာ မကျေမနပ်နဲ့ပဲ အသက်ကုန်သွားကြတယ်။ ဘဝတစ်ခု ဆုံးသွားတယ်။ အသက်ရှင်နေခိုက်မှာ ထူးထူးခြားခြား လေးလေးနက်နက် “ဘဝအသိ” ဆိုတာကို ရအောင် မရှာမိလိုက်ဘူး။ ရအောင် မကြိုးစားဖြစ်ဘူး။ စင်ရော်ကလေး အပျံကျင့်သလို မသိမိုက်မှားမှုတွေကနေ လွန်မြောက်နိုင်အောင် မလေ့ကျင့်ဖြစ်လိုက်ဘူး။

http://mmteashop.com

အထက်က အတွေးတွေနဲ့ ကျောင်ဆောင်ကြီးပေါ်ကို ရောက်လာတယ်။ Liam O' Flaherty ရဲ့ His Furst Flight ဇာတ်လမ်းထဲက ... ပယ်လယ်ဘေး ကျောက်တောင်စွန်းပေါ်ကနေ ပထမအကြိမ် အဖြစ် ပျံထွက်ဖို့ အခက်ကြုံနေတဲ့ စင်ရော်ငယ်ကိုလည်း မြင်ယောင်နေပါတယ်။

အင်တာဗျူးဂျာနယ်၊ နံပါတ် - ၁၂၃ (၂၄ - ၄ - ၂၀၀၂)

http://mmteashop.com

အတ္ထမြိုင်နံရာ

ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ ဆရာက ဖတ်လက်စ စာအုပ်ကို စာညှပ်ကဒ် ကလေး ခံပြီးပိတ်တယ်။ စာအုပ်ကို ကျွန်တော့်ရှေ့က စားပွဲပေါ် တင်လိုက်ပြီးတော့ ဧည့်ခံစကားပြောတယ်။

ဆရာ တင်ထားတင်ထားတဲ့ စာအုပ် မျက်နှာဖုံးဆီကို မျက်စိက ရောက်သွားတယ်။ ရောဘတ်လူးဝစ်စတီဗင်ဆင် Robert Louis Stevenson ရေးတဲ့ Treasure Island ဝတ္ထု။ ဒီဝတ္ထုကို ဆရာကြီး ဒဂုန်ရွှေများက ရတနာဒီပ ဆိုတဲ့ အမည်နဲ့ ဘာသာပြန်ဖူးတယ်။ ငယ်ငယ်က အဲဒီ ရတနာဒီပ ဝတ္ထုကို သိပ်ကို ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့ပါတယ်။

ဆရာက အခုဆို အသက် (၈၀) နီးပါး ရှိပြီ။ ဒီအရွယ်မှာ “ရတနာ ဒီပ” ကို ဖတ်နေတယ်ဆိုတော့ ဆရာဟာ ငယ်ငယ်က ဒီဝတ္ထုကို မဖတ်ခဲ့ဘူးလို့ အခုမှ ဖတ်နေတာလား (ဒါမှမဟုတ်) တမင် ပြန်ပြီး ဖတ်နေတာပဲလား ... လို့ ကျွန်တော့်မှာ အတွေးတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါကို ဆရာက ရိပ်မိနေသလား မသိဘူး။ ဒီလောက် အကင်းပါးခဲ့တဲ့၊ တော်တဲ့ ဆရာပဲ ... မရိပ်မိဘဲ မနေပါဘူး။

“ဒီစာအုပ် မကြာခင် ပြန်ပြီး ပုံနှိပ်တယ်။ ငါ့ဆီပို့ပေးလိုက်လို့ ဖတ်ကြည့်နေတာ၊ ဒီအသက်အရွယ်မှာလည်း ဒီစာအုပ်က ဖတ်လို့ ရတုန်းပဲ” တဲ့။ ဆရာက ဆက်ပြီး စာအုပ်အကြောင်းကို ပြောပါတယ်။

ရတနာဒီပ Treasure Island ဝတ္ထုကို လူငယ်တွေ ဖတ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထုတ်တဲ့ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် Young Folks မှာ ရောဘတ်လူးဝစ်စတီဗင်ဆင်က အခန်းဆက် ရေးခဲ့ပြီး ၁၈၈၃ ခုနှစ်မှာ စာအုပ် အဖြစ်နဲ့ ထွက်ပေါ်လာတယ်။ ဒီစာအုပ်က ကလေးတွေအတွက် ရည်ရွယ်ပြီး ရေးတာဖြစ်ပေမယ့် လူကြီးတွေကလည်း ကြိုက်တယ်။ နှစ်သက်စွာနဲ့

http://mmteshop.com

ဖတ်ကြတယ်။ “ရတနာဒီပ” ဟာ စိတ်ကူးယဉ် ဝတ္ထုဖြစ်ပေမယ့် ဒီကနေ့အထိ ဖတ်ကြတုန်း။ စာအုပ်ပုံစံမျိုးစုံနဲ့ စာအုပ်တိုက်မျိုးစုံက ထုတ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီစာရေးဆရာနဲ့ တခြား ဝတ္ထုတွေဟာ “ရတနာဒီပ” လောက် ရောင်းရမတွယ်ကျယ်ဘူး။ ရတနာဒီပထဲက ဇာတ်ကောင်တွေဟာလည်း အနုပညာစင်မြင့်ပေါ်မှာ ဖြေဖျော် တင်ဆက်နေရတုန်းပဲ။

ရတနာဒီပလိုပဲ ပယ်လယ် နောက်ခံနဲ့ ပင်လယ် ဓားပြတွေနဲ့ စွန့်စားခန်းတွေပါတဲ့ ဝတ္ထုတွေ အမြောက်အမြား ရေးကြတယ်။ အဲဒီ အထဲက ဝတ္ထု တော်တော်များများဟာ နာမည်ကြီးခဲ့တယ်။ အရောင်း တွင်ကျယ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ခဏပဲ၊ မကြာခင် ပျောက်ကွယ်သွားကြတယ်။ အဲဒီ ဝတ္ထုတွေထဲက ဇာတ်ကောင်တွေ အနုပညာ စင်မြင့်ပေါ်မှာ ကြာကြာမနေလိုက်ရဘူး ဆိုပါတော့။

ရတနာဒီပက ဇာတ်ကောင်တွေကတော့ အနုပညာစင်မြင့်ပေါ်က ဆင်းရတယ်လို့ မရှိဘူး။ ဒါ ... ဘာကြောင့်လည်းလို့ တွေးကြည့်တယ်။ ရတနာဒီပ ထဲက ဇာတ်ကောင်တွေဟာ လူအများမှာ ရှိတဲ့ သဘာဝ၊ လူ့စရိုက်ကို သရုပ်ပေါ်အောင် သရုပ်ဆောင်နိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက်တွေက ရိုးပေမယ့် လူသဘာဝ လူ့စရိုက်ကို ဖော်ပြနိုင်တဲ့ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်တွေက အသိသစ်၊ အမြင်သစ်၊ အတွေးသစ်ရအောင် လှုံ့ဆော် ဖန်တီးနိုင်မှု ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် အနုပညာ စင်မြင့်မှာ ဒီနေ့ထိ ရှိနေတာပဲလို့ ထင်တယ်။

ရတနာတွေ မြှုပ်ထားတဲ့ ကျွန်း၊ ရတနာတွေ သိုဝှက်ထားတဲ့ နေရာကို ညွှန်ပြထားတဲ့ မြေပုံစာရွက်ကို ရဖို့ “ရတနာဒီပ” ထဲက ပင်လယ်ဓားပြတွေဟာ အသေအလဲ လိုက်လံ ရှာဖွေနေကြတယ်။ ဒီမြေပုံ ဘယ်သူဆီမှာ ရှိသလဲ သိရအောင် အနံ့ခံပြီး လိုက်နေကြတယ်။ ဒီမြေပုံ ရဖို့အတွက် တိုက်ကြခိုက်ကြ၊ သတ်ကြဖြတ်ကြ။ ဒီမြေပုံကိုရရင် ရတနာတွေကို အများကြီး တူးဖော်ရရှိပြီး သူဌေး သူကြွယ်တွေ ဖြစ်မယ်လို့ ထင်နေကြတယ်။

http://mmteashop.com

ဒါပေမယ့် တကယ်တော့ ရတနာတွေဟာ မြေပုံစာရွက်က ညွှန်ပြထားတဲ့ နေရာမှာ မရှိကြတော့ဘူး။ ဘာကြောင့် ဆိုတော့ အဲဒီ ရတနာဒီပ ကျွန်းပေါ်မှာ စွန့်ပစ် ခံခဲ့ရတဲ့ သူ တစ်ဦးက သူ့ဟာသူ သွားရင်း လာရင်း အမှတ်မထင် အဲဒီ ရတနာတွေကို တွေ့သွားတယ်။ တွေ့တဲ့ ရတနာတွေကို သူက သူ့နေထိုင်တဲ့ ဂူထဲကို အကုန် ပြောင်းရွှေ့ယူထားပြီးပြီ။ ရတနာတွေ မူလနေရာမှာ မရှိတော့မှန်း မသိကြဘူး။ မြေပုံထဲက ညွှန်းတဲ့ နေရာမှာပဲ ရှိတယ်လို့ တကယ်ထင်နေကြတယ်။ အဲဒီ တကယ် အထင်နဲ့ ရတနာဒီပ ရှိရာ ထွက်လာခဲ့တဲ့ သင်္ဘောပေါ်မှာလည်း မြေပုံကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူတွေနဲ့ ခိုက်ရန်ဖြစ်၊ သတ်ကြ ဖြတ်ကြနဲ့ ဒေါသပုန်တွေ ထကြတယ်။ အတောမသတ်တဲ့ လောဘ ပယ်လယ်မှာ ဒေါသလှိုင်းလေတွေ ထန်နေကြတာ ... မရှိတာကို ရှိတယ်လို့ ထင်တဲ့ အစွဲဥပါဒါန်တွေနဲ့ ဒုက္ခတွေ ရောက်နေကြတာ။

လူသတ္တဝါမှာ ငါ ... ငါ ဆိုတဲ့ ငါဟာ ဘဝထဲမှာ မြှုပ်နှံထားတဲ့ ရတနာတုံးကြီးလိုပဲ။ ငါတတ်၊ ငါသိ၊ ငါအတော်ဆုံး၊ ငါ့ကို မထိပါနဲ့၊ ငါ အရေးအပါဆုံး၊ ငါ တန်ဖိုး အရှိဆုံး ... စတဲ့ ငါ ... ငါကို တကယ် ရှိတယ်လို့ ထင်နေတာ။ တကယ်တော့ မိနစ်တိုင်း စက္ကန့်တိုင်းမှာ ခန္ဓာထဲက ကလာပ်စည်း ဆဲလ်တွေဟာ အမြဲပဲ ပျက်စီး ပျက်စီးသွားနေကြတယ်။ မူလ ကလာပ်စည်း ဆဲလ်တွေ မဟုတ်ကြတော့ဘူး။ အသစ် အသစ် ဖြစ်လာတဲ့ ကလာပ်စည်းတွေသာ ဖြစ်တယ်။ ငါ ... ငါ၊ ငါ့ ခန္ဓာ၊ ငါ့ခြေ၊ ငါ့လက် ... စသည်ဖြင့် ရှာလို့ မရနိုင်ဘူး။ တွေ့လည်း မတွေ့နိုင်ဘူး၊ ရှိလည်း မရှိတော့ဘူး။ နောက် နောက် အသစ်ဖြစ် ဖြစ်နေတဲ့ ကလာပ်စည်းတွေပဲ ဖြစ်ပျက် နေကြတာ။

ဒါပေမယ့် ... ဒီသဘောတွေကို လူသတ္တဝါတွေဟာ သာမန် အသိမျှနဲ့ မသိနိုင်ဘူး။ မရှိတော့တာကို မရှိတာမှန်း မသိဘူး။ တကယ် မဟုတ်တော့တာကို တကယ် မဟုတ်တာမှန်း မသိဘူး။ မသိတော့ ငါ ... ငါနဲ့ စွဲပြီး လောဘတွေ အမျိုးမျိုးဖြစ်၊ လောဘတွေက ဒေါသတွေ အမျိုးမျိုး ဖြစ်တယ်။ ရတနာတွေ မရှိတော့ပေမယ့် ရှိတယ်လို့

http://mmteashop.com

အထင်နဲ့ လောဘတွေ တက်ရာက ဒေါသမျိုးစုံ၊ ပြဿနာ မျိုးစုံ ကြုံတဲ့ ရတနာဒီပထဲက
ဇာတ်ကောင်တွေလိုပါပဲလား လို့ တွေးစရာတွေရတယ်..... လို့ ဆရာက ပြောပြတယ်။

ဒီလို တွေးစရာတွေရလို့ “ရတနာဒီပ” ဝတ္ထုကို နှစ်သက်တယ်လို့ ဆရာက
ပြောလိုရင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဆရာပြောတာတွေ နားထောင်ရင်းက ပြောင်းရွှေ့ ယူထားတယ် ဆိုတဲ့
ဂူထဲက ရွှေဒင်္ဂါးတွေ၊ ရွှေချောင်းနဲ့ ရွှေတုံးတွေကို ကျွန်တော်က မြင်ယောင်နေတယ်။
ဒါပေမယ့် ... ဒီရတနာတွေဟာလည်း စိတ်ကူးယဉ် ဝတ္ထုထဲက စိတ်ကူးယဉ်ထားတဲ့
ရတနာတွေ ဆိုတော့ တကယ့် အရှိ ရတနာတွေ ဟုတ်မှာ မဟုတ်ပါဘူးလို့
တွေးမိလိုက်ပါတယ်။

ချမ်းသာတစ်ခု မက်မောမှုကြောင့်

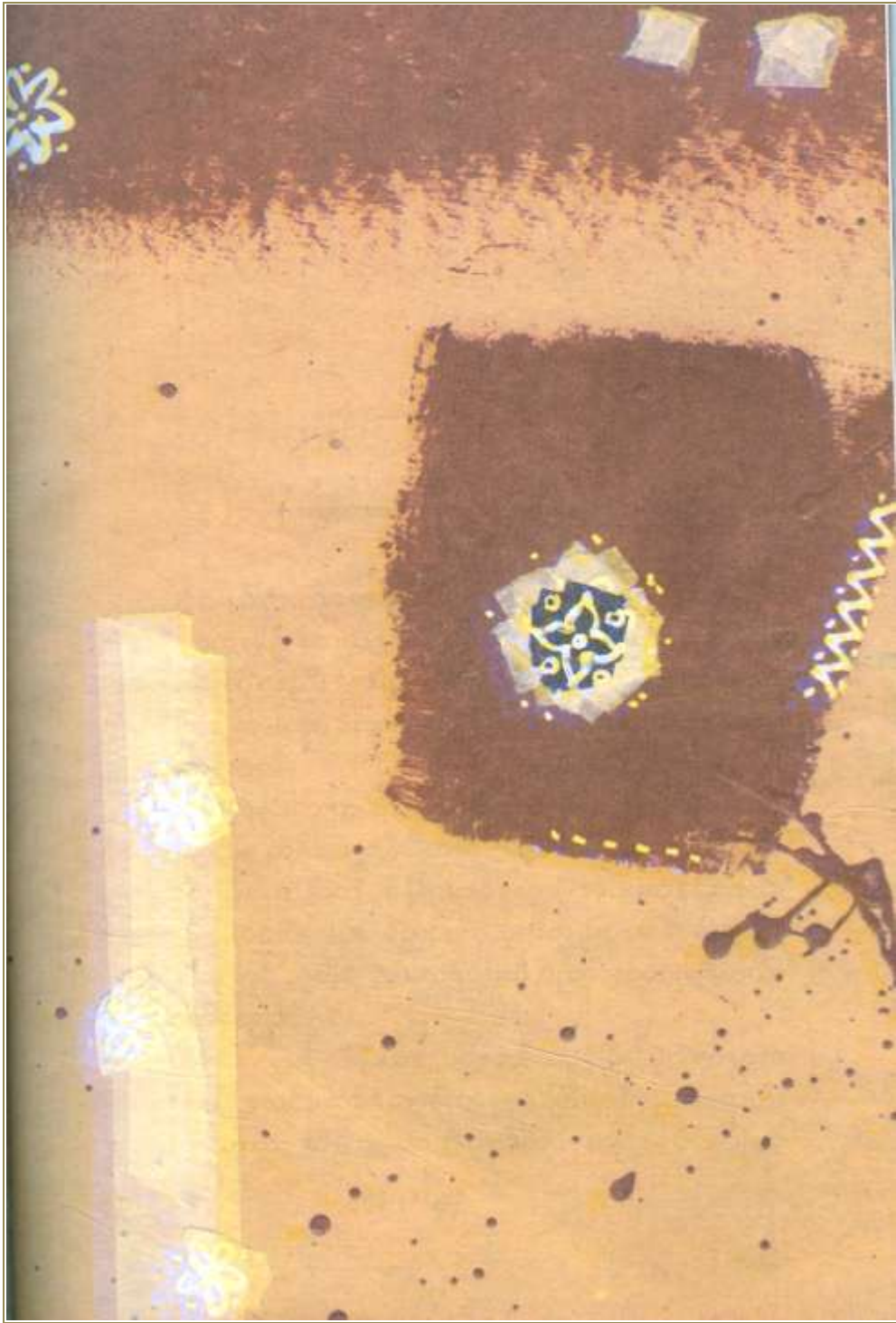
ပုပုရွရွ ကျိုးပမ်းကြလည်း

ဒုက္ခပင်လယ် ကျယ်ထက်ကျယ်သည်

ရွယ်တိုင်း မမြောက်ပါတကား။

အင်တာဗျူးဂျာနယ်၊ နံပါတ် - ၁၃၉ (၁၄.၈.၂၀၀၂)

http://mmteshop.com

မမြင်အောင် မှောင်ထားတဲ့ အရာ

ပင်လယ်နားကို ရောက်တော့ ပင်လယ်နှင့် စပ်ဆိုင်နေတာတွေကို တွေးမိပြန်တယ်။ ပင်လယ်နောက်ခံပြုတဲ့ ဝတ္ထုအကြောင်းကိုလည်း အမှတ်ရတယ်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ ဂျွန်စတိုင်းဘတ် John Steinback ရဲ့ The Pearl ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုကို အမှတ်ရတယ်။

ပင်လယ်နားက ရွာကလေး တစ်ရွာမှာ ကီနီး ဆိုတဲ့ တံငါသည် တစ်ဦးရှိတယ်။ ကီနီးမှာ ဇနီးရှိတယ်။ လူမမယ် သားလေးတစ်ဦးလည်း ရှိတယ်။ ကီနီးတို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ အင်မတန် ရိုးတယ်၊ အေးတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်။ ပညာဗဟုသုတလည်း ခေါင်းပါးရှာကြတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ သားကလေးကို ပညာသင်ပေးချင်တယ်။ ပညာတတ်စေချင်တယ်။

တစ်နေ့ ကီနီးဟာ ပင်လယ်ထဲ ငုတ်ပြီး ပုလဲရှာရာက အရည်အသွေး အင်မတန်ကောင်းတဲ့ ပုလဲကြီး တစ်လုံးကို ရတယ်။ ရွာက လူတွေက ကီနီးရလာတဲ့ ပုလဲဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာဖြင့် အကောင်းဆုံး ပုလဲပါပဲလို့ ပြောကြတယ်။ ပုလဲကြီး ရလာတဲ့ အခါမှာ ကီနီးတို့ မိသားစုကို ခေါ်ချင် ပြောချင် အရေးလုပ်ချင်သူတွေ ရှိလာတယ်။ ပုလဲကြီးကို မရခင်က ကီနီးရဲ့ သားငယ်ကို ကင်းတစ်ကောင်ရဲ့ အကိုက်ကို ခံရတယ်။ ကီနီးတို့ ဇနီးမောင်နှံစာ ကင်းကိုက်ခံရတဲ့ သားလေးကို မြို့က ဆရာဝန်ထံ သယ်ယူပြီး ပြသတယ်။ ဆေးဖိုး ပါမလာတဲ့ ကီနီးတို့ ဇနီးမောင်နှံကို ဆရာဝန်က အတွေ့မခံလိုက်ဘူး။ အခု ကီနီးမှာ ပုလဲကြီး ပိုင်ဆိုင်နေတယ် ဆိုတဲ့ သတင်းကို ရတဲ့အခါမှာတော့ ဆရာဝန်က ကိုယ်တိုင် ရောက်လာပြီး သားငယ်ကို ဆေးကုပေးတယ်။

ကီနီးဟာ ပုလဲကြီးကို ယူပြီး မြို့ကို သွားတယ်။ ပုလဲ အဝယ်တော်တွေနဲ့ တွေ့ပြီး ပုလဲကို ပြတယ်။ ဘယ်လောက်နဲ့ ဈေးဖြတ်မလဲ ဆိုတာ မေးတယ်။ အဝယ်တော်တွေက ကီနီးကို ဈေးနှိမ်တယ်။ အဝယ်တော် အချင်းချင်း ကီနီးရဲ့ ပုလဲကို ဈေးနှိမ်ပေးဖို့

http://mmteashop.com

ညိုထားကြတယ်။ ကီနီးက အဝယ်တော်တွေကို မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး ပုလဲကို မရောင်းဘဲ ပြန်ယူလာခဲ့တယ်။

ကီနီး ပြန်ရောက်တဲ့ ညမှာပဲ ... ပုလဲကို ခိုးယူဖို့ သူခိုးက ကီနီးတို့ရဲ့ တဲထဲကို ဝင်တယ်။ ကီနီးက သိပြီး သူခိုးကို ဖမ်းဖို့ကြိုးစားတယ်။ နောက်နေ့ ညမှာလည်း ပုလဲကို ခိုးဖို့ သူခိုးဝင်ပြန်တယ်။ ကီနီးက သူခိုးကို အိမ်ကနေ ထွက်လိုက်ပြီး သတ်ပုတ်တဲ့အတွက် သူခိုး သေဆုံးသွားတယ်။ ကီနီးဟာ ပုလဲကို ကာကွယ်ရင်းနဲ့ ထိတ်ထိတ်လန့်လန့်တွေ ဖြစ်ရတယ်။ ဒါနဲ့ ကီနီးဟာ ဇနီးနဲ့ သားကလေးကို ခေါ်ပြီး လှေနဲ့ မြို့ကို သွားနေမယ် ဆိုတဲ့ အကြံနဲ့ ထွက်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် လှေကို ဘယ်သူ ဖောက်ခွဲ ဖျက်ဆီးထားသလဲ မသိဘူး။ လှေဟာ သုံးမရအောင် ပေါက်ကွဲနေတယ်။ သူ့မိဘတွေက သူ့ကို အမွေ ပေးခဲ့တဲ့ လှေ ခုလှို ဖျက်ဆီးခံရတဲ့အတွက် ကီနီးဟာ ဒေါသတွေ အကြီးအကျယ် ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ဖြစ်နေတုန်း ... သူတို့ရဲ့ တဲအိမ်က မီးစွဲလောင်တယ်။ မီးလောင်နေတဲ့ သူ့အိမ်ကို ကြည့်ရင်း ကီနီးဟာ မခံမရပ်နိုင်အောင် စိတ်သောက ရောက်နေမှာပဲ။

နောက်နေ့မနက်မှာ ကီနီးဟာ သားကလေးကို ချီပိုးထားတဲ့ ဇနီးနဲ့ အတူ မြို့ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ ပုလဲကို အမွေလိုချင်သူတွေဟာ ကီနီးတို့ နောက်ကို လိုက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ကီနီးနဲ့ သူ့ဇနီးဟာ လမ်းလွှဲပြီး သွားတယ်။ တောင်ကြီးတွေပေါ် တက်လာခဲ့တယ်။ တောင်တက်ခရီးက သူတို့ ဇနီးမောင်နှံကို အင်မတန် ပင်ပန်းစေတယ်။

ညနေချိန်မှာ ကီနီးဟာ သူ့ဇနီးနဲ့ သားကလေးကို စမ်းချောင်း တစ်ခုအနားမှာ ထားခဲ့ပြီးတော့ သူတို့ကို နောက်ယောင် ခံလိုက်လာတဲ့ ရန်သူတွေကို ချောင်းမြောင်း သတ်ပုတ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ရန်သူက ၃ ယောက်။ လက တိမ်တွေ ရှိနေလို့ လင်းလာလိုက် မှောင်သွားလိုက် ဖြစ်နေတယ်။

http://mmteshop.com

ကီနီးဟာ သေနတ်ရှိတဲ့ လူအပေါ်ကို ခုန်အုပ်ပြီး သေနတ်ကို လုယူလိုက်တယ်။ အဲဒီ သေနတ်နဲ့ ကီနီးဟာ ရန်သူ ၃ ဦးကို ပစ်သတ်တယ်။ ဒီလို သေနတ်နဲ့ ပစ်ခတ် သတ်ဖြတ်ရာမှာ ကျည်ဆံ တစ်ခုက သူ့ဇနီးရဲ့ ရင်ခွင်မှာ ချီထားတဲ့ သူ့ သားငယ်ကို ထိမှန်သွားတယ်။ သားကလေးဟာ အဲဒီ နေရာမှာပဲ သေဆုံးသွားတယ်။

ကီနီးဟာ ပုလဲကြီးကို ရခါစက ပုလဲကြီးကို ရောင်းရတဲ့ ငွေတွေနဲ့ သားကလေးကို ပညာတတ်အောင် သင်ပေး၊ သေနတ် တစ်လက်လည်း ဝယ်ပြီး ကိုင်မယ်လို့ စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အခုတော့ ဒီစိတ်ကူးတွေ အကုန်ပျောက်လွင့်သွားပြီ။ မြို့ကို ခရီး ဆက်သွားစရာလည်း မလိုတော့ဘူး။

နောက်တစ်နေ့မှာ ရွာသူရွာသားတွေဟာ ... ရင်ဘောင်တန်းပြီး လျှောက်လာတဲ့ ကီနီးတို့ ဇနီးမောင်နှံကို အံ့ဩစွာနဲ့ ကြည့်နေကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဓလေ့အတိုင်း လင်နောက်မှာ ချန်ပြီး မယားက လျှောက်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ လင်နဲ့မယား ယှဉ်ပြီး လျှောက်လာတာကို မြင်ရလို့ ရွာသားတွေ အံ့ဩနေကြတာ။ ဇနီးဖြစ်သူရဲ့ ရင်ခွင်ထဲက အထုတ်ဟာ အလှုပ်အရှား မရှိဘူး။ သားငယ်ကလေးဟာ အသက်ကုန်ခဲ့ပြီပဲ။ ကီနီးနဲ့ သူ့ရဲ့ ဇနီးဟာ ပင်လယ်ပြင် ရှိရာကို ဆက်လျှောက်သွားတယ်။ ရွာသူ ရွာသားတွေဟာ သူတို့ ၂ ဦးရဲ့ အပြုအမူကို အံ့ဩစွာနဲ့ ငေးကြည့်နေကြတယ်။ ပင်လယ်ရေစပ် နားလည်း ရောက်ရော ကီနီးဟာ သူ့အကျီထဲက ပုလဲကို ထုတ်ပြီး ပင်လယ်ထဲကို အားကုန် လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။

ပုလဲကြီးကို ပင်လယ်ထဲ လွှင့်ပစ်လိုက်တဲ့ ကီနီးကို အသိပညာ မဲ့တယ်။ မိုက်တယ်လို့ ဆိုမလား။ မြို့က လူတွေကတော့ အသိပညာ ရှိတယ်။ ဗဟုသုတ ရှိတယ်။ လိမ္မာတယ်လို့ ပြောမလား။ မြို့က ချမ်းသာသူတွေ၊ ငွေရှင်ကြေးရှင်၊ ပုလဲ အဝယ်တော်တွေဟာ အသိပညာ အလိမ္မာ ရှိတဲ့ သူတွေ ဖြစ်တယ်လို့ ပြောမလား။ သူတို့တွေကို အလို လောဘတွေက အသိပညာ အလိမ္မာ မရှိအောင်၊ ကီနီးကို

http://mmteashop.com

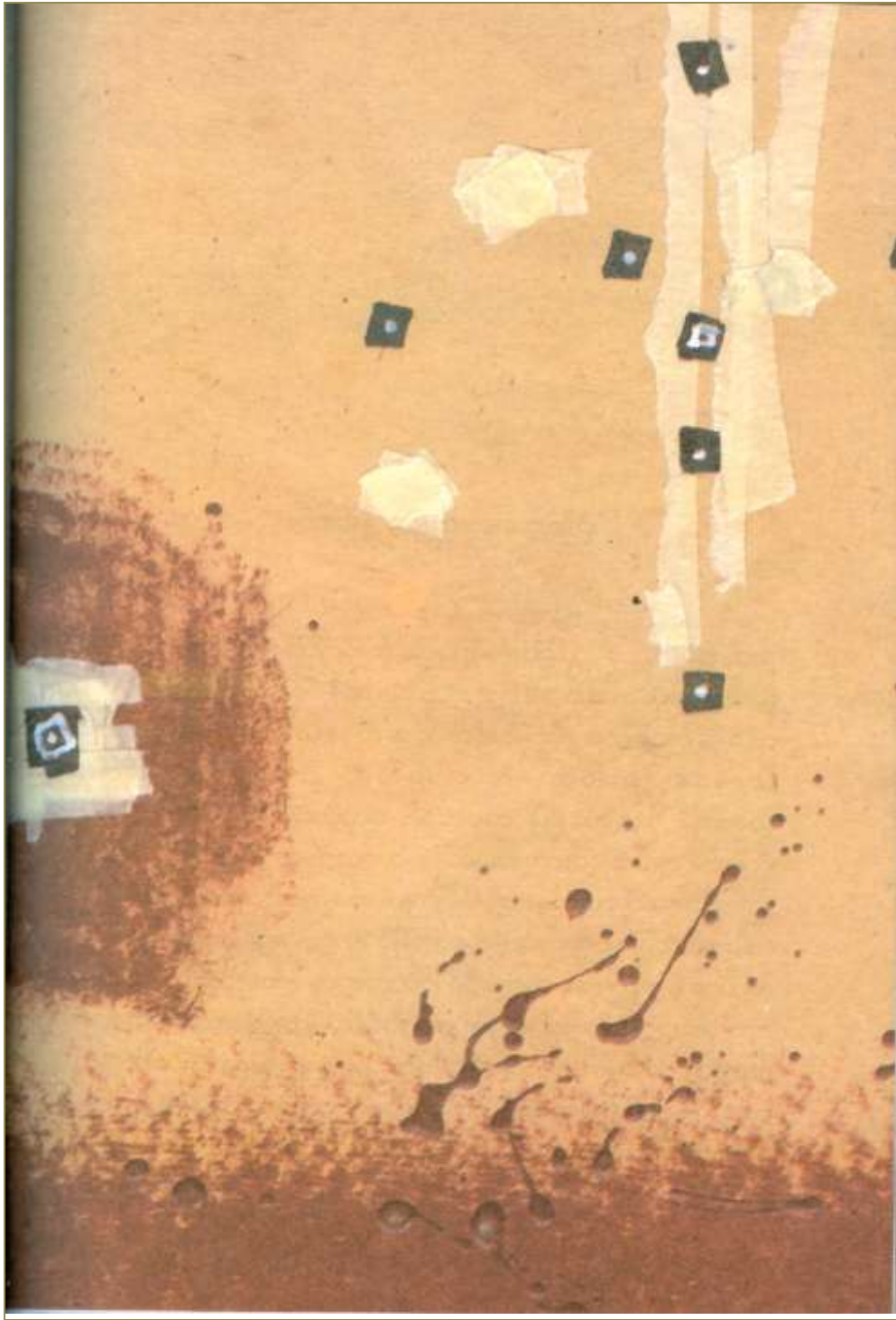
မကြင်နာမိအောင် ကွယ်ထားတာ မဟုတ်ဖူးလား။ ဆရာဝန် ဆိုသူဟာလည်း အလိုလောဘတွေ ဖုံးပိတ်နေလို့ လူမမယ် ကလေးကို ကြင်နာဖို့ကိုတောင် ဆရာဝန်ဟာ မေ့ခဲ့တာ မဟုတ်လား။ အလိုလောဘတွေဟာ ပင်လယ်ကြီးလို ကြီးကျယ်တယ်။ နက်လည်း နက်ရှိုင်းတယ်။ ပင်လယ်ရေတွေလို များလည်း များပြားတယ်။ လောဘ ပင်လယ်ကြီးမှာ ဒေါသလှိုင်းလုံးတွေလည်း ထပ်ဆင့် စိုးမိုးနေကြလိမ့်မယ်။

မရှိတောင့်တ၊ ရှိကြောင့်ကြနှင့်

နှမ်းလျ ညှိုးခွေ ပင်ပန်းကြသူတွေ။

အင်တာဗျူးဂျာနယ်၊ နံပါတ် - ၁၂၀ (၂၇.၃.၂၀၀၂)

http://mmteashop.com

ပင်လယ်နှင့် အနုပညာ အတွေ့အကြုံ

(၁)

ပင်လယ်အကြောင်းကို ပြောဖြစ်တဲ့အခါမှာ ... ဟဲမင်းဝေးရဲ့ “ပင်လယ်ပြာနှင့် တံငါအို” The old man and the sea ဇာတ်ကြောင်းကို အမှတ်ရလာပါတယ်။ တဆက်တည်းမှာပဲ ရသပညာ ဆိုင်ရာ ပြဿနာ တစ်ရပ်ကို သတိရပါတယ်။ ဘယ်လို ပြဿနာလဲ ဆိုတော့ ... တကယ့်ဘဝ ဒိဋ္ဌဘဝမှာ ကြုံတွေ့ရတဲ့ “တကယ့် အတွေ့အကြုံ” နဲ့ အနုပညာက ဖန်တီးပေးထားတဲ့ ဘဝမှာ တွေ့ကြုံ ခံစားရတဲ့ “အနုပညာ အတွေ့အကြုံ” နှစ်မျိုးအနက် ဘယ်အတွေ့အကြုံမျိုးက ပိုပြီး အရေးပါသလဲ၊ ပိုပြီး တန်ဖိုးရှိသလဲ ဆိုတဲ့ ပြဿနာပါပဲ။

တချို့ကတော့ တကယ့်ဘဝ၊ ဒိဋ္ဌဘဝမှာ တွေ့ကြုံရတဲ့ တကယ့် ဘဝ အတွေ့အကြုံကမှ အဲဒီ အတွေ့အကြုံမျိုးနဲ့ ထိတွေ့ သူကို ဘဝ အသိပေးနိုင်တယ်။ အနုပညာက ဖန်တီးပေးတဲ့ ဘဝမှာ တွေ့ကြုံရတဲ့ အနုပညာ ခံစားမှု အတွေ့အကြုံကတော့ “အတွေ့အကြုံအတု” မျှသာ ဖြစ်တယ်။ အစစ်အမှန်အတွေ့အကြုံ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဘဝအသိကို အလေးအနက် ပေးနိုင်စွမ်း မရှိဘူးလို့ ယူဆသူတွေလဲ ရှိတယ်။

(၂)

ဟဲမင်းဝေးက သူရဲ့ ပင်လယ်နဲ့ တံငါအဖိုးအို ဇာတ်လမ်းမှာ ဆန်တီယာဂိုကို အဓိက ဇာတ်ဆောင် အဖြစ်နဲ့ လှုပ်ရှားပြထားတယ်။ တံငါ အလုပ်ကို လုပ်ရင်းကပဲ ဆန်တီယာဂိုဟာ အရွယ်ရင့်လာပြီး အဖိုးအိုဘဝကိုတောင် ရောက်လာပြီ။

အခုတလော တံငါအို ဆန်တီယာဂိုခမြာ ငါးတစ်ကောင် တစ်မြီးမှ မရဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ ပင်လယ်ကွေ့ ရေစီးကြောင်းထဲမှာ ငါးရလေ့နီးနဲ့ အဖိုးအို ဆန်တီယာဂိုဟာ

http://mmteashop.com

ကြိုးစားပြီး ငါးဖမ်းထွက်ခဲ့တယ်။ ရက်ပေါင်း ၄၀ တိတိ ကြာသည်အထိ ငါးတစ်ကောင်မှ သူမရဘူး။ ဒီရက် ၄၀ အတွင်းမှာ သူငယ်လေးတစ်ယောက် သူ့အဖော်အဖြစ်၊ သူ့အလုပ်သင်အဖြစ်နဲ့ သူ့ ငါးဖမ်းလှေမှာ ပါခဲ့တယ်။ ခုလို ရက် ၄၀ တိတိ ကြာသည် အထိ ငါးတစ်ကောင်မှ မရတော့ ဆန်တီယာဂိုဟာ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျနေသူ ဖြစ်နေပြီ။ ဒါကြောင့် ငါးရဖို့ လမ်းမမြင်တော့ဘူးလို့ သူငယ်ကလေးရဲ့ မိဘတွေက ယူဆပြီး သူတို့ သားငယ်ကို ဆန်တီယာဂိုရဲ့ အလုပ်သင် အဖြစ် မလုပ်စေတော့ဘဲနဲ့ တစ်ခြား တံငါလှေနဲ့ လိုက်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် အဖိုးအို ဆန်တီယာဂိုဟာ တကိုယ်တည်း အဖော်မပါဘဲနဲ့ ငါးဖမ်း ထွက်တယ်။

ဒီလို ထွက်ခဲ့တာ နောက်ထပ် ရက် ၄၀ ကျော်လာပြန်ပြီ။ ငါးတစ်ကောင်မှ မရဘူး။ ပင်ပင်ပန်းပန်း ဆင်းရဲစွာနဲ့ တံငါလှေကို သိမ်းပြီး ရွက်ကို ထမ်းရင်း ပြန်၊ ပြန်လာခဲ့ရတဲ့ ဆန်တီယာဂိုရဲ့ အဖြစ်ကို ဟဲမင်းဝေးက သရုပ်ဖော်တဲ့ နေရာမှာ အင်မတန်မှ တိမိတယ်။ နောက် ၈ ရက်လောက် အကြာ ငါးဖမ်းထွက်ခဲ့ရာမှာတော့ သူများထားတဲ့ ငါးမျှားချိတ်မှာ ငါးကြီးတစ်ကောင် တက်လာပြီး ဟပ်မိတယ်။ ဒီလို ဟပ်မိပြီး ငါးမျှားချိတ် မိသွားတဲ့ ငါးကြီးဟာ အားကုန်ကူးခပ် လူးလွန့်တယ်။ ကူးခတ်ပြေးနေတဲ့ ငါးကြီးဟာ ဆန်တီယာဂိုရဲ့ လှေထက်တောင် အလျားရှည်တဲ့ ဧရာမငါးကြီး ဖြစ်တယ်။ ငါးကြီး ဟပ်မိထားတဲ့ ငါးမျှားကြိုးကို တအားဆွဲရင် ပြတ်သွားမှာ စိုးတဲ့အတွက် ငါးကြီးဆွဲပြေးရာကို ဆန်တီယာဂိုက မျှောပြီး လိုက်နေရတယ်။ ငါးကြီး မောလောက်ပြီလို့ ထင်တဲ့အခါမှာ ကြိုးကို လှေဆီ ပြန်ဆွဲကြည့်လိုက်နဲ့ လုပ်နေရတာ ၂ ရက်လောက်ရှိပြီ။ ငါးကြီးကလဲ ကြိုးကို ဆွဲပြေးဆဲပဲ။ ၃ ရက်လောက်မှာတော့ ငါးကြီးကို လှေဆီ ဆွဲလို့ ရလာပြီ။ တဖြည်းဖြည်း ဆွဲယူရင်းနဲ့ လှေနား ရောက်တဲ့အခါ ဆန်တီယာဂိုက မိုန်းနဲ့ ထိုးပြီး ငါးကြီးကို သတ်လိုက်တယ်။ ဒီလို သတ်ပြီးတော့ ငါးကြီးကို လှေနဲ့တွဲ ချည်နှောင်ပြီး ကမ်းဆီကို ဆွဲယူလာတယ်။

http://mmteshop.com

မကြာပါဘူး။ သူမှိန်းနဲ့ ထိုးလို့ ငါးကြီးမှာ ရသွားတဲ့ ဒဏ်ရာက ယိုစီးထွက်လာတဲ့ သွေးနံ့ကို အနံ့ခံပြီး ငါးမန်းတွေ ငါးကြီးဆီ ရောက်လာကြတယ်။ ငါးကြီးဟာ အခုဆိုရင် တံငါအိုကြီး ဆန်တီယာဂို ပိုင်တဲ့ ငါးကြီး ဖြစ်နေပြီ။ သူပိုင်တဲ့ ငါး သူ့ ငါးကို လာပြီး ဖျက်ဆီးမည့် ကိုက်ဖွဲယူမည့် ငါးမန်းတွေကို သူ ဒေါသဖြစ်ပြီပေါ့။ ဒါနဲ့ ငါးမန်းတွေကို မှိန်းနဲ့ အားကုန်ထိုးသတ်တယ်။ မှိန်းက ငါးမန်း တစ်ကောင်ရဲ့ ဦးခေါင်းမှာ စူးဝင်ပြီး ပါသွားတယ်။ ဒါကြောင့် နောက်လာမည့် ငါးမန်းတွေကို သတ်ဖို့ သူက လှော်တက်မှာ ဓါးကို ချည်နှောင်တယ်။ ငါးမန်းတွေက တစ်ကောင် နှစ်ကောင်မှ မဟုတ်ဘဲ။ သူ့ လှေအောက်က ဝင်ပြီး ငါးကြီးကို ကိုက်ဖွဲ စားသောက်တဲ့ ငါးမန်းတွေကလည်း ရှိသေးတယ်။ ညမောင်မောင်ထဲမှာ ငါးမန်းတွေကို ထိုးနှက် တိုက်ခိုက်ရတာ ဆိုတော့ ဆန်တီယာဂိုခမျာ မောပန်းပြီး အသက်ရှူမှားနေတယ်။ ငါးမန်းတွေရဲ့ ကိုက်ဖွဲ စားသောက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရတဲ့ ငါးကြီးဟာ နောက်ဆုံးမှာ အသား မရှိတော့ဘဲ အရိုးပြိုင်းပြိုင်းကြီး ဖြစ်သွားတယ်။

ဆန်တီယာဂိုဟာ အရိုးပြိုင်းပြိုင်း ဖြစ်နေတဲ့ ငါးကြီးနဲ့ သူ့လှေကို ကမ်းဆီ လှော်လာတယ်။ ကျောက်ဆောင်ရင်းမှာ ရှိတဲ့ ကျောက်စရစ် အငူလေးမှာ လှေကို ဆိုက်တယ်။ တတ်နိုင်သလောက် လှေကို ကုန်းဘက်ဆီ ဆွဲတင်ပြီးတော့ လှေကို ကျောက်တုံး တစ်တုံးမှာ ချည်တယ်။ အဲဒီနောက် ရွက်တိုင်ကို နှုတ်၊ ရွက်ကိုလိပ်၊ ရွက်လိပ်ကို ထမ်းရင်း တောင်ကုန်းကလေးပေါ် တက်လာတယ်။ သူ့ အိမ်ကလေး သူ့ တဲစုတ်ကလေး ရှိရာကို သူ ပင်ပင်ပန်းပန်းနဲ့ ပြန်လာနေတာ၊ လမ်းမှာ ငါးခါလောက် ရွက်လိပ်ကြီးနဲ့ လဲခဲ့သေးတယ်။ မှောင်ထဲမှာ ရေပုလင်းကို စမ်းပြီး ရှာတယ်။ တွေ့တော့ ရေတစ်ကျိုက် သောက်လိုက်ပြီးတော့ အိပ်ယာပေါ်ကို တံငါအိုဆန်တီယာဂိုဟာ ပစ်လွှဲအိပ်ပစ်လိုက်တယ်။

http://mmteashop.com

ပင်လယ်ပြင်ကျယ်ကြီးနဲ့ တံငါအို ဆန်တီယာဂိုရဲ့ ဇာတ်လမ်းကို စာပေ သုတေသီတွေက လက်ရာမြောက်လှတဲ့ အနုပညာ တစ်ရပ် အဖြစ် ခံစားယူဆပြီးတော့ နှစ်သက်ပုံ နှစ်သက်နည်း အမျိုးမျိုးကို ဖော်ပြခဲ့ကြတယ်။

တံငါအိုကြီး ကျင်လည် ကျက်စားရာ ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို လူ့ဘဝ၊ တံငါအို ဆန်တီယာဂိုက လူအားလုံးကို ကိုယ်စားပြုထားသူ၊ ငါးကြီးကိုတော့ သဘာဝ အင်အားစု တစ်ရပ် အဖြစ် ခံစား တင်ပြကြတယ်။ တချို့ကတော့ ဆန်တီယာဂိုဟာ လူအားလုံးကို ကိုယ်စားပြုထားသူ၊ ငါးကြီးကတော့ လူတွေ နေ့တိုင်း လိုအင်ဆန္ဒ ရှိနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေပေါ့။ တက်မက် နှစ်သက်စရာတွေ၊ ငါးမန်းတွေက လူ့ဘဝမှာ ကြုံတွေ့ရတဲ့ အခက်အခဲတွေအဖြစ် ခံစား တင်ပြပြီးတော့ ဒီ တပ်မက်စရာတွေ အတွက် လူဟာ အပန်းတကြီး အခက်အခဲတွေ ကြားမှာ ကြိုးစား ရုန်းကန်ရပုံတွေကို ဖြန့်ကျက်ခံစားပြုကြသေးတယ်။ ဆန်တီယာဂိုဟာ အခက်အခဲတွေကို ရင်ဆိုင် ကျော်လွှားပေမဲ့ နောက်ဆုံးမှာ သူရတဲ့ ငါးကြီးဟာ အသားမရှိတော့ဘဲ အရိုးစုကြီး အဖြစ်နဲ့ ကျန်ခဲ့ပုံကိုလည်း ဘဝ တိုက်ပွဲမှာ အနိုင်အရှုံးဟာ ပမာန မဟုတ်ဘဲ ဆန်တီယာဂိုလို လူဟာ အခက်အခဲတွေကို ဖွဲ့ လုံးလနဲ့ သိက္ခာ ရှိရှိ၊ ဂုဏ် ရှိရှိ ရင်ဆိုင်သင့်တယ်ဆိုတဲ့ ဘဝ သင်ခန်းစာတွေ ရနိုင်ကြောင်း ခံစား တင်ပြထားတာတွေလဲ ရှိတယ်။

ပင်လယ်ပြင်မှာ အဖိုးအိုတစ်ယောက်တည်း ပြောနေတဲ့ (မိုနိုလော့) စကားတွေ ဟာလဲ လူသတ္တဝါတွေမှာ ရှိတတ် ဖြစ်လာတတ်တဲ့ စရိုက်သဘာဝတွေကို ဖော်လှစ်ပြနေတဲ့ သဘောဖြစ်ကြောင်းကိုလဲ ခံစား တင်ပြကြတယ်။ အဖိုးအို ဆန်တီယာဂို ပြောနေတဲ့ စကားတွေထဲမှာ မယ်တော်မာရီကို တမ်းတ စကားပြောတာတွေ၊ စိတ်ပျက်ရာက အားတင်းတဲ့ စကားတွေ ပါတယ်။ တံငါသည် ဘဝကို ဘာလို့များ ရနေပါလိမ့်ဆိုတဲ့ အတွေး၊ ရန်ဘက်မဟုတ်တဲ့ ငါးကြီးကို သတ်ဖြတ်ဖို့ ရန်ဘက် ဖြစ်လာရတဲ့ သူ့ရဲ့ ဘဝ၊ ငါးကြီးကို သတ်ဖြတ်နေတာ တရားတဲ့ အလုပ်မှ ဟုတ်ရဲ့လား။ သူသတ်ဖြတ်ထားတဲ့

http://mmteashop.com

http://mmteashop.com

ငါးကြီးကို လူတွေ စားတာဟာ တရားရဲ့လား ဆိုတဲ့ အတွေးစဉ်၊ ငါးကြီးရဲ့ အသားတွေအတွက် ရနိုင်မယ့် ငွေကြေး ပမာဏကို တွေးရင်း မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှိနေပုံ၊ မျှောင်လင့်ရင်းက မျှော်လင့်သလို မဖြစ်ဘဲ စိတ်ပျက်တာတွေကို တွေးပြီး ပြောနေတဲ့ စကားတွေလဲ ပါတယ်။ ဆန်တီယာဂိုရဲ့ တစ်ကိုယ်တည်း ပြောနေတဲ့ တမ်းတမှုတွေ၊ ညည်းတွားမှုတွေ၊ အားတင်း ကြီးဝါးသံတွေဟာ လူတွေမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ စရိုက် သဘာဝတွေကို ဖော်ပြနေခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ စာပေ သုတေသီတွေက ခံစား ပြတတ်ကြတယ်။ သုတဆိုရာတွေကို ရှုမြင် အနက်ကောက်ရာမှာတော့ အကန့်အသတ် ရှိတယ်။ ရသဆိုရာ ပစ္စည်းတွေကို ခံစားအနက်ကောက်ရာမှာတော့ အကန့်အသတ် မရှိနိုင်ဘူး။ ခံစားမှုတွေ၊ ရသက ပေးတဲ့ ဘဝအသိတွေ အမြောက်အမြား ရနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ပင်လယ်နဲ့ အဖိုးအိုကို ဖော်ပြထားတဲ့ ရသအဖွဲ့ တစ်ရပ် (ဝါ) ရသပစ္စည်း တစ်ရပ်ကိုလဲ အမျိုးစုံ ခံစား အနက်ကောက်နိုင်တာပဲလို့ ယူဆကြတယ်။

တကယ့် ဒိဋ္ဌ ဘဝထဲမှာ ကြုံတွေ့ရတဲ့ အဖြစ်နဲ့ ဝတ္ထုအဖြစ် ဖန်တီးထားတဲ့ အနုပညာ ပစ္စည်းကို ဖတ်ရှုပြီး ခံစားရတဲ့ အဖြစ်ဟာ တူနိုင်ကြမယ် မဟုတ်ဘူး။ တကယ့်ဘဝ ဒိဋ္ဌ ဘဝထဲမှာ တံငါအို ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရတဲ့ အဖြစ်မှာက လောဘတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ ကြောင့်ကြစိုးရိမ်ခြင်းတွေ၊ မျှော်လင့်ချက်မဲ့ခြင်းတွေ စိုးမိုးထားတာ ဆိုတော့ ဘဝအသိ၊ ဘဝ သံဝေဂကို တိတိကျကျ ရနိုင်ဖွယ် မရှိဘူး။ အနုပညာ ပစ္စည်း အဖြစ် ဖန်တီးထားတဲ့ ရလာတဲ့ အနုပညာ အတွေ့အကြုံမျိုးမှာတော့ ခံစားမှု ရသစုံ ပါဝင်နေတယ်။ ရပ်ပြီး တွေးချိန် စဉ်းစားချိန်လည်း ရနေတယ်။ အနီးအဝေး လှမ်းမျှော်ကြည့်နိုင်တယ်။ ဒီအခါမှာ အမှားအမှန် အကောင်းအဆိုးကိုလည်း ခွဲခြား မြင်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် အနုပညာ အတွေ့အကြုံက တကယ့်ဘဝ ဒိဋ္ဌဘဝထဲက အတွေ့အကြုံထက် ပိုပြီး ကျယ်ပြန့် နက်ရှိုင်းတဲ့ ဘဝအသိကို ပေးနိုင်တယ်။ အနုပညာ ခံစားမှုကရလာတဲ့ အနုပညာ အတွေ့အကြုံဟာ "အတွေ့အကြုံအတု" ဖြစ်တယ် ဆိုပေမဲ့ ဘဝအသိ - ဘဝသင်ခန်းစာ တွေကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ကြီး ပေးနိုင်စွမ်းတယ်။ အနုပညာ အတွေ့အကြုံတွေဟာ လူကို

ဘဝအမြင်မြင့်မားသူ၊ ရင့်ကျက်တဲ့ ဘဝ အသိရှိသူ ဖြစ်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိတဲ့ လူတော်လူကောင်း ဖြစ်ရေးမှာ အနုပညာ မြောက်တဲ့ အပုဒ်ပင်လယ်နဲ့ တံငါအိုလို ဝတ္ထုကောင်းတွေဟာ အရေးပါတဲ့ ကဏ္ဍမှာ ရှိနေကြတယ်လို့ ရှုမြင်သုံးသပ်သူတွေလဲ ရှိတယ်။

ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းက ၁၉၅၅ ခုလောက်က မြဝတီ မဂ္ဂဇင်းမှာ “ဝတ္ထုကောင်းကြီးများ၏ ကောင်းပုံကောင်းနည်း” ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးရှည်ကြီးတစ်စောင် ရေးဘူးတယ်။ အဲဒီ ဆောင်းပါးမှာ ဆရာကြီးက ဝတ္ထုကောင်းကြီးတွေကို ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် လူ့သဘာဝ လူ့စရိုက်တွေ အကြောင်း သိနိုင်ပုံကို ဖော်ပြထားတယ်။ “လူ့သဘာဝ လူ့စရိုက်တွေ အကြောင်း သိပါသလားလို့ မေးလိုက်ရင်” “လူပဲဗျ၊ မသိဘဲ နေမလား” လို့ ဖြေဆိုကြမှာပဲတဲ့။ ဒါပေမဲ့ ၁၀ နှစ်သား အရွယ်မှာ သိတဲ့ အသိ၊ အသက် ၂၀ အရွယ်၊ အသက် ၃၀ အရွယ်မှာ သိတဲ့ အသိနဲ့၊ အဲဒီနောက် တဖြည်းဖြည်း အသိတွေ တိုးလာတယ်။ ဒီလို ဘဝ အသိမျိုးတွေဟာ ကုန်နိုင်ဖွယ် မရှိဘူး။ လူဟာ ဘဝအတွေ့အကြုံများလေလေ လူ့ဘဝအကြောင်း နားလည်လာလောလေ ရှိရခြေ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ များစွာသော လူတွေဟာ ပရိယေသန ဝမ်းစာ ရှာရတဲ့အခါ တောင်ပြေး၊ မြောက်ပြေး၊ ပြေးရင်းလွှားရင်း ကြုံတွေ့ရတဲ့ အတွေ့ အကြုံလောက်သာ ရှိတယ်။ အဲဒီ အတွေ့အကြုံကလေးကိုတောင် အမှတ်မဲ့ ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက် တတ်ကြသူတွေက များတယ်။ အဲဒီ အတွေ့အကြုံတွေ ပေါ်မှာ မူတည်ပြီး စဉ်းစဉ်းစားစားနဲ့ ကောက်နှုတ်ချက် သင်ခန်းစာ ထုတ်ယူလေ့ရှိသူမျိုးက ခပ်ရှားရှားပဲ ...။ ဒါကြောင့် အသက်လေးဆယ်၊ ငါးဆယ် ရှိတဲ့ လူသာမန် တစ်ယောက်ရဲ့ အတွေ့အကြုံဆိုတာ ပြောပလောက်အောင် မရှိဘူးတဲ့။

ကမ္ဘာ့ဝတ္ထုကောင်းကြီးတွေဟာ မနုဿ နယ်နိမိတ်ကိုလည်း မလွတ်စေဘဲ လူသတ္တဝါတွေ ကြုံတွေ့ တန်လောက်တဲ့ အဖြစ်အပျက် အခြင်းအရာ အဆန်းအပြားတွေနဲ့ အဲဒီ ဝတ္ထုမျိုးတွေကို ဖတ်ရတဲ့ သူမှာ ... ဒီနေရာမှာတော့ ဇာတ်ကောင် ဖြစ်တဲ့ ဟီးရိုးဟာ

http://mmteashop.com

http://mmteashop.com

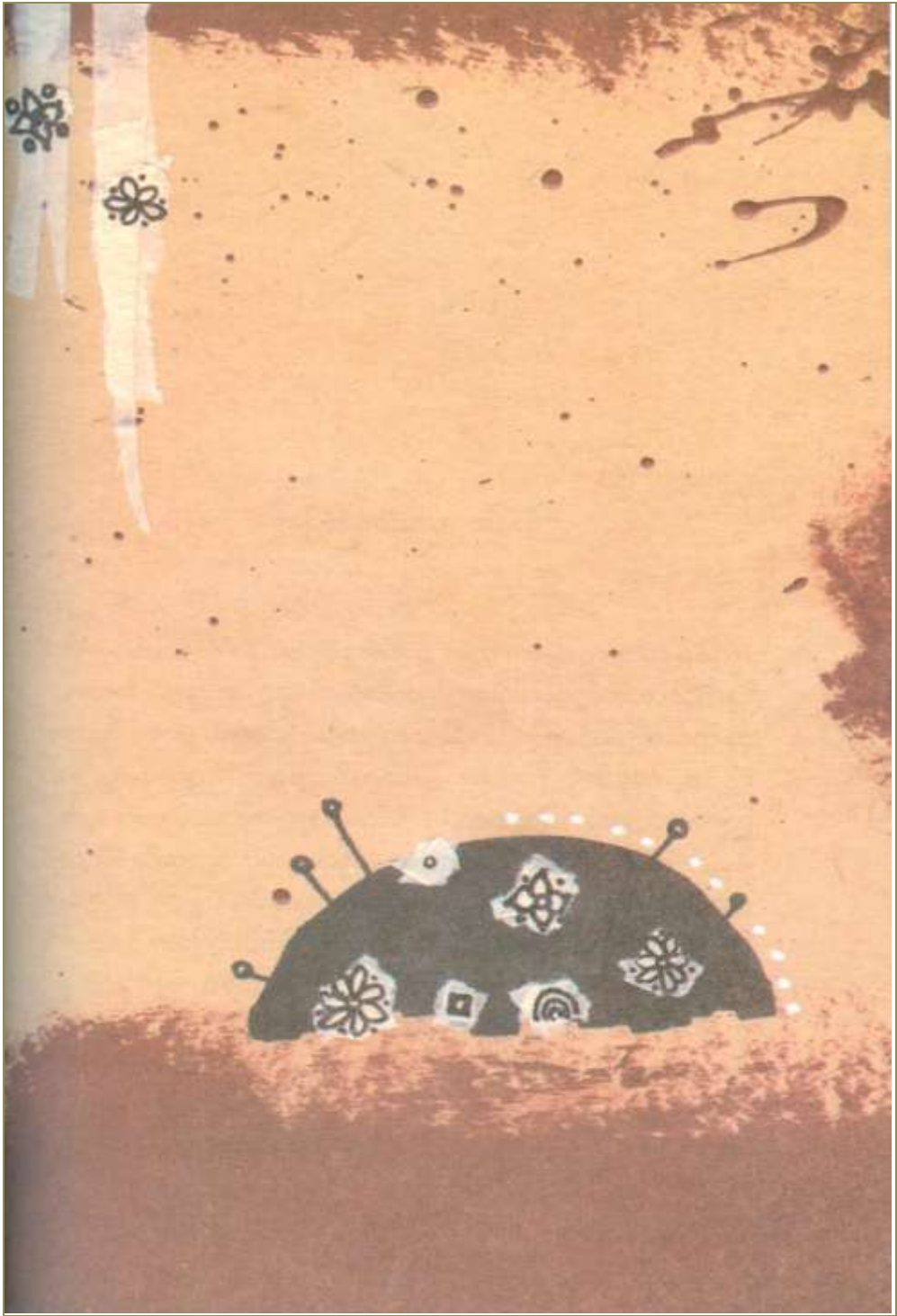
ဘယ်လို ပြုမူ ဆောင်ရွက်တယ်၊ လူယုတ်မာ (ဗီလိန်) ကတော့ ဘယ်လို ပြုမူတယ်။ ငါကတော့ ဘယ်လို ပြုမူလိုက်မယ် စသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို နှိုင်းယှဉ်ချက် ထုတ်ပြီး ချိန်ထိုးကြည့်နိုင်တယ်။ ဝတ္ထုကောင်းကြီးတွေကို ဖတ်ပြီး အဲဒီ နည်းမျိုးနဲ့ စံချိန်ထိုးဖန် များလာတဲ့အခါမှာ စာဖတ်သူဟာ စိတ်သဘော ရင့်ကျက်သည်ထက် ရင့်ကျက်လာမယ် ... တဲ့။ တော်လိစတိုင်း ရေးတဲ့ စစ်နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး War and Peace ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုမျိုးကြီး တစ်ပုဒ် ဖတ်လိုက်ခြင်းဖြင့် လူတစ်ယောက်ဟာ နှစ်ပေါင်း ၃၀ လောက် တစ်ခါတည်း ရင့်ကျက်သွားသလို ရှိပါဘိတယ် တဲ့။ ဒါ့အပြင် စာအုပ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် အသက် ၅ နှစ်ခန့်၊ ၄ နှစ်ခန့်၊ ၃ နှစ်ခန့် စသည့်ဖြင့် ရင့်ကျက်သွားစေနိုင်တဲ့ ဝတ္ထုတွေလဲ ရှိကြတယ်။ ဒီတော့ ... ပထမတန်း ဝတ္ထုကောင်းကြီးတွေချည်း ဖတ်ရှုတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ လူ့ပြည် လူလောကမှာ အသက် ၃၀၀ ကျော်နေရသူ တစ်ယောက်ရဲ့ အတွေ့အကြုံထက်မနည်း စိတ်သဘောထား ရင့်ကျက်တာကို တွေ့ရတတ်တယ် ... တဲ့။

ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းက ... ဝတ္ထုကောင်းများဟာ မိုးကုတ်ပတ္တမြားနဲ့ တူတဲ့ အချက်ရှိတယ်။ ဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ... ပတ္တမြား ကောင်းမကောင်းကို သိဖို့ရန် မလွယ်ကူးဆိုတဲ့ အချက်ပဲတဲ့။ လင်ပန်းထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့ ပတ္တမြားရိုင်းတွေ အနက်က အရပ်သား တစ်ယောက်ကို အကောင်းဆုံး ရွေးထုတ်ပေးပါလို့ ခိုင်းရင် တစ်လုံး တစ်လေတော့ ဟုတ်ချင် ဟုတ်မယ်။ ချက်ကျောက်တွေကိုလဲ ရွေးထုတ်မိမှာပဲတဲ့။ ပြောခဲ့တဲ့ ဝတ္ထုကောင်းကြီးတွေကို ဝတ္ထု ကောင်းကြီးတွေလို့ မှန်မှန်ကန်ကန် ရွေးထုတ် နိုင်ဖို့ရန်မှာလည်း မလွယ်လှဘူး။ ပတ္တမြားကို လေ့လာဖန်များပြီး ကျွမ်းကျင်လာတဲ့ အခါမှ ကျောက် ကုန်သည်ကောင်း ဖြစ်လာနိုင်သလို ... ဝတ္ထုကောင်း ရွေးတဲ့ ကိစ္စမှာလဲ အလားတူပါပဲတဲ့။ ဝတ္ထုဖတ်ရည် ဝလာမှာ၊ အနုပညာ အတွေ့အကြုံတွေ ရင့်ကျက်လာပါမှ ဝတ္ထုကောင်း ဝတ္ထုဆိုးကို ခွဲခြားလာနိုင်စွမ်းသူ ဖြစ်မယ်လို့ ပြောထားတယ်။

အခု စကားစပ်လို့ ပြောမိနေတဲ့ ပင်လယ်ပြာနဲ့ တံငါအို ဝတ္ထုကိုလဲ ဖတ်ပြီးရင် တချို့က
တောက်တီးတောက်တဲ့ ဝတ္ထုမျိုးပါလို့ ထင်မှား နေလေမလား ...။

မကီဇောတမဂ္ဂဇင်း

http://mmteashop.com

လာခြင်းကောင်းသော အသက်

"အသက်" ကို မချစ်သောသူ လောကမှာ ရှားပါလိမ့်မည်။ အသက်ကို မြတ်နိုးလွန်း၊ တွယ်တာလွန်းသည့် အလျောက် အသက်နှင့် အစဉ်ထာဝရ မကွဲမကွာ နေလိုကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အသက်နှင့် ကွဲကွာစေမည့် အန္တရာယ် ဟူသမျှ၊ အသက်ကို ထိခိုက် နစ်နာ ပျောက်ကွယ် မသွားစေရန်အတွက် သတိကြီးစွာဖြင့် စောင့်ရှောင့်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဝမ်းနည်းဖွယ် တစ်ခုရှိပါသည်။ ယင်းမှ အခြားမဟုတ်၊ ဤမျှ မြတ်နိုး၍ မိမိတို့နှင့် အနီးကပ်ဆုံး နေလျက် ရှိသော အသက်အကြောင်းကို အတွင်းအပြင်၊ အကွယ်အဝှက်မရှိ သိနားလည်ခွင့် မရသော အချက်ပင်တည်း။ ထိုအခါ ရင်းရင်းနှီးနှီး၊ ယုယုယယ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားရသော အသက်က မိမိတို့ကို စိမ်းစိမ်းကားကား ဆက်ဆံ တုံ့ပြန်နေသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။ လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်ဖြင့် အသိရခက်အောင် ပြုမှု နေသကဲ့သို့လည်း ထင်မှတ်လာရသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက အရှေ့တိုင်း၊ အနောက်တိုင်းမှ ဒဿန ပညာရှင်များ၊ သိပ္ပံပညာရှင်များသည် အသက်၏ သဘောသဘာဝ၊ အသက်၏ အမှုအကျင့်တို့ကို နားလည်နိုင်ရန် ဇွဲကောင်းကောင်းဖြင့် ရှာဖွေကြဆဲပင် ရှိသည်။

"အသက် ဘယ်က လာသနည်း။ အသက်၏ သဘောသဘာဝကား အဘယ်သို့နည်း။ အသက်သည် မည်သည့် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဤလောကကြီးကို လာခဲ့သနည်း။"

အချို့သော ပညာရှင်တို့က ကြယ်တံခွန်များသည် အသက်ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သော ဓာတ်သဘောများကို ဤကမ္ဘာပေါ်သို့ သယ်ဆောင်လာသည်ဟု တွေးဆကြသည်။ ဤ တွေးခေါ်ချက် မှန်မည်ဆိုပါက အသက်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကမ္ဘာသို့ ကြယ်တံခွန်များမှ တစ်ဆင့် ခက်ခက်ခဲခဲ ရောက်လာခဲ့သည်ဟု ယူဆရပေလိမ့်မည်။ အချို့ပညာရှင်တို့ကမူ

http://mmteashop.com

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးများကို အသက်၏ မွေးရပ်ဇာတိ အဖြစ် ညွှန်ပြ၍ ဤကမ္ဘာပေါ်သို့ အသက်ရောက်ရှိလာပုံကို အောက်ပါကဲ့သို့ ပြောဆိုတတ်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကမ္ဘာကြီးသည် အစဦး ပထမ ဓာတ်ငွေ့လုံးကြီး အဖြစ် တည်ရှိရာမှ အာကာသ လဟာပြင်ကြီး၏ အအေးဓာတ်ကြောင့် တဖြေးဖြေး အေးစပြုလာသည်။ ထိုအခါ ဓာတ်ငွေ့ဘဝမှ အရည်၊ အရည်မှ အစိုင်အခဲ အဖြစ်သို့ ရောက်လာသည်။ အရည် ဘဝမှ အစိုင်အခဲ အဖြစ်သို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် ကမ္ဘာ့မျက်နှာပြင်သည် အလွန်ပူလျက်ပင် ရှိနေသေးသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာကို လွှမ်းခြုံနေသော တိမ်တိုက်ကြီးမှ ရေခိုး ရေငွေ့များသည် ကမ္ဘာ့မျက်နှာပြင်ပေါ်သို့ ရေစက် ရေပေါက်များ အဖြစ် ကျ၍ လာတိုင်း ထိုရေစက် ရေပေါက်တို့သည် ကမ္ဘာ့မျက်နှာပြင်၏ အပူရှိန်ကြောင့် ရေခိုးရေငွေ့များ အဖြစ်သို့ ပြောင်း၍ တိမ်တိုက်ကြီးအတွင်းသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားကြပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာ့မျက်နှာပြင်သည် အေးသည်ထက် အေးလာသောအခါ ကမ္ဘာကို လွှမ်းခြုံနေသော တိမ်တိုက်မှ ကျလာသော မိုးစက်မိုးပေါက်များကို အခိုးအငွေ့သို့ ပြန်၍ ရောက်ရှိလာအောင် မတတ်နိုင်တော့ချေ။ ထိုအခါ၌ တိမ်တိုက်တွင် ရှိသော ရေခိုး ရေငွေ့များသည် ရေစက်ရေပေါက်များ အဖြစ်ဖြင့် အဆက်မပြတ် ကမ္ဘာ့မျက်နှာပြင်ပေါ်သို့ ကျဆင်း၍ ပထမဆုံး ကမ္ဘာပြုမိုးကြီး အဖြစ် သည်းထန်စွာ ရွာချလိုက်လေသည်။ ဤ ကမ္ဘာပြုမိုးကြီးသည် အနှစ်တစ်ထောင်လောက် ကြာအောင် ရွာသွန်း နေသည်ဟု ခန့်မှန်းသူများလည်း ရှိကြသည်။ ကမ္ဘာပြုမိုးကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်၌ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာ ကြီးသည် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကမ္ဘာပေါ်သို့ ရွာချလိုက်သော ကမ္ဘာပြုမိုးရေအတွင်း မီးသိန်း၊ အာမိုးနီးယား၊ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်၊ ဟိုက်ဒရိုဂျင် ဆိုင်ယာနိုက် တို့သည် အခြားအခြား ခြပ်စင်၊ ခြပ်ပေါင်းများနှင့် အတူ ပျော်ဝင်လျက်ရှိသည်။ ရွာချလိုက်သော မိုးရေသည် ခြပ်စင်ခြပ်ပေါင်းများကို သယ်ယူလျက် ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာ အတွင်းသို့ ထပ်၍ထပ်၍

http://mmteashop.com

စီးဝင်သွားကြသည်။ ကမ္ဘာတည်စဖြစ်၍ မီးဆောင် ကြီးငယ်တို့သည် အဆက်မပြတ် ပေါက်ကွဲလျက် ရှိကြသည်။ မီးတောင်များ ပေါက်ကွဲတိုင်း ကမ္ဘာအတွင်းပိုင်းရှိ ခြပ်စင် ခြပ်ပေါင်းတို့သည် ချော်ရည်များနှင့် အတူ ထွက်ပေါ်လာကြသည်။ ထို့နောက် ကမ္ဘာပြု မိုးရေတွင် ဖျော်ဝင်ကာ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာဆီသို့ပင် ရှေ့ရှုလိုက်ပါသွားကြသည်။ ဤအခြေအနေများကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာသည် ခြပ်စင်ခြပ်ပေါင်းတို့ စုဝေး ထွန်းကားရာ အရပ်ကြီး ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ထိုမျှ ခြပ်စင်ခြပ်ပေါင်းတို့ ပြည့်စုံကြွယ်ဝရာ သမုဒ္ဒရာကြီးသည်ပင် အသက် စတင်မွေးဖွားရာ အရပ် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု တွေးဆကြသည်။

ကမ္ဘာပြုမိုးကြီး ရွာပြီးသည့်နောက် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီး အတွင်း၌ ခြပ်စင် ခြပ်ပေါင်းတို့သည် အမျိုးမျိုး ဓာတ်ပြု၍ ပေါင်းကြမည် ဖြစ်သည်။ ပညာရှင်တို့က ကာဗွန် ခြပ်ပေါင်းများကို “အသက်ဖိဝေ၏ အခြေခံ” ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ကာဗွန်ခြပ်စင်များသည် အခြားခြပ်စင်များနှင့် ဓာတ်ပြုခြင်းရှိပါက အသက်ဖြစ်ပေါ်လာရေး အတွက် အခြေခံခြပ်ပေါင်းများ ဖြစ်လာနိုင်သည်ဟု တွေးဆကြသည်။ ကာဗွန်ခြပ်စင် တို့သည် မိမိတို့ အချင်းချင်းသော်လည်းကောင်း အခြား ခြပ်စင်များနှင့်သော် လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး ပေါင်းကြရာမှ တစ်ချိန်တွင် အက်ဒီနီဆင်းဒိုင်ဖော့စ်ဖိတ် (အတိုကောက်အားဖြင့် အေဒီပီ) ခြပ်ပေါင်းများ၊ နျူကလီယိုတိုက် ခြပ်ပေါင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်ဟု တွေးဆကြသည်။ ထိုမှ တစ်ဆင့် အက်ဒီနီဆင်းထရိုင် ဖော့စ်ဖိတ် (အတိုကောက်အားဖြင့် အေတီပီ) တို့၏ စွမ်းအင်ကို အားပြု၍ နျူကလီယိုတိုက်များကို ဓာတ်ပြုပေါင်းကာ နျူကလီးယစ်အက်စစ် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်။ ထို နျူကလီးယစ်အက်စစ်သည် အေ၊ တီ၊ ပီ ၏ စွမ်းအားဖြင့် ပရိုတိုနန်းများ၊ သကြားခြပ်ပေါင်းများ၊ အဆီခြပ်ပေါင်းများကို ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ထိုခြပ်ပေါင်းများသည် ဓာတ်ပြုခြင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် နောက်တွင် ပရိုတိုပလာဇမ် ခြပ်ပေါင်း ဖြစ်လာသည်ဟု တွေးဆကြသည်။ သိပ္ပံပညာရှင်တို့က ပရိုတိုပလာဇမ် ခြပ်ပေါင်း ပါဝင်ဖွဲ့စည်းနေသော ကလာပ်စည်းကို ဆဲလ်ဟု ခေါ်ကြသည်။

http://mmteashop.com

ထို ပရိတိုပလာဇမ် ခြပ်ပေါင်း ပါဝင် ဖွဲ့စည်းနေသော ဆဲလ်သည် အသက်၏ အခြေခံရုပ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဤ အယူအဆကို ကြည့်ပါက အသက်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် ခြပ်စင်ခြပ်ပေါင်းတို့ ထင်သလို ရမ်းသမ်း ပေါင်းဆုံရာမှ အမှတ်မထင် မတော်တဆ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာ၌ ဖြစ်လာခဲ့ခြင်း ပေလော့ဟု သံသယ ဖြစ်ရ၏။ အသက်အကြောင်းကို နားလည်ရန် ကြိုးစားတိုင်း မရေမရာနှင့် တွေ့တွေ့ဝေဝေ ဖြစ်ရ၏။ အသက်က လျှို့လျှို့၊ ဝှက်ဝှက်ဖြင့် အသိရခက်ဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာ၌ စတင် ဖြစ်ပေါ်လာသော သက်ရှိ ဆဲလ်သည် အပင်လောက၏ သက်ရှိ အခြေခံ ရုပ်မျှသာ ဖြစ်သည်။ ပထမဦးစွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော သက်ရှိအခြေခံ ရုပ်မျှသာ ဖြစ်သည်။ ပထမ ဦးစွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော အပင်သက်ရှိ ဆဲလ်သည် တစ်ခုတည်းသာ ရှိဟန်တူသော်လည်း နောင်တွင် သမုဒ္ဒရာအတွင်း၌ ဆဲလ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပွား၍ ယင်းတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းလာသော သက်ရှိ အပင်များ ဖြစ်ထွန်း လာပေလိမ့်မည်။ အပင်သက်ရှိများသည် သမုဒ္ဒရာမှ တစ်ဖန် ဆဲလ်များစွာ ဖွဲ့စည်းထားသော အပင်များ အဖြစ် ကုန်းပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ရောက်ရှိသွားကြသည်။

သို့ ဆိုရသော်လည်း ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာမှ ကုန်းပေါ်သို့ အပင် သက်ရှိများ ရောက်အောင် အချိန်ကာလအားဖြင့် မည်မျှ ယူခဲ့ရသည်ကို အတိအကျ မပြောနိုင်ချေ။ သမုဒ္ဒရာ အတွင်း၌ အပင်သက်ရှိများ ဖြစ်လာသကဲ့သို့ အကောင်သက်ရှိများလည်း ဖြစ်လာကြသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကုန်းတစ်ပိုင်း ရေတစ်ပိုင်း နေနိုင်သော သတ္တဝါများ ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ ထို့နောက် ကုန်းနေ သတ္တဝါများ သာမက လေတွင် ပျံသန်း သွားလာနိုင်သော သတ္တဝါများလည်း ပေါ်ပေါက်ကြသည်။

ထို့နောက် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ လူသတ္တဝါများ ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ မနုဿဗေဒ ပညာရှင်များ တွေ့ရှိလာသော အထောက်အထားများ အရ ဤကမ္ဘာ၌ လူသတ္တဝါများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၄ သန်းခန့် ရှိပြီဟု

http://mmteashop.com

ခန့်မှန်းရသည်။ ဤ ခန့်မှန်းချက်သည် ခန့်မှန်းချက်သာ ဖြစ်၍ “လူ” ဟူ၍ ပီပီသသ ဘယ်အခါမှ စခဲ့သည်၊ မည်သို့ စခဲ့သည်။ လူ၏ အစကား မည်သို့ ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်တို့ကိုမူ တိတိပပ မသိနိုင်ကြသေးချေ။ သေချာသော အချက်မှာမူ လူသည် တကယ်သက်ရှိ လူအဖြစ်နှင့် ဤကမ္ဘာ၌ ယခုအခါ အမှန် ရှိနေသည်ဟူသော အချက်ပင် တည်း။

ဤကမ္ဘာပေါ်သို့ “အသက်” ဖြစ်ပေါ် ရောက်ရှိလာသည်ကား မှန်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အသက် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း (ဝါ) အသက် ရောက်လာခြင်းသည် ကောင်းသော လာခြင်းမှ ဟုတ်ပါ၏လော။ “အသက်” ရောက်လာခြင်းသည် မကောင်းသော၊ ဝမ်းပန်းတသာ ကြုံဆိုဖို့ရန် မသင့်သော လာခြင်းမျိုး ဖြစ်နေသလော၊ အသက် ဖြစ်လာခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက် (ဝါ) ဘဝ ဖြစ်လာခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို မြော်ခေါ် တွေးတောလိုက်တိုင်း ဇဝေဇဝါနှင့် မဝေခွဲတတ်အောင် ဖြစ်ရတတ်၏။

အသက် ဖြစ်ပေါ်လာ၍ တိရိစ္ဆာန် သက်ရှိဘဝ၊ တိရစ္ဆာန်လောက ဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက် အသည်းနှလုံး တုန်လှုပ်ဖွယ် သတ်ပွဲ ဖြတ်ပွဲ တိုက်ပွဲကြီးများသည် ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာ၌ အစ ပြုခဲ့၏။ အင်အားကြီးသော သတ္တဝါတို့က အင်အားငယ်သော သတ္တဝါတို့ကို ဒေါသတကြီးဖြင့် ကိုက်ဖဲ့ သတ်ဖြတ်ကြ၏။ အစာလုရင်းလည်း အချင်းချင်း မာန်ဖီကြ၏။ တိုက်ကြ ခိုက်ကြသည်။ နယ်လုရင်း စာကျက်လုရင်းလည်း တိုက်ကြခိုက်ကြ၊ ကုတ်ကြဖဲ့ကြ၊ သတ်ဖြတ်ကြ၏။ အင်အား ကြီးသော အသားစား သတ္တဝါတစ်ကောင်က အခြားတစ်ကောင်ကို အပြင်းလိုက်၏။ အလိုက်ခံရသော သတ္တဝါက အသက်ကို သတ္တဝါမုဆိုးကြီးတို့က မြိန်ရေရှက်ရေဖြင့် ကိုက်ဖဲ့ စားမျိုကြ၏။ လောကကြီးသည် လဲသံ၊ ပြိုသံ၊ အော်သံ၊ ဟစ်သံ၊ ဟိန်းဟောက်သံ၊ ဒေါသသံ၊ ညည်းတွားသံ၊ နာကြည်း ကြေကွဲသံ၊ အသက်ငက်နေသော အသံတို့ဖြင့် ဆူညံခဲ့ရ၏။

http://mmteashop.com

အသက်သည် ထိုအမင်္ဂလာ အသံများ၊ အနိဗ္ဗာန်များကို ဖန်တီးပေးရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဤကမ္ဘာကြီး၌ ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းပေလော။ ဤလောကကြီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း ပေလော။ အသက်သည် ကမ္ဘာဦး တိရစ္ဆာန်ကြီးများ၏ ဝမ်းဗိုက်တို့ကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်စေ၍ ထို ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်းကို ဖြေဖျောက်ဖို့၊ တစ်ခုတည်းသာ ထောက်ထားကာ သတ္တဝါ တစ်ကောင်က အခြားတစ်ကောင်ကို မညှာမတာ ကိုက်ဖွဲ့ ဝါးခြေ စာသောက်စေရန် ဖန်တီးပေးဖို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းပေလော။ သက်ရှိဘဝ ဖြစ်လာပြီးနောက် အသက်နှင့် မကွဲမကွာ နေချင်မှု၊ တည်မြဲလိုမှုကြောင့် အမျိုးမျိုး တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ် စားသောက်ခြင်းတို့ဖြင့် ရုန်းကန် လှုပ်ရှားနေအောင် ဖန်တီးဖို့အတွက် အသက်သည် ဤလောကသို့ လာခဲ့ခြင်းပေလော။ အသက်၏ ရည်ရွယ်ချက် (ဝါ) ဘဝ ဖြစ်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ သံသယပွားခဲ့ရ၏။

လူသတ္တဝါတို့ထံ အသက်ရောက်ရှိလာခြင်း (ဝါ) သက်ရှိ လူ့ဘဝ ဖြစ်လာခြင်း သည်လည်း ကောင်းသော ဖြစ်လာခြင်းမှ ဟုတ်ပါလေ၏ လော။

အသက်ရှိလာ၍ လူ့ဘဝ လူ့အဖြစ်ကို ရပြီဆိုကတည်းက လူသည် အသက်နှင့် မကွဲမကွာ နေနိုင်ရေးအတွက် ပင်ပန်းကြီးစွာ ရုန်းကန် လှုပ်ရှားရ၏။ ရေကြီးခြင်းများ၊ ကပ်ရောဂါများ အစရှိသည့် ဘေးရန် အန္တရာယ်များသည် လူတို့အား အသက်နှင့် ကွဲကွာအောင် အပြင်းအထန် နှိပ်စက်ခဲ့ကြ၏။ သဘာဝအန္တရာယ်များနှင့် လူသတ္တဝါတို့၏ တိုက်ပွဲများ၌ ဘဝပေါင်းများစွာ၊ ခန္ဓာပေါင်းများစွာ ကြွေပြုန်းခဲ့ရ၏။ ဘဝတည်မြဲရေးအတွက် ရုန်းကန်ရင်း လူအချင်းချင်း မပြေလည်မှုများ၊ လူအချင်းချင်းက ပေးလာသော အန္တရာယ်များကိုလည်း ဖြေရှင်းကြရ၊ တွန်းလှန်ကြရ၊ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြရ၏။

လူ့သမိုင်းနှင့် ထိုလူ့သမိုင်းအတွင်းမှ “လူ” ၏ မငြိမ်းချမ်း နိုင်ခြင်းများကို ဒဿနပညာရှင် ရှိပင်ဟောင်ဝါက အောက်ပါကဲ့သို့ ဖော်ပြဖူး၏။

http://mmteashop.com

သမိုင်းသည် နိုင်ငံများ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်အကြောင်းကို ဖော်ပြရာ၌ စစ်ပွဲများ၊ မငြိမ်သက်မှုများ အကြောင်းကလွဲ၍ ထူးထူးခြားခြား ဖော်ပြစရာမရှိ။ နိုင်ငံများ၏ ဘဝခရီးစဉ်၌ ငြိမ်သက်အေးချိန်းသော ကာလဟူသည်မှာ ပြဇာတ်တစ်ခုတွင် အခန်းတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ကူးပြောင်းသည့် ကာလအပိုင်းအခြားကလေး ကဲ့သို့သာ ဖြစ်သည်။ လူ့ခရီးစဉ်မှာလည်း အစဉ် အမြီ တိုက်ခိုက် ရုန်းကန် နေခြင်းများသာ ရှိသည်။ လူသည် အလိုမပြည့်ခြင်းများ ငြီးငွေ့ စိတ်ပျက်ခြင်းများနှင့်လည်း တိုက်ခိုက်နေရသူ ဖြစ်၍ လူအချင်းချင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေရသူ ဖြစ်သည်။ လူသည် နေရာတကာ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်များ၊ ပြိုင်ဘက်များနှင့်သာ တွေ့နေရသူ ဖြစ်သည်။ လူသည် အတောမသတ်သော ပဋိပက္ခတို့ အတွင်း၌ အသက်ရှင်၍ တိုက်ရင်းခိုက်ရင်း၊ လက်၌ ဓားကိုကိုင်ရင်း၊ သေရသူပင် ဖြစ်သည်။

အစွဲဥပါဒါန် အမျိုးမျိုး၊ ထင်မြင်ယူဆ ရှုမြင်မှု အမျိုးမျိုး၊ အကြောင်းပြချက် အမျိုးမျိုးဖြင့် လူတစ်မျိုးက တစ်မျိုးအပေါ်၊ တစ်တိုင်းပြည်က တစ်တိုင်းပြည်အပေါ် လွှမ်းမိုးခြင်းများ ပြုလုပ်ကြ၏။ ထိုအခါ တစ်ဘက်နှင့် တစ်ဘက် အပြန်အလှန် အာယာတ တရားများ မုန်းတီးရက်စက်ခြင်းများဖြင့် တိုက်ကြခိုက်ကြ၊ ယှဉ်ပြိုင်ကြ၏။ သက်ဖြတ်ကြ၏။ မိမိလူမျိုး မိမိတိုင်းပြည်အတွက်ဟု အကြောင်းပြချက် အမျိုးမျိုးဖြင့် နယ်ချဲ့ကြ၊ အာဏာလုခွဲကြရာမှ တစ်စတစ်စ ကြီးထွားလာခဲ့သည့် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်းက လူအချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ပွဲများ၌ လူပေါင်း ၅၅ သန်းခန့်မျှ သေခဲ့ကြရသည်။ စာရင်းမရဘဲ သေဆုံးသူများသည် အများအပြား ရှိပေလိမ့်ဦးမည်။ လူ့သမိုင်း၌ ဤကဲ့သို့သော အနိဗ္ဗာရုံများ များပြားလွန်းနေသောကြောင့် သမိုင်းပညာရှင် ဂစ်ဗွန်းက “လူ့သမိုင်းဟူသည် သူတို့၏ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု၊ ရက်စက်မှုနှင့် မိုက်မဲမှုများ အကြောင်း မှတ်တမ်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်” ဟု ဖွင့်ဆို မိဟန် တူသည်။

http://mmteshop.com

http://mmteashop.com

ဂစ်ဗွန် နှင့် ရှိပင်ဟောင်ဝါတို့က သမိုင်းကို အဆိုးမြင် ရှုထောင့်မှ ကြည့်ကြ သကဲ့သို့ အချို့က အားလျော့သည့် ရှုထောင့်မှ ကြည့်ကြကာ သမိုင်းသည် အစဉ် ဆုတ်ယုတ်နေသော ဖြစ်စဉ် ဖြစ်သည်ဟု မြင်ကြသည်။ အချို့က သမိုင်းသည် တန်ခိုးရှင် တစ်ဦးဦး၏ အလိုတော်အတိုင်း အကောင်းအဆိုး ဖြစ်ပျက်နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၍ အချို့က လူတို့ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသော ကံကြမ္မာ အလျောက် လူ့သမိုင်းသည် တိုးတက်ခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ရသည်ဟု ဆိုကြသည်။ အချို့ကတော့ သမိုင်းသည် သူ့သဘော သူဆောင်၍ ဆုတ်ယုတ်ချိန်တန်လျှင် ဆုတ်ယုတ်၍ တိုးတက်ချိန်တန်လျှင် တိုးတက်ပြီး ပျက်ချိန်တန်တော့လည်း ဤကမ္ဘာပေါ်မှ လုံးဝပျက်သုဉ်း ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြသည်။ အချို့ကမူ အထက်ပါ အမြင်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်၍ သမိုင်းသည် အစဉ်တိုးတက် နေသော ဖြစ်စဉ် ဖြစ်သည်ဟု မြင်ကြသည်။ သမိုင်း၏ ဖြစ်စဉ်ကို အမျိုးမျိုး မြင်ကြသကဲ့သို့ သမိုင်းထဲက လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်ကိုလည်း အမျိုးမျိုးမြင်ကြပေလိမ့်ဦးမည်။

အသက်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်တည်လာသည့် လူ့ဘဝ အဖြစ်ကို အချို့က အချည်းအနီးသော ဘဝ၊ အချည်းအနီးသော ဖြစ်စဉ် အဖြစ် မြင်ကြသည်။ အသက်ရှိလာခြင်း၊ သက်ရှိလူ့ဘဝ ဖြစ်လာခြင်းသည် သဘာဝတရား၏ အမှားတစ်ရပ် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆသူများလည်း ရှိကြသည်။ အချို့က လူသည် တန်ခိုးတော်ရှင် တစ်ဦးဦး၏ ဖန်တီးနိုင်ခြင်း မရှိဟု မြင်ကြသည်။ အချို့က လူသည် အတိတ်ကံကြမ္မာတို့၏ ပြဋ္ဌာန်းမှုအတိုင်း အကောင်းအဆိုး၊ တိုးတက်ခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ဖြစ်ရသည်ဟု ယူဆကြသည်။ အချို့ကမူ ဤသက်ရှိဘဝကို နှစ်သက်ဖွယ်၊ ပျော်မွေ့ဖွယ်အဖြစ် မြင်ကြ၍ လူသည် အသက်နှင့် အတူရှိနေခိုက် တိုက်တွန်းကြသည်။ အသက်နှင့်ခွဲကာ သေလွန်မှာကိုလည်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်၍ စိတ်ပျက်နေစရာမလို၊ “သေခြင်း တရား (ဝါ) သေရမှာကို ကြောက်စရာမလို၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သင်္ချိုင်း၏ ဟိုမှာဘက်၌ ဘာမျှ မဖြစ်၊ ဘာမှ မရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်” ဟု ဒဿန ပညာရှင် အက်ပီကျူးရပ်စစ်က ဆိုခဲ့ဖူးသည်။

အချို့ကတော့လည်း သေခြင်း၏ အခြား တစ်ဘက်၌ တစ်စုံတစ်ခုသောဘဝ ရှိသေးသည်။ သေသောအခါ လူ၌ ရှိသော အတ္တလိပ်ပြာ နောက်ခန္ဓာသစ် တစ်ခုအတွင် ဝင်ရောက်၍ ဘဝအသစ် ဖြစ်ပေါ်သည်။ ထိုဖြစ်ပေါ်သော ဘဝ၌ ချမ်းသာခြင်း၊ ပြည့်စုံခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်စေရန် ဤလက်ရှိဘဝ၌ ကောင်းမြတ်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ် ရမည်ဟု ယူဆကြသည်။

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု အတွေးအမြင်အရ လူသည် သေလွန်သောအခါ ထိုသေလွန်သူထံမှ မည်သည့်အရာမျှ ထွက်ခွာသွားခြင်း မရှိ။ ထွက်ခွာစရာလည်း ဘာမှမရှိချေ။ ထို့ပြင် အက်ပီကျူးရပ်စ် အစရှိသောသူများ ယူဆသကဲ့သို့ သေခြင်းတရားနှင့် အတူ အရာရာသည် ချုပ်ငြိမ်းပြတ်စဲသွားသည်။ သေခြင်း၏ ဟိုမှာဘက်၌ ဘာမှမရှိ ဟူသော အယူအဆမျိုးကိုလည်း လက်မခံချေ။ လူသည် အစွဲတကုာတို့ မကုန်ဘဲ သေလွန်ပါက ဘဝဖြစ်စဉ်တစ်ခု ကြောင်းကျိုး ဆက်၍ ဖြစ်သည်။ ထိုဖြစ်စဉ်၌ ကံကြောင့် သက်ဆိုင်ရာ ရုပ်များနှင့် အသက်သည်လည်း တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်တည်လာ၍ မိမိပြုခဲ့သည့် အမျိုးမျိုးသော ကံတို့၏ စွမ်းအင်များ ကြောင်းကျိုးဆက်ကာ အကောင့်အဆိုး အကျိုးပေးသော ဘဝမျိုး ဖြစ်ရသည်ဟု ရှုမြင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု အတွေးအမြင် ရင်ခွင်၌ ကြီးရင့်ခဲ့ကြသော မြန်မာတို့သည် လူကို တစ်စုံတစ်ဦးသော တန်ခိုးရှင်က ဖန်ဆင်း၍ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ ထိုတန်ခိုးရှင်၏ ဖန်ဆင်းခံ၊ ပြဋ္ဌာန်းခံ ဖြစ်၍ မိမိ အလိုကျ မိမိဘဝကို ဖန်တီးရန် မဖြစ်နိုင်ဟူသော အယူအဆကို လည်းကောင်း၊ လူသည် အတိတ်ကံကြမ္မာ၏ ပြဋ္ဌာန်းမှုကိုသာ ခံရသည်ဟူသော အယူအဆကို လည်းကောင်း လက်မခံကြချေ။ မြန်မာတို့က လူသည် မိမိ၏ စေတနာ၊ မိမိ၏ ဉာဏ်၊ မိမိ၏ ဝီရိယတို့ဖြင့် ပြုလုပ်စွမ်းဆောင်မှု (ကံ) ၏ ထက်မြက်ခြင်းအပေါ် မူတည်၍ မိမိဘဝ ကောင်းခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်း တိုးတက်ခြင်းတို့ ဖြစ်ရသည်။ မိမိစေတနာ၊ မိမိဉာဏ်၊ မိမိ ဝီရိယ တို့ဖြင့် ပြုသော အမှုကံတို့ မကောင်းခြင်း၊ နိမ့်ကျခြင်း အပေါ်မူတည်၍ မိမိဘဝ ဆုတ်ယုတ်ရခြင်း၊ ကျဆုံး ရခြင်းတို့ ဖြစ်ရသည်ဟု ခံယူကြသည်။ ထို့အတူ လူ့သမိုင်းကြီးသည်လည်း လူတို့၏

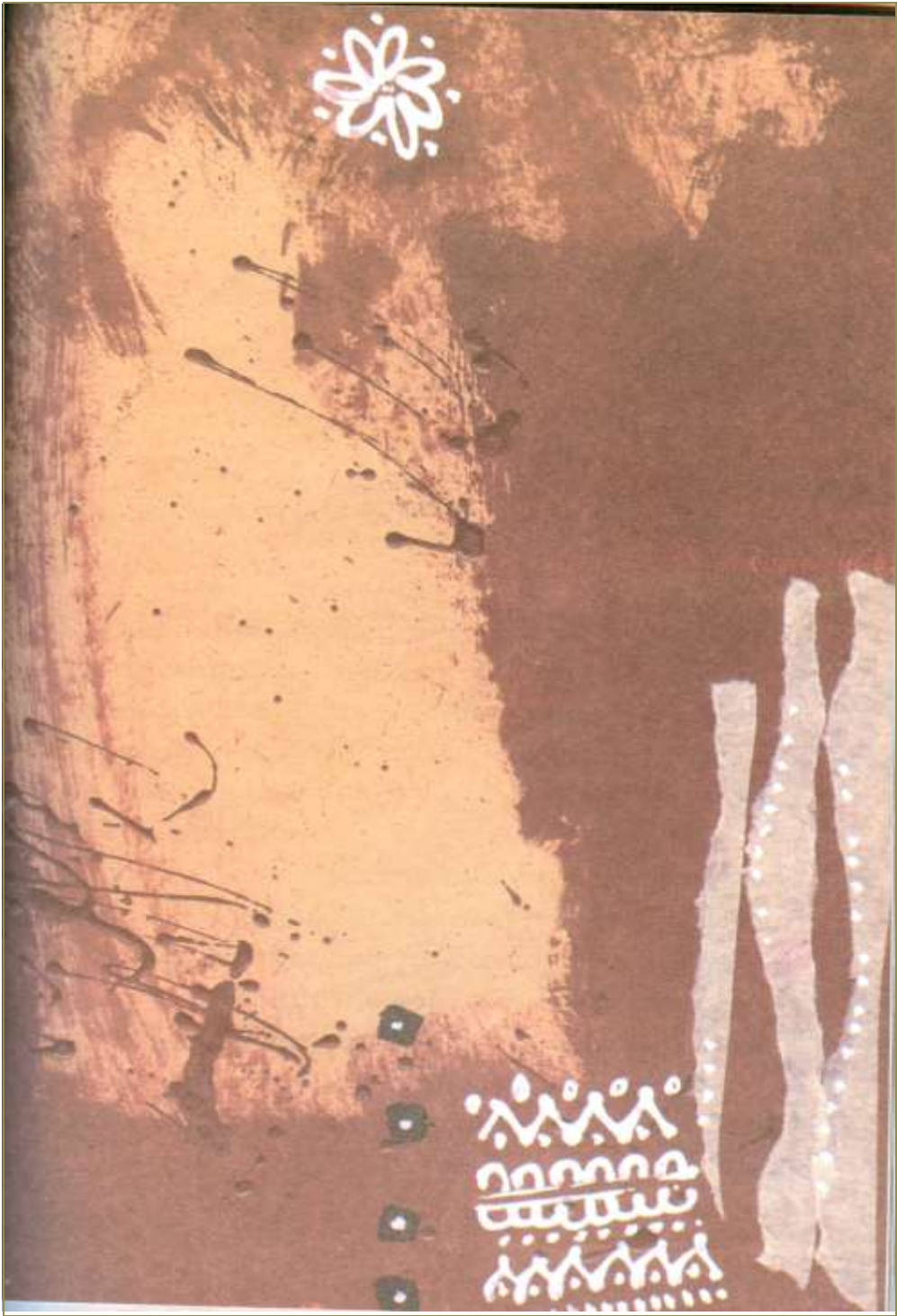
http://mmteashop.com

ကောင်းသော စေတနာ၊ ကောင်းသော၊ မှန်သော၊ တိုးတက် ထက်မြက်သော အသိဉာဏ်၊ ခိုင်ခံ့၍ မဆုတ်မနစ်သော ဝီရိယတို့ဖြင့် ကြိုးစား စွမ်းဆောင်နိုင်မှု ကံတို့အပေါ် မူတည်၍ တိုးတက်ခြင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်း၊ ထည်ဝါခြင်း ဖြစ်ရသည်။ လူတို့၏ မကောင်းသော၊ နိမ့်ကျသော၊ စေတနာ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယတို့ဖြင့် အားနည်းစွာ လုပ်ဆောင်သော ကံတို့အပေါ် မူတည်၍ လူ့သမိုင်းသည် ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊ ကျဆင်းခြင်း ဖြစ်ရသည်ဟု ယူဆကြသည်။

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု ရင်ခွင်၌ ကြီးရင့်လာခဲ့ကြသော မြန်မာတို့က အသက်နှင့် မကွဲမကွာ ရှင်သန်လှုပ်ရှားနေသည့် လူ့အဖြစ် လူ့ဘဝကို အချည်းအနီးဘဝ၊ အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ဘဝ ဖြစ်သည်ဟု မမြင်ကြချေ။ အသက်ရှိနေသမျှ လူသည် ကောင်းသော စေတနာ၊ မှန်သော အသိဉာဏ်၊ ရဲရင့် ခိုင်မာသော ဝီရိယတို့ဖြင့် မိမိဘဝ ဖြစ်စဉ်ကို ကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင်၊ မွန်မြတ်သည်ထက် မွန်မြတ်အောင် ဖန်တီးနိုင်ခွင့် ရနေသည်ဟု မြင်ကြသည်။ မြန်မာတို့ အမြင်၌ “လူ” ၏ ထံသို့ အသက်ရောက်ရှိလာခြင်း (ဝါ) လူ့အဖြစ်ဖြင့် ဤကမ္ဘာ့ လောကကြီးသို့ အသက်ရှင် ရောက်ရှိလာခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လှသော ရောက်ရှိလာခြင်းပင်တည်း။

ချယ်ရီမဂ္ဂဇင်း၊ အတွဲ - ၅၇ (၁၉၉၈)

http://mmteshop.com

မြင့်ထက်မြင့်

ပင်လယ်က မလှုပ်မယုက် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် နေတယ်ရယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ မရှိ၊ အက္ကဝါပြင်ကျယ် ပင်လယ်ကြီးက လှိုင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ အမြဲ လှုပ်ရှားနေတာချည်းပဲ။ အပြောကျယ်လှတဲ့ ပင်လယ်ထဲမှာ ၂၅ ပေ ရှိတဲ့ လှိုင်းလုံးမျိုးကို တွေ့ဖို့ ခဲယဉ်းပေမယ့် မုန်တိုင်းကျတဲ့ အခါတွေမှာတော့ ပေ ၅၀ လောက်မြင့်တဲ့ လှိုင်းလုံးကြီးတွေကို တွေ့နိုင်တယ်။

ပင်လယ်ပြင်ကျယ်ကြီးထဲမှာ လှိုင်းလုံးရဲ့ အမြင့်ဟာ ပေ ၆၀ ထက် မပိုဘူးလို့ ပြောကြပေမယ့် မုန်တိုင်း အပေါ် အခြေပြုပြီး ဒါထက် မက မြင့်တဲ့ လှိုင်းလုံးတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ ၁၉၃၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလထဲမှာ “ရာမာပို” ဆိုတဲ့ သင်္ဘောတစ်စင်းစာ မနီလာမြို့ကနေပြီး တောင်အမေရိကတိုက်ကို ခုတ်မောင်လာတယ်။ လမ်းမှာ ၁၇ ရက်လုံးလုံး မုန်တိုင်းမိနေတယ်တဲ့။ မုန်တိုင်းဟာ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပြင်းထန်လာတယ်။ တစ်နာရီကို ရေမိုင် ၆၈ မိုင်နှုန်းလောက် တိုက်ခတ်တဲ့ အခြေအနေထိ ဖြစ်လာတယ်။ ရာမာပို သင်္ဘောပေါ်က အရာရှိတစ်ဦးဟာ သင်္ဘောပဲ့စဉ်ပေါ်ကနေပြီး လှိုင်းလုံးကြီးတွေကို ကြည့်နေတယ်။ အဲဒီ အရာရှိဟာ သင်္ဘောရဲ့ ပဲ့ဆီကို ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါမှာ သင်္ဘောရဲ့ နောက်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ လှိုင်းလုံးကြီးတွေရဲ့ ထိပ်ဖျားဟာ သင်္ဘောရွက်တိုင်က သံတန်းတစ်ခုနဲ့ လာပြီး ညီနေတာကို တွေ့ရတယ်။ ပင်လယ်ရေကနေ သံတန်းအထိ အတိုင်းအထွာကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် လှိုင်းလုံးတွေဟာ အမြင့် ၁၁၂ ပေ ရှိတယ်လို့ သိရတယ်။ မြင့်မားလိုက်တဲ့ လှိုင်းလုံးတွေ။

ဆောင်းအခါမှာ တိုက်ခတ်လာတဲ့ လေမုန်တိုင်းတွေကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ လှိုင်းလုံးကြီးတွေဟာ စတုရန်း တစ်ပေကို ပေါင် ၆၀၀၀ လောက် အလေးချိန် ဖိအားရှိတယ်တဲ့။ ၁၈၇၂ ခုနှစ်တုန်းက စကော့တလန်ပြည် မြို့တစ်မြို့မှာ

http://mmteashop.com

မုန်တိုင်းကျတယ်။ ဒီအခါမှာ သိပ်ကိုကြီးမားတဲ့ လှိုင်းတွေ ထလာပြီးတော့ ကမ်းခြေကို ဒေါသတကြီးနဲ့ ရိုက်ခတ်တယ်။ အင်ဂျင်နီယာ တစ်ယောက်ဟာ ကျောက်ဆောင် တစ်ခုကနေပြီး အဲဒီ လှိုင်းလုံးကြီးတွေကို ကြည့်နေတယ်။ သူ့ အဆိုအရ အဲဒီ လှိုင်းလုံးကြီးတွေကို လှိုင်းတွေကို တားဆီး ကာကွယ်ထားတဲ့ ကွန်ကရစ် အုတ်နံရံကြီးကို ဝင်ဝင်ပြီး ဆောင့်နေတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ အဲဒီ ကွန်ကရစ်လှိုင်းကာကြီးဟာ အောက်ခြေကနေပြီး ပြုတ်ထွက်သွားတယ်။ ပြုတ်ရုံမဟုတ်သေးဘူး လှိုင်းက ကွန်ကရစ်နံရံကြီးဟာ တန်ချိန် ၁၃၅၀ တောင်ရှိတယ်။ အဲဒီလောက်လေးတဲ့ နံရံကြီးကို ကုန်းပေါ် အရောက် ပစ်တင်လိုက်တဲ့ လှိုင်းတွေရဲ့ ဒေါသ အာယာတတွေဟာ ကြီးမားတယ်လို့ ဆိုရမယ်။ တကယ်တော့ ...ဒါလောက်မျှမကပါဘူး။ နောက် ၅ နှစ်ကြာတဲ့အခါမှာ အသစ် ပြန်ပြီး တည်ဆောက်တဲ့ အဲဒီ လှိုင်းကာနံရံကြီးကိုလည်း လှိုင်းတွေက ဒုတိယအကြိမ်မြောက် အောက်ခြေကနေ ဖြုတ်ပြီး ကုန်းပေါ်ကို လွှင့်တင် လိုက်သေးတယ်။ ဒီတစ်ခါ လွှင့်တင်လိုက်တဲ့ လှိုင်းကာ အုတ်နံရံရဲ့ အလေးချိန်က တန်ပေါင်း ၂၆၀၀ တောင် လေးလံတယ်။ ပင်လယ်လှိုင်းတွေရဲ့ ဒေါသမာနက ထပ်ပြီး မြင့်ပြု ကြီးကျယ် ပြသလိုပဲ။

ပင်လယ် လှိုင်းတွေဟာ ဒေါသမာနတွေ တက်လာပြီး မြင့်လာပြီဆိုရင် ကမ်းခြေ အစွန်အဖျားမှာ ရှိတဲ့ ကျောက်ဆောင် ထိပ်ပေါ်က မီးပြတိုက်တွေကိုပါ ချမ်းသာမပေးဘူး။ ၁၈၄၀ ခုနှစ်က အင်္ဂလန်ပြည် ကမ်းခြေမှာရှိတဲ့ အယ်ဒီစတုန်း မီးပြတိုက်ရဲ့ အဝင်တံခါးအထိ တက်ပြီး ရိုက်ခတ်တယ်။ ဒီလို ရိုက်ခတ်လို့ မီးပြတိုက်အဝင် တံခါးဟာ ပတ္တာပြုတ်ပြီး အပြင်ဘက်ကို ပွင့်ထွက်သွားရတာက အခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ လှိုင်းတွေ တံခါးရွက်ကို လာပြီး ရိုက်ခတ်ပြီးတဲ့နောက် ပြန်လှည့်အသွားမှာ အဲဒီနေရာမှာ လေဖိအား မရှိဘဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီတစ်ခါ မီးပြတိုက် အတွင်းဘက်မှာ ရှိတဲ့ လေဖိအားက အဲဒီတံခါးကို အတွင်းကနေ အပြင်ကို ဖိဆောင့်ပြီး ကန်ထုတ်လိုက်တဲ့ သဘောရှိလို့ တံခါးဟာ အပြင်ဘက်ကို ပြုတ်လွင့်ထွက်သွားတာတဲ့။ စကော့တလန်ပြည်

http://mmteashop.com

ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာ ရှိတဲ့ မီးပြတိုက် တစ်တိုက်ရဲ့ လှေကားဟာလည်း လှိုင်းလေးတွေ လာရိုက်လို့ ပြုတ်ထွက် သွားဖူးတယ်။ အဲဒီ လှေကားဟာ တကယ်တော့ ပင်လယ်ရေ မျက်နှာပြင်ရဲ့ အထက် ၈၆ ပေ အမြင့်မှာ တပ်ဆင်ထားတာတဲ့။ ပြီးတော့ ... ၁၈၅၁ ခုနှစ်က အမေရိကန်ပြည်၊ အတ္တလန်တိတ် သမုဒ္ဒရာ ကမ်းခြေမှာ ရှိတဲ့ ကျောက်ဆောင် တစ်ခုပေါ်က ၉၇ ပေ အမြင့်ရှိတဲ့ မီးပြတိုက်ရဲ့ ထိပ်မှာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ မီးအိမ်ဟာ လှိုင်းလုံးတွေ ရိုက်ခတ်လို့ ပြုတ်ထွက်ပြီး ပါသွားဖူးတယ်တဲ့။

ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ခဲတွေ ပေါများတဲ့ ကမ်းခြေမှာ ရိုက်ခတ်နေတဲ့ လှိုင်းသံဟာ သိပ်ကို ကျယ်လောင်တယ်။ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းတဲ့ အသံတွေ ဟစ်အော်နေတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ လှိုင်းလုံးကြီးတွေဟာ တစ်ခါတခါမှာ ရေချည်း မဟုတ်ဘဲ ကျောက်တုံးတွေကိုပါ သယ်ယူလာပြီး ရိုက်ခတ်တယ်။ တစ်ခါမှာ ပင်လယ်ရေ မျက်နှာပြင် အထက်ပေ ၁၀၀ အမြင့်မှာ ရှိတဲ့ မီးပြတိုက်တစ်ခုရဲ့ ခေါင်မိုးကို လှိုင်းလုံးက သယ်ယူလာတဲ့ ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးလာပြီး မှန်ဖူးတယ်။ ကျောက်တုံးရဲ့ အလေးချိန်ဟာ ၁၃၅ ပေါင် လောက်တောင် ရှိတော့ ပေ ၂၀ ကျယ်တဲ့ အပေါက်ကြီး ပေါက်သွားတယ်။ စကော့တလန် “ပင်တလန်မြစ်ဝ” မီးပြတိုက်မှာလည်း လှိုင်းတွေက သယ်လာတဲ့ ကျောက်တုံးကျောက်ခဲတွေ ထိမှန်လို့ ပြတင်းတံခါးတွေ ကွဲကြေ သွားခဲ့ဖူးတယ်။ တကယ်တော့ ဒီ မီးပြတိုက်ဟာ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် အထက်ပေ ၃၀၀ မြင့်တဲ့ ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာ ဆောက်ထားတာ ...။

မုန်တိုင်းကြောင့် ဖြစ်တဲ့ လှိုင်းတွေဟာ ကြောက်စရာ ကောင်းသလို ငလျင်ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ လှိုင်းတွေဟာလည်း ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ ၁၈၆၈ ခုနှစ်တုန်းက တောင်အမေရိကတိုက် အနောက်ဘက် ကမ်းခြေမှာ ငလျင်လှုပ်တယ်။ ငလျင်လှုပ်ပြီး ၁၈၈၀အတွင်းမှာပဲ ပင်လယ်ရေဟာ ကမ်းခြေကနေ လျင်လျင်မြန်မြန် ဆုတ်သွားတယ်။ ဒီလို ဆုတ်သွားလို့ ဆိပ်ကမ်း ရေနက်ပေ ၄၀ မှာ ကျောက်ချထားတဲ့ သင်္ဘောတွေဟာ

http://mmteashop.com

ရွံ့တွေထဲမှာ တင်ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ပြန်တက်လာတဲ့ လှိုင်းလုံးကြီးတွေဟာ ကမ်းခြေကို ပြေးပြီး ရိုက်ခတ်တယ်။ ဒီလိုလည်း ရိုက်ခတ်ရော ကမ်းခြေမှာ ရှိတဲ့ လှေတွေဟာ မိုင်တစ်စိတ်လောက် ဝေးတဲ့ ကမ်းခြေ အတွင်းပိုင်းထဲ ရောက်သွားကြတယ်။

မုန်တိုင်းကြောင်း၊ ငလျင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ပင်လယ်လှိုင်းကြီးတွေဟာ လူတွေကို အမျိုးမျိုး ဒုက္ခပေးခဲ့ကြတယ်။ အကြီးကျယ်ဆုံး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရတာကတော့ ၁၇၃၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၇) ရက်နေ့၊ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်မှာ ဖြစ်ပေါ်တဲ့ လေမုန်တိုင်းဘေးပါဘဲ။ မုန်တိုင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ လှိုင်းကြီးတွေရဲ့ ဒဏ်ချက်ကြောင့် လှေပေါင်း ၂၀၀၀၀ ပျက်စီးတယ်။ လူပေါင်း ၃၀၀၀၀ ရေနစ်ပြီး သေဆုံးကြရတယ်။ အိုးမဲ့ အိမ်မဲ့တွေ ဖြစ်ရတာလည်း အများကြီးပေါ့။ မကြာခင်နှစ်တွေ ဆီကလည်း ဒီလို မုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့် လူတွေ အများကြီး အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသေးတယ်။

Rachri L. Carson ရဲ့ The Sea Around Us စာအုပ်ထဲက မတည်ငြိမ်တဲ့ ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို မှန်းမျှော်ကြည့်ရင်းက လူသတ္တဝါတွေရဲ့ အပြောကျယ်တဲ့ သံသရာ ပင်လယ်ကြီးကိုလည်း မြင်ယောင်ကြည့်မိပါရဲ့။ မငြိမ်မသက်တဲ့ လူ့သံသရာ ပင်လယ်ပြင်က လောဘ၊ ဒေါသ လှိုင်းတွေရဲ့ လူးလွန်ပုံက ပို၍ပို၍ ကြီးမားလာလေသလားလို့၊ လူတွေရဲ့ မာန်မာနနဲ့ အာယာတတွေကလည်း ပိုပိုပြီး မြင့်မြင့်လာနေသလားလို့ ... လှိုင်းလုံးကြီး တွေက လူတွေကို သိန်းဂဏန်းအထိ အသက်ဆုံးရှုံးစေခဲ့တာ မှန်ပါတယ်။ လောဘ ဒေါသ မာနတွေနဲ့ လူအချင်းချင်း ဖျက်ဆီးခဲ့တာတွေကမှ အများကြီး၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် လူအချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ပွဲမှာ လူတွေ ၅၅ သန်း လောက်တောင် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြတယ်။ လူတွေပဲ အိုဇုန်းလွှာကို ဖျက်ဆီးခဲ့ကြတယ်။ လူတွေရဲ့ လောဘ ဒေါသတွေကပဲ သဘာဝ အရင်းအမြစ်တွေ၊ သစ်ပင် တောတောင်ရဲ့ လေထု၊ ရေထုတွေကို ဖျက်ဆီးခဲ့တယ်။ ကမ္ဘာကြီး ပို၍ပို၍ ပူနွေးလာအောင် လူတွေပဲ လုပ်ခဲ့ကြတယ်။

လူတွေရဲ့ လောဘ ဒေါသလှိုင်းတွေက မြင့်သည်ထက် မြင့်လာပြီလားလို့။

http://mmteashop.com

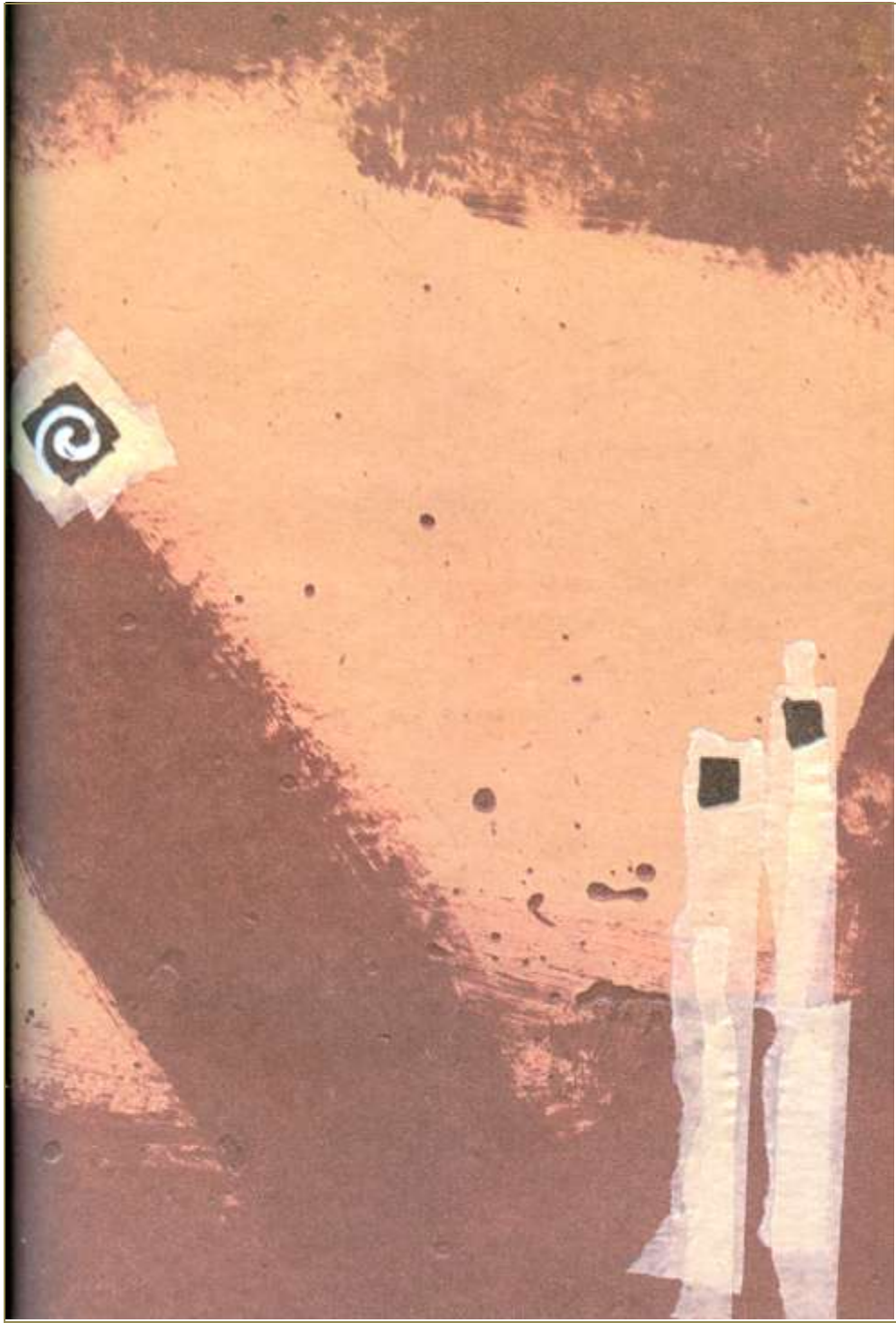
တက်ကြွား ကြွကြွ မြင့်သမျှကား

လျှောက်ကျနောက်ဆုံး ရှိချေ၏

မှတ်ချက်။ ။ Rescher Scale 9.0 ရှိတဲ့ ငလျင်ကြောင့် ဆူနာမီ (Tsunami) ရေလှိုင်းကြီးတွေ အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာထဲမှာ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ကြတယ်။ လှိုင်းလုံးရဲ့ အမြင့်ဟာ ပေ၃၀ ကျော်တယ်လို့ သိရတယ်။ ငလျင်နဲ့ လှိုင်းလေတွေရဲ့ ဒဏ်ကြောင့် အင်ဒိုနီးရှားမှာ လူပေါင်း နှစ်သိန်း နှစ်သောင်း ရှစ်ထောင်ကျော် သေတယ်လို့ သိရတယ်။

အင်တာဗျူးဂျာနယ်၊ နံပါတ် - ၁၃၆ (၂၄.၇.၂၀၀၂)

http://mmteashop.com

ယုံတယ်ဆိုရာမှာ

(၁)

ကြီးကျယ်ခြင်း၊ နယ်နိမိတ်ခြင်းရဲ့ အနှိုင်းခံဖြစ်တဲ့ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ အကြောင်း ပြောနေကြရာက ဘာသာ (Religion) အကြောင်းကို အဲဒီနေ့က မိတ်တွေတွေနဲ့ ပြောဖြစ်နေပါတယ်။

(၂)

ဘာသာ Religion ဆိုတာကို အဓိပ္ပာယ်တွေ အမျိုးမျိုးဖွင့်ဆိုကြတယ်။ တချို့ပညာရှင်တွေကတော့ Religion ဆိုတာ 're' ဆိုတာနဲ့ 'ligare' ဆိုတဲ့ လက်တင် စကားက ဆင်းသက်လာတာ ဖြစ်တဲ့ အကြောင်း 're' ဆိုတာက "တစ်ဖန်" again ဆိုတဲ့ အနက်သဘော ရပြီး၊ 'ligare' ဆိုတာက "ချည်နှောင်ခြင်း" to bind လို့ရတဲ့ အကြောင်း၊ ဒါကြောင့် ဘာသာ Religion ဆိုတာ "တဖန်ပြန်၍ ချည်နှောင်ခြင်း" လို့ အဓိပ္ပာယ် ရကြောင်း ဖွင့်ဆိုပြတတ်ကြတယ်။ တဖန်ပြန်၍ ချည်နှောင်ခြင်း ဆိုရာမှာလည်း လူတွေနဲ့ နတ်ဘုရားတွေ humans and gods တဖန် ပြန်ပြီး ချည်နှောင်ခြင်း၊ တဖန်ပြန်ပြီး ပေါင်းစည်းနှောင်ဖွဲ့ တွေ့ဆုံခြင်းလို့ ဆိုလိုကြောင်း ဖွင့်ဆိုပြကြသေးတယ်။

ဒီ ဖွင့်ဆိုချက်လိုပဲ တချို့ပညာရှင်တွေက ဘာသာဆိုတာ လွတ်မြောက်သွားတဲ့ သူတွေနဲ့ ဖန်ဆင်းရှင် မဟာဗြဟ္မာ (ကုဿရ) တို့ တစ်ဖန် ပြန်ပြီး ပေါင်းစည်းသွားတာ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုကြတယ်။

http://mteashop.com

တချို့ကတော့ လူသတ္တဝါတွေ ရရှိနေကြတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် အသီးသီးမှာ အတ္တတွေ ဝင်ရောက် တည်ရှိနေတယ်။ ဒီလို ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် အတွင်း ရောက်ရှိနေတဲ့ အတ္တတွေဟာ အကျဉ်းထောင်ထဲမှာ ကျနေကြသလိုပဲ။ ကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ် သိမ်သိမ်ငယ်ငယ်နဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်တွေရဲ့ ကန့်သတ်မှုတွေ အတွင်းမှာ နေနေကြရတယ်။ ဘဝလွတ်မြောက်ရေး ဆိုတာ အဲဒီ အကျဉ်းထောင်နဲ့တူတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်တွေကနေပြီး လွတ်မြောက်သွားတာကို ဆိုလိုတယ်။ အဲဒီ အကျဉ်းထောင်နဲ့တူတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေက လွတ်ချင်ရင် အကျင့်သီလကို သောင့်ရမယ်။ အဝိဇ္ဇာ တဏှာတွေကုန်အောင် လုပ်ရမယ်။ အဝိဇ္ဇာတဏှာ ကုန်နေသူဟာ သေလွန်တဲ့အခါမှာ ဘဝသစ် ခန္ဓာသစ် မဖွဲ့စည်းတော့ဘူး။ ဒီအခါ အတ္တဟာ ရုပ်ခန္ဓာဆိုတဲ့ အကျဉ်းကျခံရမှုမှ လွတ်သွားမယ်။ လွတ်သွားတဲ့ အတ္တဟာ အနန္တအတ္တကြီးနဲ့ ပြန်ပြီး ပေါင်းစည်း သွားပြီး ထာဝရတည်မြဲတဲ့ အဖြစ်သို့ ရောက်သွားမယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ သူတို့ အလိုအရ ဘာသာဆိုတာ ဝိသေသ အတ္တတွေနဲ့ အနန္တအတ္တကြီး ပြန်လည်ပေါင်းစည်း သွားတာဖြစ်တယ်လို့ ဆိုကြတယ်။

တချို့ကတော့လည်း ဘာသာ Religion ဆိုတာ မိမိကို ဖန်ဆင်းတဲ့ ဖန်ဆင်းရှင်နဲ့ ပြန်လည် ပေါင်းစည်းသွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဖန်ဆင်းရှင်ရဲ့ ပညတ်တော်တွေ အတိုင်း နေထိုင် ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့ရင် တစ်နေ့သော အခါမှာ ဖန်ဆင်းရှင်က မိမိတို့ ထာဝရမြဲတဲ့ ဒုက္ခ ခပ်သိမ်းကင်းတဲ့ နေရာကို ပို့မယ်။ အဲဒီမှာ မိမိလိုပဲ ဖန်ဆင်းရှင်ရဲ့ ပညတ်တော်တွေ အတိုင်း နေနိုင်ခဲ့လို့ မိမိလိုပဲ ရောက်ရှိလာကြတဲ့ မိမိ ချစ်မြတ်နိုးသူတွေနဲ့ အဲဒီ ထာဝရမြဲတဲ့ နေရာမှာ ပြန်လည် ပေါင်းစည်းဆုံတွေ့ကြမယ်။ အခြားအခြားသော မိမိရဲ့ ချစ်သူခင်သူ မြတ်နိုးသူတွေနဲ့ရော ဖန်ဆင်းရှင်နဲ့ပါ ထာဝရမြဲသော အရပ်မှာ ပြန်လည် တွေ့ဆုံရမယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ချစ်ခြင်းတွေနဲ့ ပြန်လည် ဖွဲ့နှောင် ဆုံဆည်ရမယ်ဆိုတာဟာ ဘာသာဖြစ်တယ်လို့ ဖွင့်ဆိုတတ်သေးတယ်။

http://mmteashop.com

တချို့ကတော့ ဘာသာ Religion ဆိုတာ တန်ခိုးရှင် ဖန်ဆင်းရှင် ရှိတယ်လို့ အခိုင်အမာ ယုံကြည်သက်ဝင်တာ၊ လူမှာ အတ္တဇီဝ ရှိတယ်။ ဒီအတ္တဇီဝဟာ ထာဝရ မြဲတယ်လို့ အခိုင်အမာ ယုံကြည်တာ၊ ပြီးတော့ ...

ထာဝရမြဲတဲ့ ဘုံဘဝ ဆိုတာ ရှိတယ်လို့ အခိုင်အမာ ယုံကြည် သက်ဝင်တာ မျိုးကိုသာ ဘာသာလို့ ခေါ်တာ မဟုတ်သေးဘူးတဲ့၊ ဘာကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် အခိုင်အမာ ယုံကြည်သက်ဝင်မှု ဖြစ်နေရင် ဘာသာ Religion ပါပဲလို့ ဆိုကြသေးတယ်။ ဥပမာ - ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို အခိုင်အမာ စွဲလန်း နှစ်သက်ပြီး အဲဒီဝါဒနဲ့ မိမိနှောင်ဖွဲ့မိနေတာမျိုးပေါ့။ တချို့ကတော့ ဂီတအနုပညာ တစ်ရပ်ရပ်မှာ ယုံကြည်သက်ဝင် နှစ်သက်စွဲလန်းပြီး အဲဒီ ပညာရပ်တစ်ခုခုနဲ့ နှောင်ဖွဲ့မိနေရင်လည်း ဒါဟာ ဘာသာ ဖြစ်သွားတာပဲလို့ ပြောကြတယ်။

တချို့ကတော့လည်း ဆင်ခြင်ခြင်းတရား Reasoning နဲ့ အတွေ့အကြုံလက်တွေ့ ဘဝ Experience ကို ကျော်လွန်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ဒါမှ မဟုတ် တစ်စုံတစ်ဦးကို သက်ဝင်ယုံကြည်မှု Faith ရှိနေတာ ဖြစ်နေတာကိုပဲ “ဘာသာ” လို့ ဖွင့်ဆိုပြ တတ်သေးတယ်။ တစ်စုံတစ်ခု ဆိုတာကတော့ ထာဝရမြဲတဲ့ နေရာ၊ ထာဝရ မြဲတဲ့ အတ္တဝိညာဉ်တို့ကို ယုံကြည်တာ ဖြစ်တယ်။ တစ်စုံတစ်ဦးဆိုတာကတော့ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဣဿရ အစရှိတဲ့ ဖန်ဆင်းရှင်၊ တန်ခိုးရှင်၊ တစ်ဦးဦးကို ယုံကြည်သက်ဝင်တာကို ဆိုလိုတယ်။

ဒါဖြင့် ထေရဝါဒကကော ဘာသာ Religion လားလို့ မေးလာရင်

ထေရဝါဒမှာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာကို အမြင့်ဆုံးနဲ့ အဆုံးစွန်းပန်းတိုင် အဖြစ် လက်ခံ ထားတာရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ နိဗ္ဗာန်ဟာ အခြားအခြား ဘာသာတွေမှာလို လက်ခံထားတဲ့ နေရာ၊ အရပ်၊ ဘုံ၊ ဘဝမျိုး မဟုတ်ဘူး။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာဟာ ဘုံဘဝ အရပ်ဒေသ တစ်မျိုးမျိုးမှလည်း မဟုတ်ဘူး။ ထာဝရမြဲတဲ့ နေရာဆိုတာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်

http://mmteashop.com

နိဗ္ဗာန်မှာ ဘယ်သူနဲ့မှ ပြန်လည် ဆုံဆည်းစရာလည်း မရှိဘူး။ ဘယ်သူဘယ်ဝါနဲ့မှ တစ်ဖန်ပြန်ပြီး ပတ်သက်စရာ Concern လည်း မရှိဘူး။ ထေရဝါဒ လက်ခံတဲ့ “နိဗ္ဗာန်” ဆိုတာက လူမှာ တဏှာ ကိလေသာ အလုံးစုံ ချုပ်ငြိမ်းသွားတဲ့ သဘောအဖြစ်ကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်တယ်။ ဘယ်ဘုံ ဘယ်ဘဝကိုမှ ရောက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ နိဗ္ဗာန်မှာ ဘယ်သူနဲ့မှ တစ်ဖန် ပြန်လည် ဆုံဆည်းနှောင်ဖွဲ့ ချည်နှောင်စရာ မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် ထေရဝါဒဟာ စောစောက ဖွင့်ဆိုနေတဲ့ ဘာသာ Religion ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေနဲ့တော့ မကိုက်ညီဘူး။

ဒါပေမဲ့ ထေရဝါဒ သာသနာမှာလည်း သစ္စာလေးပါး မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး နိဗ္ဗာန် အစီရိတာတွေကို ယုံကြည်သက်ဝင်ကြသူတွေ ရှိတယ်။ အခိုင်အမာ ယုံကြည်နေကြသူတွေ ရှိတယ်။ ဒီလို သက်ဝင် ယုံကြည်မှုတွေကို လက်ခံမှု ရှိရင် ထေရဝါဒကိုလဲ ဘာသာလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလားလို့ မေးနိုင်တယ်။

ထေရဝါဒမှာ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုကို “သဒ္ဓါ” လို့ ခေါ်တယ်။ ယုံကြည်မှု သက်ဝင်မှု သဒ္ဓါကို လက်ခံတဲ့အတွက် ထေရဝါဒကိုလည်း “ဘာသာ” ပဲပေါ့လို့ ထင်စရာတော့ရှိတယ်။

ဒါပေမဲ့ ထေရဝါဒက ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါဆိုတာ ပဓာနအားဖြင့် ပညာအဆင်ခြင်ပါတဲ့ ယုံကြည်မှုမျိုး ဖြစ်တယ်။ ဆင်ခြင်မှုမပါတဲ့ လက်တွေ့ မပါတဲ့ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု Faith ဆိုတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ သဒ္ဓါ ပညာ၊ သမာဓိရိ စောင်းနယ်ညှိ ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း သဒ္ဓါဟာ ပညာပါတဲ့ သဒ္ဓါ ... ပညာနဲ့ ညှိထားတဲ့ သဒ္ဓါ အမျိုးအစားကို ဆိုလိုတယ်။ ပညာအဆင်ခြင် မပါတဲ့၊ ပညာနဲ့ ညှိမထားတဲ့ ယုံကြည်မှုမျိုးကို ထေရဝါဒအနေနဲ့ “သဒ္ဓါ” လို့ လက်ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ထေရဝါဒဟာ ဖန်ဆင်းခြင်းဆိုတာ၊ ဖန်ဆင်းသူ ဆိုတာကိုလဲ မယုံဘူး။ ထေရဝါဒဟာ ဖန်ဆင်းခြင်းဆိုတာ၊ ဖန်ဆင်းသူ ဆိုတာကိုလဲ မယုံဘူး။ ဘဝဟာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးရဲ့ ဖန်တီးပြဋ္ဌာန်းမှုကြောင့် ဖြစ်လာရတယ် ဆိုတာကိုလည်း မယုံဘူး။ လူမှာ ခိုင်မြဲတဲ့ အတ္တ၊ ဇီဝ၊ လိပ်ပြာ ရှိတယ် ဆိုတာကိုလည်း မယုံဘူး။ အဲဒီ အတ္တ ဇီဝ ဆိုတဲ့ အရာက တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝ ကူးပြောင်းသွားတယ် ဆိုတာကိုလည်း မယုံဘူး။

http://mmteashop.com

ထာဝရမြို့တဲ့ ဘုံဘဝ ကူးပြောင်းသွားတယ် ဆိုတာကိုလည်း မယုံဘူး။ ထာဝရမြို့တဲ့ ဘုံဘဝ ဆိုတာကိုလည်း မယုံဘူး။

ထေရဝါဒ ... လောကကြီးတစ်ခုလုံးဟာ မြို့တဲ့ ခိုင်တဲ့ ထာဝရသဘောမှ ဆိတ်သုဉ်းတယ်။ မြို့တဲ့အတ္တသဘောမှ ဆိတ်သုဉ်းတယ်။ လောကကြီးတစ်ခုလုံးဟာ သူ့အကြောင်းအကျိုးနဲ့ ဖြစ်ပျက် ပြောင်းလဲနေတယ်။ “မူသေ” ရှိနေတာရယ်လို့ မရှိဘဲ အနတ္တသဘောနဲ့သာ ဖြစ်ပျက်နေတယ်လို့ ယုံတယ်။ လူတစ်ဦးရဲ့ အကောင်းအဆိုးဟာ ပဓာနအားဖြင့် အဲဒီလူ ပြုလုပ်တဲ့ အလုပ် “ကံ” ပေါ်မှာပဲ မူတည်တယ်လို့ ယုံတယ်။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ကိလေသာ ဟူသမျှ ကုန်သွားတဲ့ အဖြစ်မျှသာပဲ။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘုံတွေ ဘဝတွေ မဟုတ်ဘူး။ ဒီနိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ တကမ္ဘာကိလေသာတွေ ကုန်သွားတဲ့ အဖြစ်ကို ရနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းရှိတယ်။ ဒါကတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ပါဝင်တဲ့ နည်းလမ်း ဖြစ်တယ်လို့ ယုံတယ်။ ဒီလို ယုံတာဟာ သဘာဝကျ မကျကို အသေအချာ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ဆင်ခြင်ပြီးမှ ယုံကြည်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါကို ဩကပ္ပနသဒ္ဓါလို့ ထေရဝါဒ စာပေတွေမှာ ဖော်ပြထားတယ်။ တကယ် လက်တွေ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ပါဝင်တဲ့ လမ်းစဉ်အတိုင်း လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကျင့်ကြံလို့ သောတပတ္တိမဂ် အစရှိတဲ့ မက်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တွေ ရသွားတဲ့အခါမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အနတ္တဓမ္မနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ယုံကြည်မှု၊ နိဗ္ဗာန်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ယုံကြည်မှု၊ ကံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ယုံကြည်မှုကိုတော့ “အဓိဂမနသဒ္ဓါ” လို့ ဖော်ပြထားတယ်။ ဒီလို ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါကတော့ သဘောတရား သီအိုရီရော လက်တွေ့ပါ ပေါင်းပြီးမှ ... တစ်နည်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်မှုရော လက်တွေ့ပါ ပေါင်းပြီးမှ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ယုံကြည်မှုမျိုးပါပဲ။ ဒီယုံကြည်မှုမျိုးဟာ စောစောက ဖွင့်ဆိုခဲ့တဲ့ ဘာသာမျိုးမှာ တွေ့ရတဲ့ ယုံကြည်မှု မျိုးတွေနဲ့ ခြားနားတယ်ဆိုတာ သိသာပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာလို့ သုံးနှုန်းနေတဲ့ “ဘာသာ” ဆိုတာကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ လက်တွေ့ လုပ်ကြည့်ခြင်းဆိုတာတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး နားလည်သင့်တယ်။

http://mmeashop.com

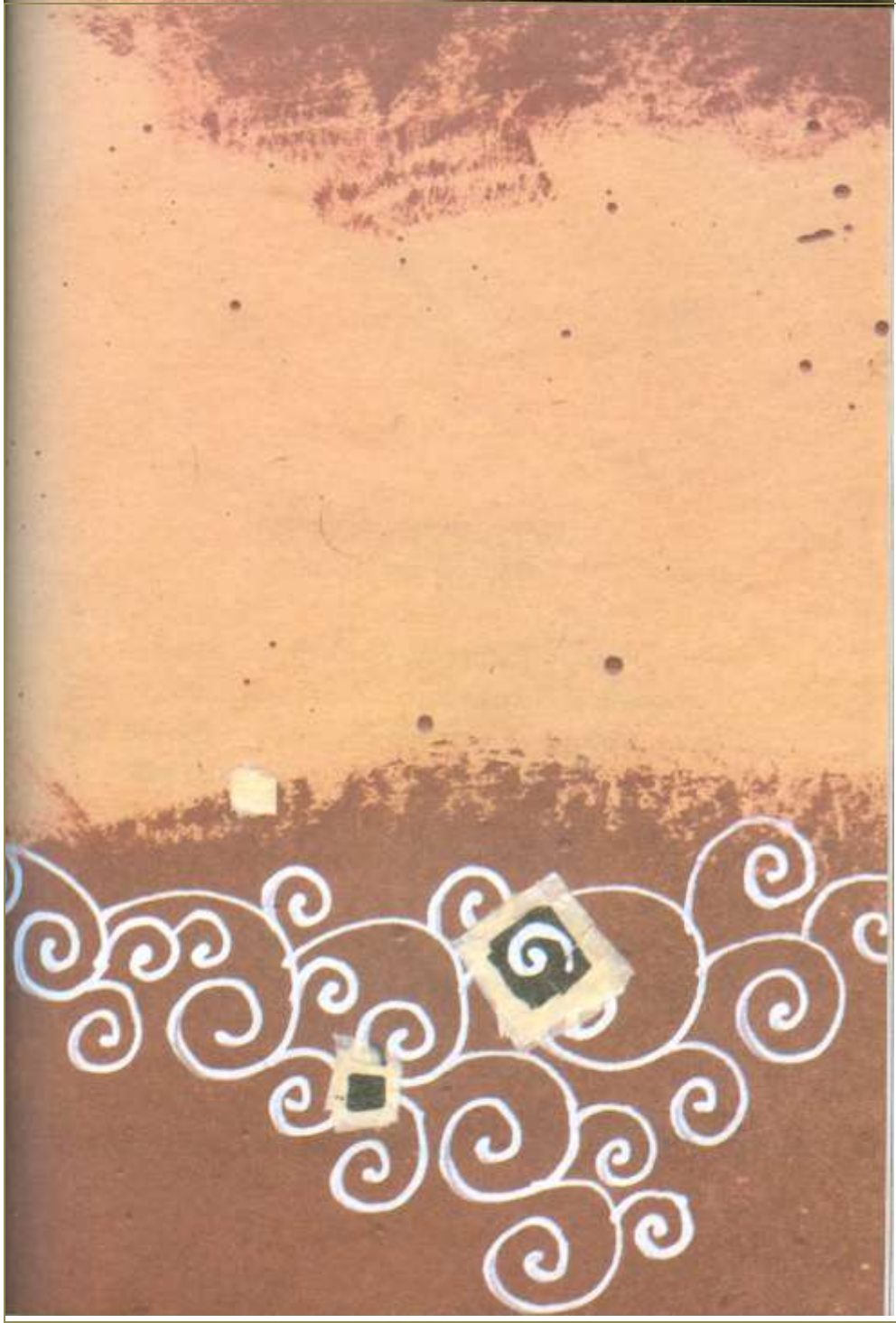
(၃)

အထက်ပါ အကြောင်းအရာတွေကို ပြောပြီးတဲ့အခါမှာ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာ အကြောင်းကို ပြန်ပြီး ပြောဖြစ်နေကြပါတယ်။

“မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ဆားငန်အရသာ တစ်ခုတည်းသာ ရှိသကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဝါဒ သည်လည်း ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ခြင်း အရသာ တစ်ခုတည်းသာလျှင် ရှိ၏” ဆိုတဲ့ အဆိုကို မိတ်တွေ တစ်ဦးက ရွတ်ဆိုပြပြီး ဗုဒ္ဓဝါဒနဲ့ အခြားအခြား ဝါဒတွေ ခြားနားတာက ဗုဒ္ဓဝါဒ တစ်ခုတည်းမှာ သာလျှင် မဝင်ရစ်ပါး ပါဝင်တဲ့ ဝိပဿနာနည်း ရှိတဲ့ အကြောင်း၊ ဒီနည်းအတိုင်း အားထုတ်ပါမှ လွတ်မြောက်ခြင်းဆိုတဲ့ အရသာကို တွေ့နိုင်မည့် အကြောင်း ပြောပြနေပါတယ်။ သူပြောပြတာကို နားထောင်ရင်းနဲ့ “ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ တခြား ဘာသာ ခြားနားတဲ့ အချက်တွေထဲမှာ ဒီဝိပဿနာ နည်း ရှိခြင်း မရှိခြင်း ဆိုတဲ့ အချက်ဟာ အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်နိုင်တယ်” လို့ ကျွန်တော်က တွေးနေမိပါတယ်။ ပြီးတော့ ချစ်သူခင်သူ မြတ်နိုးသူတွေနဲ့ ဆုံတွေ့စရာ မရှိတဲ့ ... ဘယ်သူ ဘယ်ဝါတွေနဲ့မှ ပတ်သက်စရာ မရှိတော့တဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာကို လိုချင်သူ တကယ် ရှိကော့ရှိရဲ့လား” လို့လည်း အတွေးဆန့်နေမိပါတယ်။

ဓမ္မရိပ်မဂ္ဂဇင်း အတွဲ (၁)၊ အမှတ် (၈) (စက်တင်ဘာလ၊ ၂၀၀၆)

http://mmteashop.com

ကျွန်ုပ်တို့တွင် သမုဒယသမုဒ္ဒရာများ သံသရာနှင့်အမျှ ရှိကြကုန်၏

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာဆိုတာ အကျယ်ကြီးမှ တကယ့်အကျယ်ကြီး ... ကမ်းမမြင်၊ လမ်းမမြင် ကျယ်နေတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာထက် ကျယ်တာ ရှိသေးတယ် တဲ့။

ရှိနေသေးတယ် တဲ့။

“... အကြားအမြင် မရှိတဲ့ ပုထုဇဉ်သည် ‘သမုဒ္ဒရာ ... သမုဒ္ဒရာ....’ ဟု ပြောဆို၏။ ဤသို့ ပြောဆိုသော အရာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သာသနာ၌ သမုဒ္ဒရာ မဟုတ်။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပြောဆိုသော အရာသည် ကြီးကျယ် များပြားသော ရေအစုသာ ဖြစ်၏။ ကြီးကျယ်များပြားသော ရေပြင်သာ ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့ ... မျက်စိသည် သတ္တဝါ၏ သမုဒ္ဒရာမည်၏ ...” တဲ့။

တကယ် ကျယ်ပြောတဲ့၊ တကယ်ကြီးကျယ်တဲ့ သမုဒ္ဒရာဆိုတာက မျက်စိပဲတဲ့။ ကြည့်စရာတွေ အများကြီး။ ကြည့်လို့ပြီးဆုံးသွားတယ်ရယ်လို့ မရှိဘူး။ တဏှာ လောဘတွေက ရှိတော့ ကြည့်ပြီးရင် ထပ်ကြည့်ချင်ရင်းနဲ့ မဆုံးနိုင်ဘူး။ ကြည့်လို့မဝ ... ချစ်လို့မဝနဲ့ ပြီးတယ်ရယ် မရှိဘူး။ ကျေနပ်သွားပြီရယ်လို့လည်း မရှိဘူး။ ဆုံးစ မရှိတဲ့ မျက်စိ ပင်လယ်ကြီးပေါ့။

ကြည့်စရာတွေကလည်း များပါဘိ။ ချောမော လှပ တင့်တယ် ရှုချင်စဖွယ် ကောင်းတဲ့ မိန်းမ၊ ယောက်ျားတွေ မြတ်နိုး နှစ်သက်ဖွယ် ရွှေငွေ ကျောက်မျက် ရတနာတွေ ... ပွဲလမ်းသဘင်တွေ ... အားကစားမျိုးစုံ ... ပြိုင်ပွဲမျိုးစုံ ကြည့်လို့ မကုန်နိုင်ဘူး။ နည်းပညာ တိုးတက်လာတာနဲ့ အတူ ရိုက်ကူး တင်ဆက်ပေးထားတဲ့ ရုပ်ရှင် ဇာတ်လမ်းအမျိုးမျိုး ... ဆယ်သက် ဆက်ကြည့်လည်း ကုန်နိုင်ဖွယ် မရှိဘူး။ ပန်းချီ

http://mmteashop.com

ပန်းပုမျိုးစုံ၊ ခေတ်ဟောင်း ခေတ်သစ် ဗိသုကာ လက်ရာမျိုးစုံကလည်း ကြည့်လို့ မကုန်နိုင်ဘူး။ ငွေကြေး တတ်နိုင်သူတွေကတော့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ အဖြစ်နဲ့ နိုင်ငံတကာကို သွားရောက်ကြည့်ရှု ခံစားနေကြတယ်။ သူတို့အတွက်လည်း ကြည့်ရှု ခံစားခြင်းတွေ ဆုံးခန်းတိုင်သွားလိမ့်မယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ မျက်စိသမုဒ္ဒရာလို့ ဆိုမှတော့ ... ဆုံးခန်းတိုင်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီ မျက်စိပင်လယ်မှာ

“... အဆင်းတည်ဟူသော အဟုန်သည် ရှိ၏ ...” တဲ့။ မြင်ရတဲ့အရာ မြင်တဲ့ အဆင်းရှုပါရုံက ဖန်တီးလိုက်တဲ့ အရှိန်တွေ ... လှိုင်းကြီးတွေ ရှိတယ်တဲ့။ အဲဒီ လှိုင်းလုံးကြီးတွေ ထိခိုက်လိုက်ရင် လူဟာ ရပ်တည်ရာမရ မျောပါသွားမှာပဲ။

မုဒုလက္ခဏာ ဇာတ်မှာ ဘုရားအလောင်း ရသေ့သူမြတ်ဟာ ဈာန်အဘိညာဉ်နဲ့ နန်းတော်ကို ကြွသွားတယ်။ ရသေ့ဟာ ဈာန်အဘိညာဉ်နဲ့ လေသာပြုတင်း ပေါက်ကနေပြီး အခန်းတစ်ခု အတွင်းကို ဝင်တယ်။ အဲဒီ အခန်းမှာ အလွန်လှပတင့်တယ်တဲ့ မုဒုလက္ခဏာ မိဖုရား ရှိနေတယ်။ မုဒုလက္ခဏာ မိဖုရားက ရသေ့သူမြတ်အလာကို အဲဒီ အခန်းကနေ စောင့်နေတာ။ ရသေ့သူမြတ် ဝင်လဲ လာရော မိဖုရားက လျင်လျင်မြန်မြန် ကြိုဆိုဖို့ ထလိုက်တယ်။ ဒီလို အထလိုက်မှာ မိဖုရားရဲ့ အင်မတန် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတဲ့ အဝတ်က လျောကျသွားတယ်။ ဒီလို လျောကျသွားလို့ ရသေ့ဟာ မိဖုရားရဲ့ “ဝိသဘာဝ” အာရုံကို မြင်သွားတယ်။ အလွန်တပ်မက် နှစ်လိုဖွယ် ကောင်းတဲ့ အရာကို မြင်တယ်ပေါ့။ မြင်ရတဲ့ အဆင်းအာရုံက သိပ်ကို အားကောင်းတော့ ရသေ့အတွက် အင်မတန် ကြီးကျယ်တဲ့ လှိုင်းကြီး ဖြစ်သွားတယ်။

တစ်နေ့တည်းတွင် ဆယ်နည်းမက ကြည့်တိုင်းလှ တဲ့ မုဒုလက္ခဏာ လှိုင်းလုံးကြီးက ရသေ့သူမြတ်ကို ဝင်တိုက်တယ်။ ရသေ့သူမြတ်ခမျာ လွင့်မျောသွား လိုက်တာ (၇) ရက်လောက် ကြာတယ်။ ကံကောင်းလို့ ဘုရင်ကလည်း

http://mmteashop.com

သဘောထားကြီးပေလို့ ... အသက်မသေဘဲနဲ့ ဈာန်အဘိညာဉ်တွေပါ ရသေ့ပြန်ရသွားတာ
....

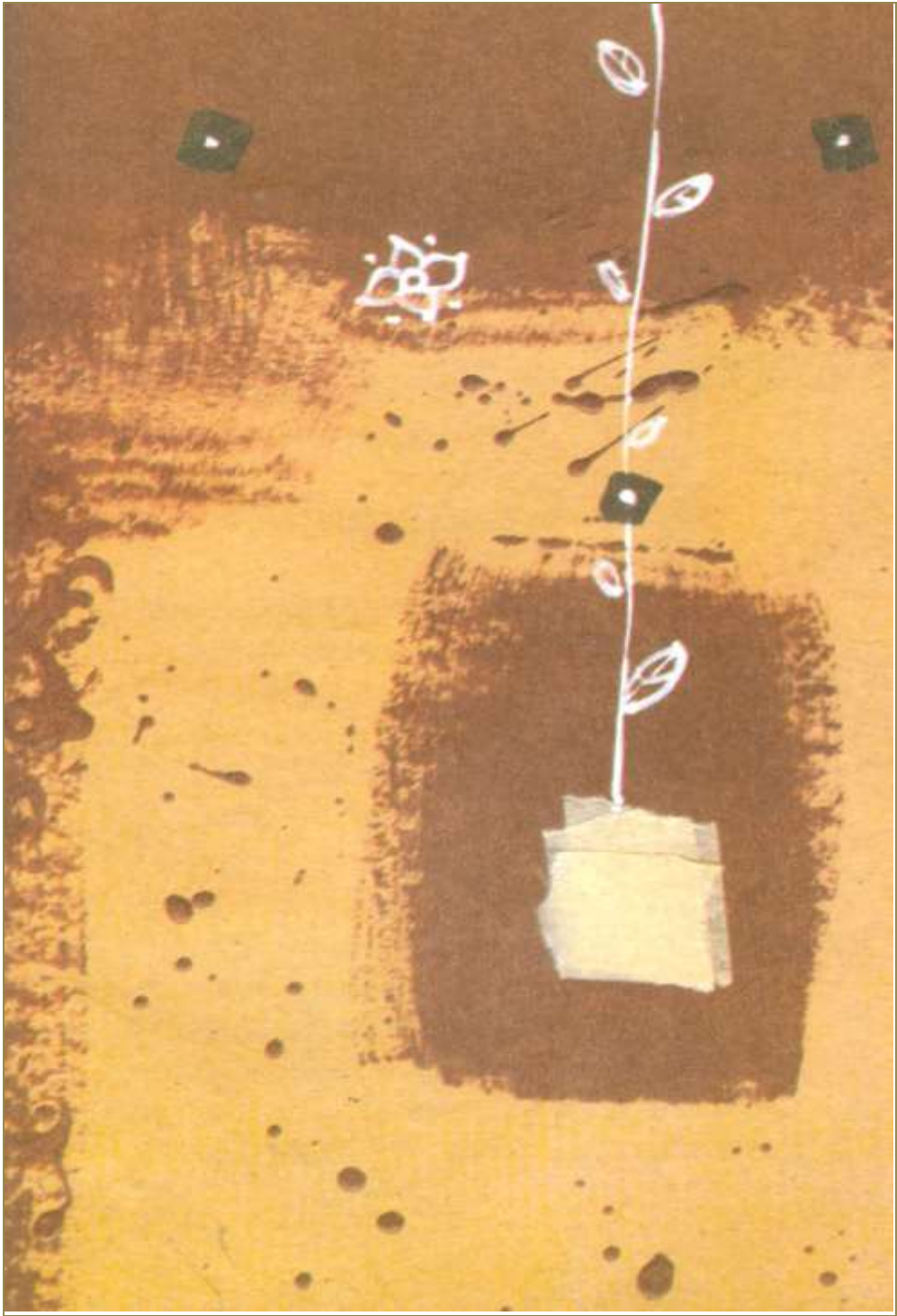
ပါရမီတွေ ရင့်နေပါပြီ ဆိုတဲ့ သိဝိမင်းကြီးဘဝမှာတောင် ဥမ္မာဒန္တီကို ကြည့်မိရာက
ကြည့်မဝ၊ ချစ်မဝတဲ့ မျက်စိသမုဒ္ဒရာထဲ ကျသွားသေးတယ်။ ဥမ္မာဒန္တီကို မမြင်ရလို့၊
မပိုင်ရလို့"တညှိုးလျလျ၊ တတလွမ်းလွမ်း၊ တအောက်မေ့မေ့ ဖြစ်၊ ပြည်ထဲရေးနဲ့
ဝမ်းရေးတို့ထက်၊ လွမ်းရေးခက် ... ဆိုတာမျိုးတွေ ဖြစ်... ဥမ္မာဒန္တီဆိုတဲ့ ရူပါရုံကြောင့်
တိုင်းရေးပြည်ရာ ကိစ္စတွေကိုတောင် မဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့အထိ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတော့

မျက်စိ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာမှာ အဆင်းရူပါရုံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အလိုလောဘ
တကုာကိလေသာ လှိုင်းတွေဟာ ကြီးကျယ်ကြမှာပဲ။ လှိုင်းတွေကပေးမယ့် ဒဏ်ရာ
ဒဏ်ချက်တွေကလည်း ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းမှာပဲ။ မျက်စိ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီး
ထဲမှာ ရက်စက်တဲ့၊ အသက် အန္တရာယ် ပြုနိုင်တဲ့ ငါးမန်းအစရှိတဲ့
သတ္တဝါကြီးတွေကလည်း ရှိသေးတယ်။ တကယ့် သူတော်စင် အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့
သတိသမ္ပဇဉ်တရားတွေနဲ့ အဲဒီ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးကို ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့ကြတယ်တဲ့။

တကယ်တော့ မျက်စိပင်လယ်လိုပဲ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ် ...
ဆိုတာတွေဟာလည်း ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာတွေပါပဲ။ ဒီသမုဒ္ဒရာတွေကို (ပြောခဲ့တဲ့) အရိယာ
သူတော်စင်တွေလို မကူးမြောက်နိုင်သမျှကတော့ ဆူနာမီလှိုင်းကြီးတွေထက် မြင့်နိုင်တဲ့
ဒေါသလှိုင်းတွေ၊ မာနအာယာတ ဝဲဩဃတွေ၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်ကို အန္တရာယ်
အကြီးအကျယ်ပြုမည့် ငါးလိပ်၊ ငါးမန်း၊ ငါးဆင်တွေနဲ့ တူတဲ့ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း
ဘေးရန်တွေ ရှိရာ ဘဝပင်လယ်ကြီးထဲမှာ မျောပါနေရမယ့် လူသတ္တဝါတွေရဲ့ အဖြစ်ဟာ ...
အန္တရာယ်များမှာကတော့ သေချာတယ်။ ဒါဖြင့် ...

အင်တာဗျူးဂျာနယ်၊ နံပါတ် - ၁၄၀ (၂၁.၈.၂၀၀၂)

http://mmteashop.com

လိပ်ကန်းထမ်းပိုးစွပ်

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီး အကြောင်းကို ပြောတော့ သမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာ ရောက်မိရောက်ရာ သွားနေတယ်ဆိုတဲ့ လိပ်ကြီးရဲ့ အကြောင်းကိုလည်း အမှတ်ရတယ်။ လိပ်ကြီးက မျက်စိ မမြင်ဘူး။ စုံလုံးကန်းနေရှာတဲ့ လိပ်ကြီး၊ မျက်စိက မမြင်တော့ သမုဒ္ဒရာကြီး ထဲမှာ စမ်းဝါးပြီးသွားနေတယ်။ ဘယ်ကိုရောက်လို့ ရောက်မှန်းလည်း မသိဘူး။ အဲဒီလို သွားနေရာက အနှစ်တစ်ရာ ... ဒါမှမဟုတ် တစ်ရာလွန်လောက်မှာမှ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ပေါ်ကို အဲဒီ လိပ်ကြီးရောက်တတ်တယ် တဲ့။

အဲဒီ သမုဒ္ဒရာကြီးမှာပဲ အပေါက်တစ်ခုတည်းပါတဲ့ ထမ်းပိုးတုံး တစ်ခုဟာ မျောပါနေတယ်။ ဒီထမ်းပိုးတုံးဟာ လေရဲ့ ဆောင်ရာ လှိုင်းရဲ့ သယ်ယူရာကို ပရမ်းပတာ မျောပါနေတယ်။ အဲဒီလို မျောပါနေတဲ့ ထမ်းပိုးရဲ့ အပေါက်ကို အနှစ်တစ်ရာ (ဒါမှမဟုတ်) အနှစ်တစ်ရာလွန်မှ တစ်ခါပဲ ပေါ်လာတဲ့ လိပ်ကန်းရဲ့ ဦးခေါင်းစွပ်မိဖို့ “လိပ်ကန်း ထမ်းပိုးစွပ်မှု” ဖြစ်ဖို့ဟာ သိပ်ကို အခွင့်အလမ်း နည်းပါးတယ်။ “ဖြစ်နိုင်ခြေ” အင်မတန် နည်းတယ်။

ဒါပေမယ့် လိပ်ကန်း ထမ်းပိုးစွပ်မိတဲ့ အဖြစ်မျိုးဟာ ဖြစ်ဖို့ လွယ်ချင် လွယ်ဦးမယ်။ အပါယ် ... ဆိုတဲ့ မကောင်းတဲ့ဘုံ ဘဝမျိုးကို တစ်ကြိမ်ရောက်သွားတဲ့သူဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ လူ့ဘဝမျိုးကို ပြန်ဖြစ်နိုင်ဖို့ကတော့ မလွယ်တော့ဘူးတဲ့။ လိပ်ကန်း ထမ်းပိုးစွပ်နိုင်ခွင့်ထက် အဆ အရာ ... အထောင်မက ခဲယဉ်းတယ် တဲ့။

အပါယ်ငရဲ ဆိုတာ ရှိကော ရှိလို့လားလို့ မေးရင် ဖြေဖို့လည်း ခက်တယ်။ သက်သေပြဖို့လည်း ခက်တယ်။ ဒါကြောင့် အပါယ်ငရဲဆိုတဲ့ ဘုံဘဝမျိုးတွေ ရှိတယ် ဆိုတာကို မယုံသူတွေ အများကြီး၊ အများကြီးမှ အများကြီး ရှိနေတာပေါ့။

http://mmteashop.com

ခေတ်ပညာတတ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တချို့ကတော့ ဆရာကြီး အိုင်းစတိုင်းရဲ့ ရီလေတီဗတီ သီဝရီကို အမှီပြုပြီး ပရလောက ဆိုတာတွေ ရှိနိုင်တဲ့ အကြောင်း တွေးဆချက် Hypothesis ထုတ်ပြတတ်ကြတယ်။ ရုပ်ရဲ့ တည်နေပုံ ဖြစ်တဲ့ “ကာလ - အာကာသ” နဲ့ ငရဲဘုံရဲ့ တည်နေပုံ “ကာလ - အာကာသ” ဟာ မတူနိုင်ဘူး။ ငရဲ ဆိုတဲ့ ဘုံဘဝသားတွေဟာ သူတို့နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ကာလ အာကာသ ပုံစံနဲ့ တည်နေနိုင်ကြတယ်တဲ့။

အလိုလိုကမှ အိုင်းစတိုင်းရဲ့ ရီလေတီဗတီ သီဝရီကို နားလည်ရခက်တဲ့ အထဲမှာ ငရဲဘုံက Space - Time အကြောင်းကို လက်ခံဖို့ ပိုခက်နေမှာပါပဲ။ အစွဲဥပါဒါန် မကုန်သေးတဲ့ သတ္တဝါတိုင်းဟာ သေခါနီးမှာ “နိမိတ်” တစ်မျိုးမျိုးထင်တယ်။ အဲဒီ နိမိတ်ကို စွဲပြီး သေတဲ့အခါ ကံအကျိုးပေးအလျောက် “ကာလ - အာကာသ” ပုံစံ အမျိုးမျိုးမှာ ဘဝအမျိုးမျိုး ဖြစ်ကြတယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆကိုလည်း နားလည်ရခက်မှာပါပဲ။

သိပ္ပံပညာရှင်တွေ စူးစမ်းပြတဲ့ ဒီကမ္ဘာလောကရဲ့ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာထဲက သတ္တဝါတွေရဲ့ တည်နေ အသက်ရှင်ကြပုံဟာလည်း အံ့သြဖို့ ကောင်းတယ်။ ပင်လယ်အောက် ဆူပွက်ပူလောင်နေတဲ့ ရေထဲမှာ သက်ရှိအချို့ သွားလာလှုပ်ရှားရင်း အသက်ရှင်နေတာကို သိပ္ပံပညာရှင်တွေ စူးစမ်းဖော်ထုတ်ရိုက်ကူးပြုလို့ မြင်တွေ့ရတယ်။ ဒီလောက် ပူလောင်နေတဲ့ ရေထဲမှာ ဘယ်လိုများ ဒီသတ္တဝါတွေ အသက်ရှင်နေပါလိမ့်လို့ အံ့သြစွာနဲ့ တွေးကြည့်မိပါတယ်။ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာ သူ့ ရေလွှာနဲ့သူ အသက်ရှည် တည်နေကြတဲ့ သတ္တဝါတွေရဲ့ ဘဝမျိုးစုံဟာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းပါရဲ့။ ဒီလောက် မွမ်းကြပ်နေတဲ့ ရေထဲမှာ ပျော်နိုင်စရာ မရှိဘူးလို့ လူတွေ တွေးထင်ပေမယ့် အဲဒီ သမုဒ္ဒရာ ထဲက သတ္တဝါတွေကတော့ ပျော်ချင်ပျော်နေဦးမယ်။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီး ထဲမှာ နေရေးအတွက် ဝတ်ရေးအတွက် မကြောင့်ကြရ ပေမယ့် စာရေးအတွက်တော့ ကြောင်းကြရတာ ရှိချင်ရှိမယ်။ ဝေလငါးကြီးတွေဆို

http://mmteashop.com

http://mmteshop.com

ခန္ဓာကိုယ်က အကြီးကြီးတွေ၊ ဝေလငါးပြာ Blue Whale မျိုးဆိုရင် အလျားပေ ၁၀၀ လောက်ရှိတယ်။ ကိုယ်အလေးချိန်က တန်ချိန် ၁၂၀ လောက် လေးတယ်တဲ့။ ကုန်းပေါ်က ဆင်ကြီးတွေ ထက်လည်း ကြီးတယ်။ ဒိုင်နိုဆောကြီးတွေထက်လည်း ကြီးတယ်။ ဒီလို ကြီးမားရှည်လျားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကြီးအတွက် တော်ရုံတန်ရုံ အစာလောက်နဲ့ ဝနိုင်ဖွယ် မရှိဘူး။ ဝေလငါးပြာတစ်ကောင် “ခရတ်စတေးရှား” ခေါ်တဲ့ အကောင်တွေကို တန်ချိန် ၃ တန်လောက် စားတယ်တဲ့။ ဒီလောက် စားရင်၊ ဒီလောက် ကြီးတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို သယ်ရင်းနဲ့ သမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာပဲ နေနေရတဲ့ အဖြစ်ကို လူ့ အမြင်ဘက်ကတော့ ပျော်စရာကောင်းမယ်လို့ ထင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ပိုဆိုးတာက ဝေလငါးပြာဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတဲ့ အတွက် တခြားရေသတ္တဝါတွေကို အနိုင်ရမှာပဲလို့ ထင်စရာရှိတယ်။ တကယ်ကျတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။

ပြောခဲ့တဲ့ “ခရတ်စတေးရှား” ကောင်တွေကို ဝေလငါးပြာကသာ စားတာ မဟုတ်ဘူး။ ဂဏန်းစားရေဖျံ Carb eater Seal ငှက်တွေ၊ အယ်ဒယ်လီလို့ ခေါ်တဲ့ ပင်ဂွင်းငှက်တွေ၊ ကင်းမွန်နဲ့ တခြားငါးတွေကလည်း စားတာပဲ။ မကြာပါဘူး။ အဲဒီ ကင်းမွန်နဲ့ ငါးတွေကို သူတို့ထက် ကြီးတဲ့ အင်ပါရာပင်ဂွင်း Emperor Penguin ငှက်ကြီးတွေ၊ ဝယ်ဒယ်ဖျံ weddell Seal ရှောင်ဖျံ Ross Seal တွေက စားကြပြန်ရော။ သူတို့လည်း အေးအေးဆေးဆေး အသက်မရှင်ရပါဘူး။ သားကြီးစား ဝေလငါး Killer Whale အုပ်စုကြီး ရောက်လာတဲ့အခါမှာ သူတို့တွေ အစားခံရပြန်တယ်။ စောစောက ဝေလငါးပြာလည်းပဲ သားကြီးစား ဝေလငါးအုပ်စုရဲ့ အစားအမျိုးကို မရှုမလှ ခံရပြန်တယ်။

သူတစ်ပြန် ငါတစ်ပြန် သတ်ဖြတ်စားသောက်နေတဲ့ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးထဲက သတ္တဝါတွေမှ တဖန် ကောင်းမြတ်တဲ့ ဘဝမျိုးကို ရောက်ဖို့ “လူ” ဘဝ အဖြစ် ရောက်လာဖို့ ဆိုတာ လွယ်မယ် မထင်ပါဘူး။

လိပ်ကန်းကြီး ထမ်းပိုးစွပ် ဖို့ ဖြစ်တန်ရာခြေ ရှိချင်ရှိမယ်။ စောစောက သတ္တဝါတွေထဲက တစ်ကောင်ကောင်ဟာ လူအဖြစ်ရောက်လာဖို့ ဆိုတာ ဖြစ်တန်ရာခြေ နည်းပါးဘိခြင်း ...။

လူအဖြစ် လူ့ဘဝကို ရလာတယ်။ ရောက်လာတယ်ပဲ ထားပါဦး၊ အဲဒီလူဟာ အယူလွဲ၊ အမှတ်လွဲ ဖြစ်နေတဲ့ လူဖြစ်နေရင်...

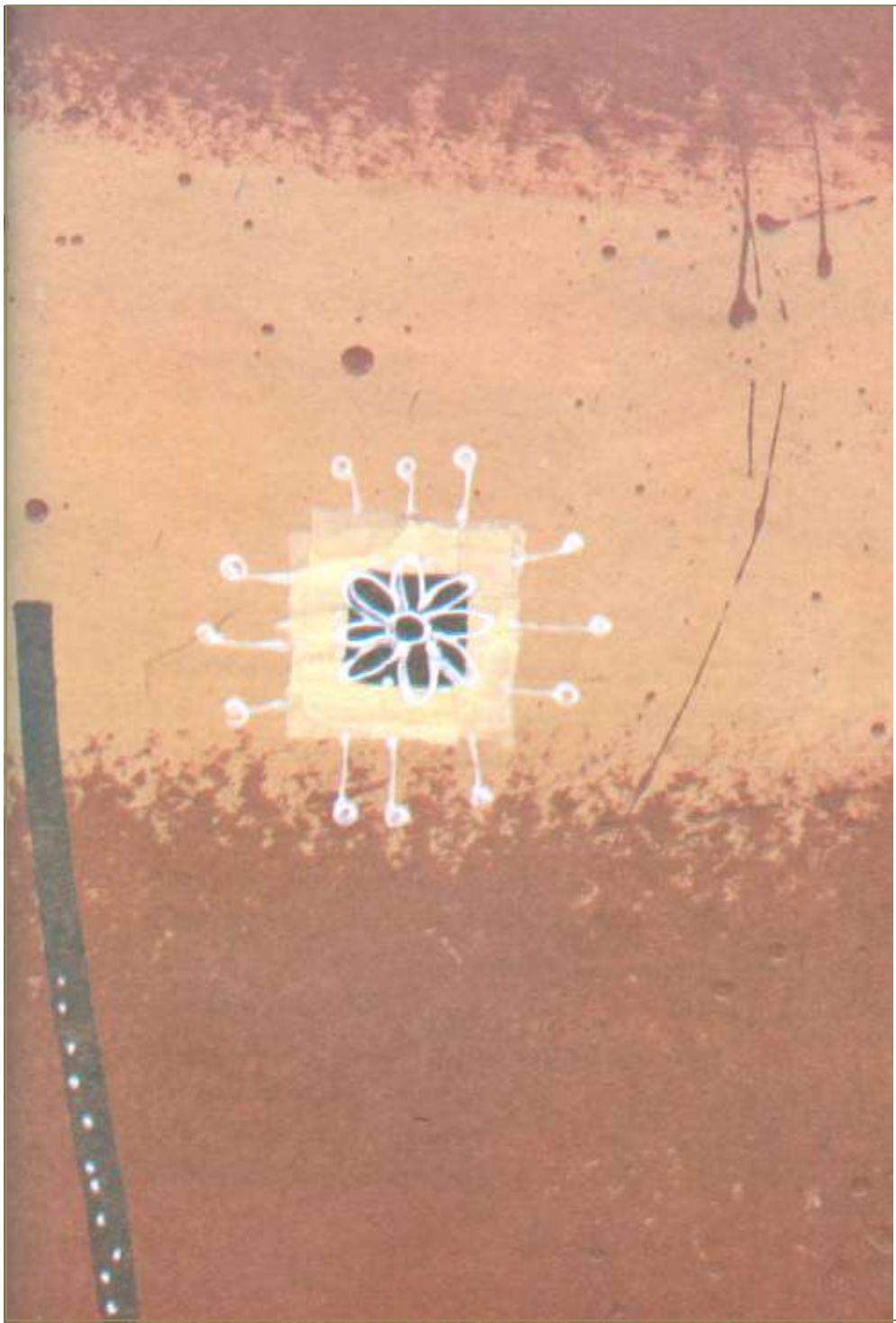
အဲဒီလူဟာ ကံနဲ့ ကံရဲ့ အကျိုးဆက်ကို မယုံကြည်တဲ့သူ ဖြစ်နေရင် ရုပ်သည်သာ အမှန်အရှိတရား၊ ကျန်တာတွေ မရှိတရား၊ မဟုတ်တရားတွေ ... လို့ ယုံနေတဲ့ ရုပ်ဝါဒီ ဖြစ်နေရင် မှန်တယ် မှားတယ်လို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ သံသယဝါဒီ ဖြစ်နေရင်၊ သေတော့လည်း အားလုံးပြီးဆုံး ပြတ်စဲသွားတာပါပဲလို့ ယုံကြည်နေသူ ဖြစ်နေရင်....

လူဟာ ဘဝအကြောင်း နားလည်ဖို့မဟုတ်၊ ဘဝရဲ့ သုခဒုက္ခကို ခံစားတွေ့ကြုံဖို့ ဖြစ်လာတာလို့ ခံယူသူ ဖြစ်နေရင် လူဖြစ်ရကျိုး နပ်ပဲ့မလား....

လူတွေရဲ့ ဘဝခရီးစဉ်မှာ အဖြစ်အပျက် သုံးခုပဲရှိတယ်။ ဘာတွေလဲဆိုတော့ မွေးဖွားခြင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းနဲ့ သေခြင်းတို့ပဲတဲ့။ ကိုယ်မွေးဖွားခဲ့ခြင်းကို ပြန်ပြီး အာရုံမခံစားနိုင်ဘူး။ မသိနိုင်တော့ဘူး။ သေခြင်းနဲ့ ကြုံတဲ့အခါမှာ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ရောက်တယ်။ အသက်ရှင်နေခိုက် နေဖို့ကိုတော့ မေ့လျော့သွားခဲ့ကြတယ်တဲ့။ ဒါဖြင့် လူအဖြစ်နဲ့ ဘယ်လို အသက်ရှင်နေမှ ကောင်းတဲ့ အသက်ရှင်နေခြင်းလဲ။ အတွေးတွေက ပင်လယ်ပြင်ကျယ် ဖြစ်နေပြန်တယ်။

အင်တာဗျူးဂျာနယ်၊ နံပါတ် - ၁၄၄ (၁၈.၉.၂၀၀၂)

http://mmteshop.com

သစ်တုံးတရား

အခါတစ်ပါးမှာ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားဟာ ကောသမ္ဗိပြည်၊ ဂင်္ဂါမြစ်နားမှာ သီတင်းသုံးနေခိုက် ဂင်္ဂါမြစ်ရေအယဉ်နဲ့ သစ်တုံးကြီး တစ်တုံး မျောပါလာတာကို ဂေါတမ မြစ်စွာဘုရားက မြင်တော်မူပြီး ... “ရဟန်းတို့ မျောလာတဲ့ သစ်တုံးကြီးကို သင်တို့ မြင်တယ်မဟုတ်လား” လို့ မေးတော့ မြင်ပါကြောင်း ရဟန်းတွေက ဖြေကြတယ်။ ဒီအခါမှာ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားက.....

“ရဟန်းတို့ အကယ်၍ သစ်တုံးကြီး ဒီဘက်ကမ်းကိုလည်း မကပ်ဘူး၊ ဟိုဘက်ကမ်း ကိုလည်း မကပ်ဘူး၊ မြစ်အလယ်မှာလည်း နစ်မြုပ်မသွားဘူး၊ သောင်ပေါ် ကိုလည်း မတင်ဘူး၊ လူကလည်း ဆယ်မယူဘူး၊ နတ်ကလည်း ဆယ်မယူဘူး၊ ဝဲလည်း စုပ်ယူမသွားဘူး၊ အတွင်းကလည်း မဆွေးမပုပ်ဘူးဆိုလျှင် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲကို ရောက်သွားမယ်၊ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုရင်.... ဂင်္ဂါမြစ်က သမုဒ္ဒရာထဲ နိမ့်ဆင်းညွတ်ကိုင်း သက်ရှိုင်းနေတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်တယ်။

ရဟန်းတို့ ဒီ သစ်တုံးကြီး ဥပမာအတိုင်း သင်တို့ဟာလည်း ဒီဘက်ကမ်းလည်း မကပ်၊ ဟိုဘက်ကမ်းလည်း မကပ်၊ အလယ်မှာလည်း မနစ်မမြုပ်၊ သောင်ပေါ်လည်း မတင်၊ လူလည်း အဆယ်ယူမခံရ၊ နတ်လည်း အဆယ်ယူမခံရ၊ ဝဲလည်း အစုပ်မခံရ၊ အတွင်းမှာလည်း မဆွေးမပုပ်ဘူးဆိုရင်ဖြင့် သင်တို့ဟာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်ကိုင်း သက်ရှိုင်း ရောက်ရှိသွားမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ မှန်တဲ့ မြင်သိမှုဟာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်ကိုင်းနေတဲ့ ရောက်စေတဲ့ တရားဖြစ်ခြင်းကြောင့်ပဲ” လို့ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓက အမိန့်ရှိတဲ့ အခါမှာ ရဟန်းတွေက ပြန်ပြီး မေးလျှောက်ကြတယ်။

“အရှင်ဘုရား ဒီဘက်ကမ်းဆိုတာ ဘာကို ဆိုလိုပါသလဲ၊ ဟိုဘက်ကမ်း ဆိုတာကော ဘာကို ဆိုလိုပါသလဲ၊ အလယ်မှာ နစ်မြုပ်တာ သောင်ပေါ် တင်နေတာ

http://mmteashop.com

.... လူဆယ်ယူတာ၊ နတ်ဆယ်ယူတာ၊ ဝဲစုပ်ယူတာ အတွင်းမှာ ပုပ်ဆွေးခြင်းဆိုတာ ဘာကို ဆိုလိုပါသလဲ ဘုရား” လို့ မေးလျှောက်ကြတယ်။

“လူမှာ ရှိတဲ့ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ ဆိုတာတွေကို ဒီဘက်ကမ်းလို့ ဆိုလိုတယ်။ အဲဒီ မျက်စိ အစရှိတာတွေကို နှစ်သက်စွဲလမ်းနေရင် ဒါ ဒီဘက်ကမ်းကို ကပ်တာ။ အဲဒီ မျက်စိစတဲ့ ဒီဘက်ကမ်းကို ထိလာတဲ့ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အထိ၊ အတွေးတွေက ဟိုဘက်ကမ်း။ ဟိုဘက်ကမ်းကို ကပ်တယ်ဆိုတာ ... အဲဒီ အဆင်းအသံ အစရှိတာတွေကို တပ်မက် ကပ်ငြိသာယာနေရင် ... ဒါဟိုဘက်ကမ်းကို ကပ်တာ

အလယ်မှာ မြုပ်တယ်ဆိုတာက တဏှာ အနှောင်အဖွဲ့တွေထဲ နှစ်မြုပ်နေတာကို ဆိုလိုတာ။ ချစ်သူခင်သူတွေကို တပ်မက်ချစ်ခင်တဲ့ တဏှာ၊ ရာထူးဂုဏ်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ သားမယား စသည်တွေကို တွယ်တာတပ်မက်နေတဲ့ တဏှာဟာ လူပုဂ္ဂိုလ်ကို အဲဒီ တပ်မက်ရာ ဝတ္ထု၊ အာရုံတွေထဲမှာ ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် နှစ်မြုပ်ပေးနေတယ်။ ရေအောက်မှာ မြုပ်သွားတဲ့ သစ်တုံးကြီးကို ရွံ့တွေ၊ သဲတွေ အထပ်ထပ်ဖုံးတဲ့အခါ ရေပေါ် ပြန်မပေါ်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားသလို တဏှာကလည်း လူကို တပ်မက်မှု အနှောင်အဖွဲ့တွေထဲက ပြန်မတက်နိုင်အောင် နှစ်မြုပ်ထားတာ သောင်တင်တယ် ဆိုတာက ထောင်လွှားမှု မာနကို ဆိုလိုတာ။ မာနမြင့်တက်နေတာကိုပဲ သောင်တင်တယ်လို့ ဆိုလိုတယ်။ မာနဖြစ်နေရင် လူဟာ ငါသိ ငါတတ် ဆိုတာမျိုးတွေလည်း ဖြစ်တယ်။ ဒီလို မာန တက်နေတော့ နောက်ထပ် အသိတိုးဖို့၊ အမြင်သစ်တွေဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ မာနခံနေသမျှတော့ ရှေ့ဆက်ပြီး တိုးတက်သွားစရာ ရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

လူဆယ်ယူတယ် ဆိုတာကတော့ လူတွေနဲ့ ဆက်ဆံရောနှောပြီး နေရတာ နှစ်သက်နေခြင်းမျိုးကိုပဲ ဆိုလိုတယ်။ လူတွေနဲ့ ဆက်ဆံရောနှောနေတာဟာ ဒီလို နေရတာကို နှစ်သက်လို့ပဲ။ ဆက်ဆံ ရောနှောနေသမျှ လူမှုကိစ္စတွေ ရှုပ်ထွေးပြီး

http://mmteashop.com

လူဆိုရင်လည်း ကောင်းရာကောင်းကြောင်းကို အသေအချာ မလုပ်နိုင်ဘူး။ မလုပ်အားဘူး၊ ရဟန်းဆိုရင်လည်း လူမှုကိစ္စတွေနဲ့ ရှုပ်ထွေး ငြိတွယ်နေရင် တရားဓမ္မအလုပ်ကို လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။ နတ်ဆယ်ယူတယ် ဆိုတာက လူ့ဘဝထက် သာတယ်လို့ ထင်တဲ့ နတ်ဘဝ၊ နတ်အဖြစ်မျိုးကို တောင့်တပြီး၊ အဲဒီ ဘဝမျိုးကို ရဖို့ လုပ်ဆောင်မှုမျိုးမှာ နှစ်သက်ငြိတွယ် နေတာမျိုးကို ဆိုလိုတာ။

ဝဲစုပ်ယူတယ် ဆိုတာက ကာမဂုဏ် ၅ ပါးရဲ့ ဆွဲဆောင်ယူငင်ရာကို လူသတ္တဝါက လိုက်ပါနေရတာကို ဆိုလိုတာ။ ဒီ ကာမဂုဏ်ထဲမှာပဲ တဝဲဝဲလည်နဲ့ မထွက်နိုင်တော့တာ

အတွင်းက ဆွေးနေတယ်၊ ပုပ်တယ်ဆိုတာကတော့ အကျင့် သီလ မရှိတာ၊ အကျင့်ပျက်တာကို ဆိုလိုတာ ... သစ်တုံးကြီး ဆွေးပုပ်သွားရင်၊ ပျက်စီးကြေမွ သွားရင် သစ်တုံးဘဝပျောက်ပြီး ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာဆီ ဆက်ပြီး ပါသွားစရာ ဘယ်ရှိတော့မှာလဲ။ ဒီလိုပါပဲ အကျင့်ပျက်ရင် သီလမရှိရင် ကောင်းမြတ်တဲ့ ဘဝမျိုးကို ရဖို့၊ ရောက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးဆီ ရောက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး.....

ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်တို့ကတော့ ဒီဘက်ကမ်း ဟိုဘက်ကမ်း ဘယ်ကမ်းကိုမှ မကပ်ငြို၊ အလယ်မှာလည်း မနစ်ကြ မမြုပ်ကြ၊ ဘယ်သောင်ပေါ်ကိုမှလည်း မတင်ခဲ့ကြ၊ ဘယ်လူ ဘယ်နတ်ရဲ့ အဆယ်ယူကိုလည်း မခံခဲ့ကြ၊ ဝဲစုပ်ခံခြင်းလည်း မရှိ၊ ယိုင်နဲ့ ဆွေးမြေ့ခြင်းဆိုတာလည်း သူတို့မှာ မရှိကြ၊ နိဗ္ဗာန်ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးဆီကို ကောင်းစွာ ရောက်သွားခဲ့ကြတယ်။

(၂)

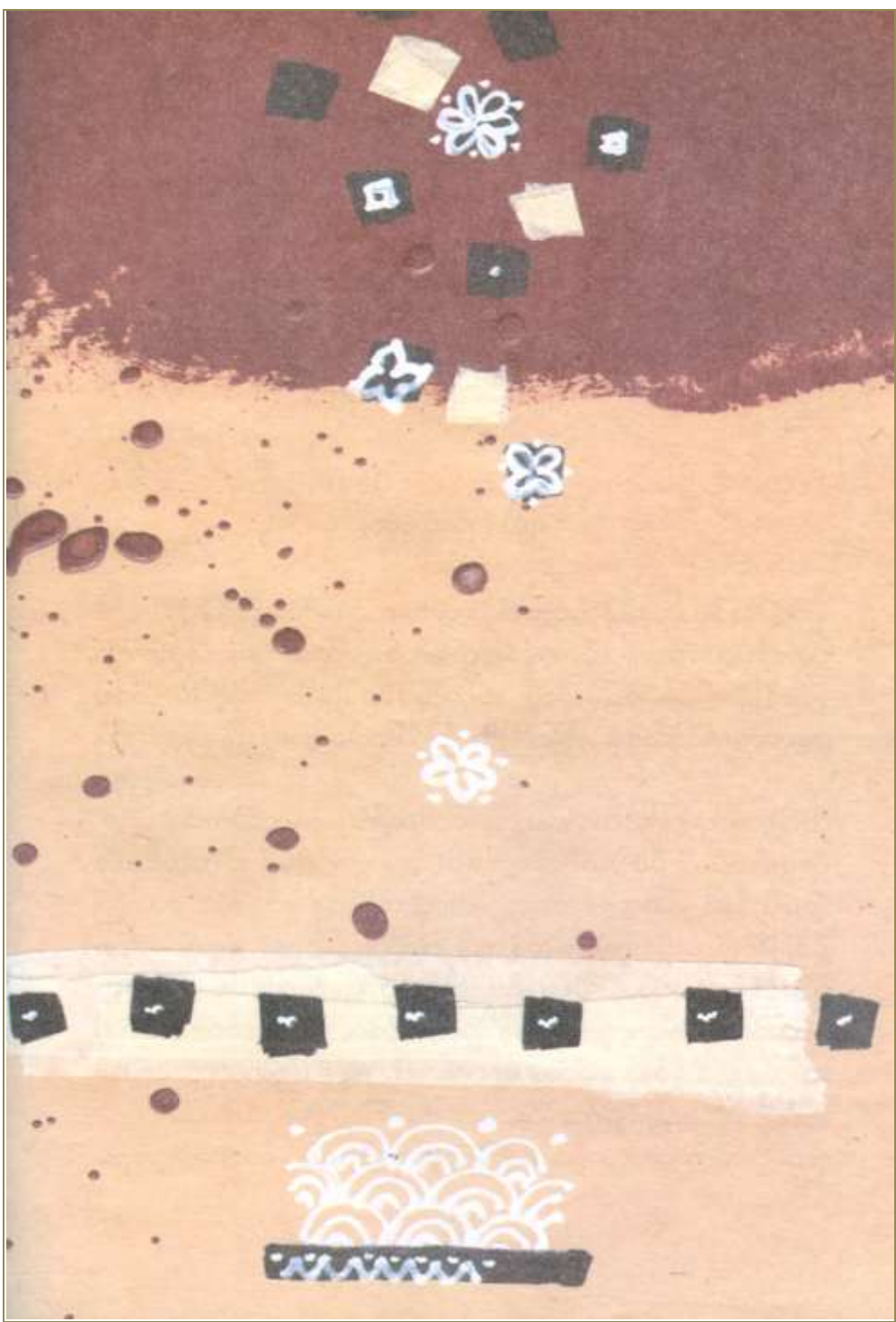
အထက်ပါ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးဆီကို ကောင်းစွာ ထွက်သွားနိုင်တဲ့ လမ်းကို ဖော်ပြတဲ့ တရားဓမ္မကို နာပြီး ပြန်လာတဲ့ မိတ်ဆွေက "ရှက်ရှက်နဲ့ ဝန်ခံရရင် အဲဒီ

http://mmteashop.com

ပင်လယ်သွား တရားကို ကြားနာပြီးတဲ့ အခါမှာ တစ်ယောက်ထည်းထည်းနဲ့ နိဗ္ဗာန် ပင်လယ်ကြီးဆီ ထွက်ခွာသွားရမှာကို အားငယ်သလိုပဲ ခံစားရတယ်” လို့ ပြောတဲ့ စကားသံကို ကြားယောင်မိပါတယ်။

အင်တာဗျူးဂျာနယ်၊ နံပါတ် - ၁၄၁ (၂၈.၈.၂၀၀၂)

http://mmteashop.com

အံ့ဖွယ် ပင်လယ်ပြာ

လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်တွေကတော့ လှိုင်းလေးထန်နေတဲ့ ပင်လယ်ကြီးကို ကြည့်ပြီး မနှစ်သက်တဲ့ စိတ်တွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီရက်တွေမှာတော့ ပင်လယ်ကြီးက အိန္ဒြေ ရနေသလိုပဲ။ ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင်ရတဲ့ ကြီးကျယ်ခန့်ညားတဲ့ ပင်လယ်ကြီးကို ကြည့်ပြီး နှစ်သက် သဘောကျနေပြန်ပါတယ်။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးရဲ့ ကမ်းဟာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာအတွင်းသို့ အစဉ်အတိုင်း နိမ့်ရှိုင်းသွားတဲ့ သဘောရှိတယ်။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးဟာ နက်ရှိုင်း၊ နက်ရှိုင်းသွားတဲ့ သဘောရှိတယ်။ အဲဒီလိုပဲတဲ့ ဂေါတမဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာကြီးမှာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာကို ထိုးထွင်းသိမြင်ဖို့အတွက် လုပ်ဆောင်ရမယ့် သိက္ခာစဉ်၊ လုပ်ငန်းစဉ်၊ ကျင့်စဉ်တွေ ရှိတယ်။ ပင်လယ်ဟာ အစဉ်အတိုင်း နက်ရှိုင်းသွားသလို လုပ်ဆောင်ရတာတွေလည်း ဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာမှာ နက်ရှိုင်း နက်ရှိုင်းသွားတယ်။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးမှာ ဘယ်လောက် များပြားကြီးကျယ်တဲ့ ရေတွေရှိပေမယ့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးရဲ့ ရေတွေဟာ ကမ်းကိုတော့ မလွန်ဘူး၊ ဒီနည်းတူပဲ။ ဗုဒ္ဓရဲ့ ရဟန်းတော်တွေဟာ ဗုဒ္ဓကပညတ်ထားတဲ့ သိက္ခာပုဒ်တွေကို မကျူးလွန်ကြဘူး။ ရဟန်းတော်တွေဟာ အသက်နဲ့လဲပြီး သိက္ခာပုဒ်တွေကို စောင့်သိကြတယ်။

မဟာသမုဒ္ဒရာ ပင်လယ်ကြီးဟာ အသေကောင်ပုပ်တွေနဲ့ ဆက်ဆံ ရောထွေး မနေဘူးတဲ့။ အသေကောင်ပုပ်တွေကို ကမ်းပေါ်ရောက်သွားအောင် လှိုင်းတွေက ပစ်တင် လိုက်ကြတယ်။ ဒီနည်းတူ ဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာတော်ကြီးက မစင်ကြယ်တဲ့ ယုတ်ညံ့တဲ့ အကျင့်ရှိသူ ရဟန်းတု၊ ရဟန်းယောင်တွေနဲ့ မဆက်ဆံဘူးတဲ့။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေကို (ပင်လယ်လှိုင်းတွေဟာ အကောင်ပုပ်တွေကို ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးထဲကနေ ဖယ်ရှား

http://mmteashop.com

လွှင့်ပစ်လိုက်သလို) သံဃာ့အစည်းအဝေးထဲကနေပြီး လျက်မြန်စွာပဲ ဖယ်ထုတ်ပစ်တတ်တဲ့ သဘောရှိတယ်။

ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်က တစ်ညမှာ သံဃာ့ အစည်းအဝေးထဲမှာ ရဟန်းတု တစ်ပါး ပါဝင်နေတယ်။ ဒီအတွက် ဂေါတမဗုဒ္ဓက ရဟန်းတော်တွေကို ဟောပြောညွှန်ပြချိန်တန်နေပေမယ့် မဟောပြော မညွှန်ပြဘဲ ဆိတ်ဆိတ် နေတော်မူပါတယ်။ အာနန္ဒာမထေရ်က ဂေါတမဗုဒ္ဓကို “ရဟန်းတို့ ပါတိမောက်ကို” ဟောပြော ညွှန်ပြရန် အချိန်ကျပြီ ဖြစ်ပါကြောင်း လျှောက်ထားပေမယ့် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားက ပရိသတ် မစင်ကြယ်ဘူးလို့ အမိန့်ရှိပါတယ်။ ဆိတ်ဆိတ်ပဲ ဆက်ပြီး နေတော်မူပါတယ်။ ဒီအခါမှာမှ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်က အဘိညာဉ်နဲ့ ပရိသတ်ကို ကြည့်ရှုတဲ့အခါမှာ သံဃာ့ အစည်းအဝေးထဲမှာ ရဟန်းတုတစ်ပါး ပါနေတာကို သိရတယ်။ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်က အဲဒီရဟန်းကို လက်မောင်းက ကိုင်ပြီး သံဃာ့အစည်းအဝေး ထဲကနေ ထုတ်ဆောင်ခဲ့ရဖူးပါတယ်။

ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးထဲကို ဂင်္ဂါမြစ်၊ ယမုံနာမြစ်၊ အစိရဝတီမြစ်၊ သရဘူမြစ်၊ မဟီမြစ်၊ ... ဒီမြစ်ကြီးတွေ စီးဝင်ကြတယ်။ စီးဝင်ပြီးလို့ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးထဲ ရောက်ရင် အဲဒီမြစ်တွေရဲ့ အမည်တွေ ပျောက်ကွယ်ကုန်တယ်။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးရဲ့ ရေတွေနဲ့ တစ်သားတည်း ရောထွေးသွားတယ်။

အဲဒီလိုပဲတဲ့ မင်းမျိုး၊ ပုဂ္ဂားမျိုး၊ ကုန်သည်မျိုးစတဲ့ ဘယ်အမျိုးအနွယ်က သူပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာတော်ကို ဝင်ရောက်လာပြီဆိုရင် သက်ဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓသာသနာရဲ့ ဝိနည်းသိက္ခာတွေကို ကျင့်ဆောင်သူ အဖြစ် ရောက်ရှိလာပြီဆိုရင် လူ့အတန်းအစား ဇာတ်အနိမ့်အမြင့်၊ ဂုဏ်အနိမ့်အမြင့်၊ ဆင်းရဲချမ်းသာ ဆိုတာတွေ ကွဲပြားခြင်း မရှိတော့ဘူး။ ခွဲခြားခြင်း မရှိတော့ဘူး။ လူ့အားလုံးဟာ ဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာ့ဘောင်ကို ဝင်ရောက်ပြီးပြီဆိုရင် အားလုံးတူတူညီညီ ဖြစ်သွားတယ်။

http://mmteashop.com

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးဟာ ဘယ်လောက် မိုးတွေ ရွာရွာ၊ မြစ်ကြီးမြစ်ငယ်တွေ ဘယ်လောက်ပဲ စီးဝင် စီးဝင် ပြည့်တယ် လျှံတယ်ရယ်လို့ မရှိဘူး၊ ဒီနည်းတူပဲ။ အရဟတ္တမဂ်ကို ရရှိပြီးသူတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွား - ပြုသွား ဗုဒ္ဓသာသနာရဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာမှာ ပြည့်သွားတယ်၊ လျှံသွားတယ်ရယ်လို့ မရှိဘူး။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးမှာ ငန်တဲ့ အရသာဆိုတာပဲ ရှိတယ်။ ဒီနည်းတူပဲ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာမှာ လွတ်မြောက်ခြင်းဆိုတဲ့ "ဝိမုတ္တိ အရသာ" တစ်မျိုးပဲ ရှိတယ်။

ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးဟာ ပုလဲ၊ မြ၊ ကြောင်မျက်ရွဲ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ပတ္တမြားအစရှိတဲ့ ရတနာတွေ အများအပြားရှိတယ်။ ဒီနည်းတူ ဗုဒ္ဓသာသနာမှာလည်း ရတနာတွေလို့ ဆိုရတဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး၊ သမ္ပပုဓာန်လေးပါး၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး၊ ဣန္ဒြေငါးပါး၊ ဝိလင်ငါးပါး ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး စတဲ့ ရတနာတွေ အများအပြား ရှိတယ်။ ပြီးတော့

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာဟာ အင်မတန်ကြီးကျယ်တဲ့ သတ္တဝါတွေရဲ့ နေရာဖြစ်တယ်။ တိမိ တိမိဂံလ အမည်ရတဲ့ အင်မတန်ကြီးတဲ့ ငါးသတ္တဝါတွေနဲ့ အခြားအခြား ကြီးကျယ်တဲ့ သတ္တဝါတွေနေတဲ့ နေရာဖြစ်တယ်။ ဒီနည်းတူပဲ။ ဗုဒ္ဓရဲ့သာသနာဟာလည်း မြင့်မြတ် ကြီးကျယ်ကြပါပေတယ်လို့ မှတ်ယူရတဲ့ သောတပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ဖို့ သကဒါဂါမိ မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ဖို့ အနာဂါမိမဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ဖို့၊ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ဖို့ အားထုတ်ဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ရဟန္တာသူမြတ်တွေရဲ့ နေရာအရပ် ဖြစ်တယ်တဲ့။

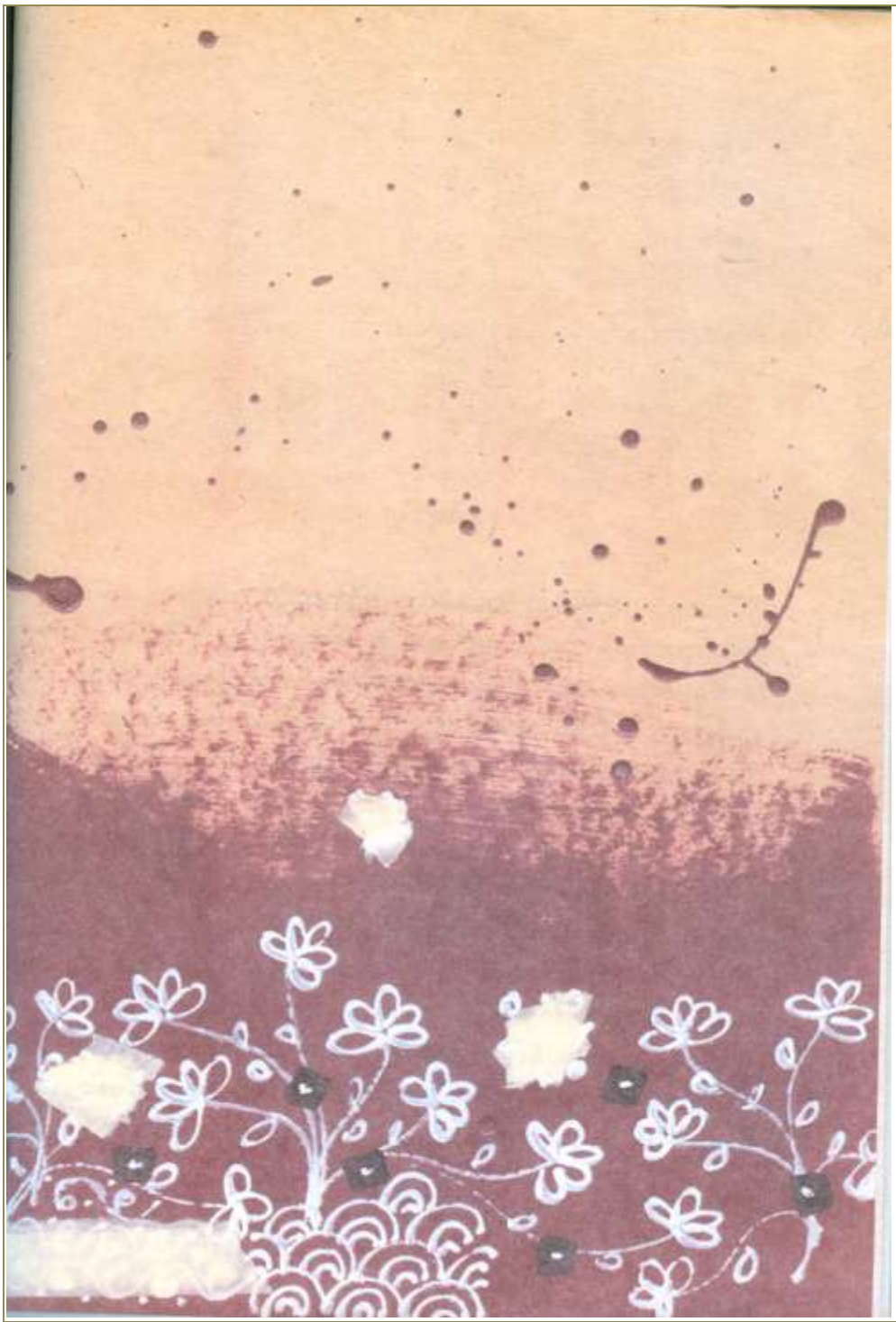
ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို ကြည့်ရင်း "ဝိမုတ္တိရသာ" ရဲ့ နက်နဲပုံကိုလည်း တွေးဆ မိပါတယ်။ ဗုဒ္ဓသာသနာကို ဝင်ရောက်လာပြီဆိုရင် လူမျိုးမရွေး၊ အသားရောင်မရွေး အားလုံးဟာ အတူတူပဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးထဲ စီးဝင်သမျှ မြစ်ကြီး မြစ်ငယ် ဟူသမျှရဲ့ အမည်နာမတွေဟာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးထဲ ရောက်တဲ့ အခါ အားလုံး

http://mmteashop.com

ပျောက်ကွယ်သွားကြတယ် ဆိုတာကိုလည်း မြင်ယောင်ကြည့်မိပါတယ်။ ပြီးတော့ ပုလဲ၊ မြ၊ ရွှေ၊ ပတ္တမြား အစရှိတဲ့ ရတနာတွေကို စွန့်ပစ်ပြီး သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊ သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အစရှိတဲ့ ရတနာတွေကိုမှ ရွေးချယ်ယူကြတဲ့ သူတွေကို အံ့ဩစွာနဲ့ မြင်ယောက်ကြည့်မိနေပါတယ်။

မိုးဆမ်းပန်းဂျာနယ်၊ နံပါတ် - ၄၃ (၃.၇.၂၀၀၃)

http://mmteashop.com

ကူးလျက်ပါ

ဘဝတွေ စဉ်ဆက်ဖြစ်ပျက်နေပုံကို ဖော်ပြတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အဖွင့်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသက ရေးတော့မယ်လို့ စိတ်ကူးကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ သူ့ကိုယ်သူ မဟာသမုဒ္ဓရာထဲ ရောက်နေတဲ့ ယုန်သူငယ်လေးလို ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေတယ်လို့ ဖော်ပြတဲ့အကြောင်း ကြားရဖူး ဖတ်ရဖူးပါတယ်။ ဘဝတွေ စဉ်ဆက် ဖြစ်ပျက်နေပုံကို ပြောဖို့ရန် သိပ်ကို နက်နဲကျယ်ပြန့်လွန်းနေလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဗုဒ္ဓစာပေတွေမှာ ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ပင်လယ်ကြီးနဲ့ နှိုင်းတတ်သေးတယ်။ ရှည်လျား ကျယ်ပြန့်လွန်းလို့ ဖြစ်မှာပဲ။ ပင်လယ်သမုဒ္ဓရာကြီးမှာ ဟိုဘက်ကမ်းဆိုတာကို ရှိတယ်လို့ ပြောရမှာ ခက်တယ်။ ကျယ်လွန်းနေလို့ပါ။ လူသတ္တဝါတွေရဲ့ သန္တာန်မှာ ရှိနေတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး၊ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး ဒီရုပ်နာမိတရားတွေရဲ့ မပြတ်ဖြစ်နေတဲ့ အစဉ်ကို သံသရာလို့ ခေါ်ထားတယ်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တစ်ခုခုသော ဘဝကို အဝိဇ္ဇာ တဏှာ အကြောင်းရင်း ခံပြီးတော့ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံကို ပြုခဲ့တယ်။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သေခါနီးကာလမှာ အဲဒီပြုခဲ့တဲ့ ကံကို စွဲလမ်းပြီးတော့ ... ဒါမှ မဟုတ် အဲဒီ ကံရဲ့ အစွမ်းကြောင့် ထင်ပေါ်လာတဲ့ ဂတိနိမိတ်ကို စွဲလမ်းပြီး သေသွားတယ်။ ဒီလို ဘဝဟောင်းက သေပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အဲဒီကံရဲ့ အစွမ်းကြောင့် စွဲလမ်းခဲ့တဲ့ အာရုံကိုပဲ ဆက်လက်ပြီး အာရုံပြုရင်း စိတ်ထပ်ပြီး ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ဖြစ်တဲ့ စိတ်ကို ပဋိသန္ဓေစိတ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဒါကိုပဲ ဘဝအသစ်ဖြစ်တယ်လို့ ပြောဆိုရတာပဲ။ ဒီနည်းအားဖြင့် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်းဟာ တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝ ဆက်ကာဆက်ကာ ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလို ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်တရားတွေ မပြတ်မစဲ ဖြစ်နေတဲ့ အစဉ်ကို သံသရာလို့ ခေါ်တယ်။ ဒါကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတစ်ဦးတစ်ဦးမှာ သံသရာ တစ်ခုစီ

http://mmteashop.com

တစ်ခုစီ ရှိနေတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ တစ်ဦး တစ်ဦးရဲ့ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစဉ်ဟာ ဘယ်တုန်းက စဖြစ်တယ်ဆိုတာ အပိုင်းအခြား မရှိဘူး။ သံသရာရဲ့ ရှေ့အစွန်းသံသရာရဲ့ အစဟာ နှစ်ပေါင်း ဘယ်လောက်က ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အနှစ်ရာပေါင်း ဘယ်လောက်၊ အနှစ်ထောင်ပေါင်း သောင်းပေါင်း၊ သိန်းပေါင်း သန်းပေါင်း ဘယ်လောက်က ... ကမ္ဘာ့ရာပေါင်းဘယ်လောက်က ကမ္ဘာ့ထောင်ပေါင်း၊ သောင်းပေါင်း၊ သိန်းပေါင်း၊ သန်းပေါင်း ဘယ်လောက်က ဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ အဲဒီလို အပိုင်းအခြားမရှိ ဖြစ်နေတာတဲ့။

အဲဒီလို အပိုင်းအခြား မသိနိုင်၊ ရှေ့အပိုင်းအခြား မထင်၊ ရှေ့ အပိုင်းအခြား မရှိလောက်အောင် ရှည်လျားပြီး နေတဲ့အတွက်ကြောင့် သံသရာကြီးဟာ အလွန် ရှည်လျားတယ်။ အပိုင်းအခြား မရှိလောက်အောင် ရှည်လျားနေတယ်။ သံသရာကြီးရဲ့ ဟိုဘက်ဆိုတာကလည်း ဘယ်လောက်ဝေးနေဦးမယ် မသိနိုင်ဘူး။ ဒီလို ကျယ်ဝန်း ရှည်လျား ဝေးကွာလွန်းလို့လည်း သံသရာဆိုတာကို ပင်လယ်ကြီးနဲ့ နှိုင်းတာ ဖြစ်မယ်။ သံသရာဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်တွေ ကြောင်းကျိုးဆက်ပြီး ဖြစ်ပျက်ပုံကလည်း သိနားလည်ဖို့ နက်နဲခက်ခဲတယ်။ ပင်လယ်ကြီး နက်သလို ရုပ်နာမ်တွေ၊ သံသရာဆက်ဖြစ်ပျက်ပုံကို ဖော်ပြတဲ့ ... ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာကလည်း နက်နဲတယ်။ နားလည်ရ ခက်တယ်။

သံသရာ ဆိုတာ ရှိပြီး ... ရှည်လျားကျယ်ပြန့်ပြီဆိုရင်တော့ ပြဿနာတွေလည်း ပေါများပြီပေါ့။ လူသတ္တဝါတွေဟာ ဘဝတစ်ခုစတော့လည်း ဝိဝိဇ္ဇာရှိရုံနဲ့ စတယ်။ ဘဝတစ်ခုဆုံးတော့လည်း ပင်ပင်ပန်းပန်း နွမ်းနွမ်းနယ်နယ်၊ လူ့ဘဝ လူ့ဇာတ်လမ်းတွေက မသာယာဖွယ်နဲ့ စပြီး မနှစ်သက်ဖွယ်၊ ကြေကွဲဖွယ်တွေနဲ့ အဆုံးသတ်တဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ချစ်သောသူနဲ့ ကွေကွင်းရလို့ ဝိဝိဇ္ဇာရတဲ့ မျက်ရည်တွေဟာ မဟာသမုဒ္ဒရာကြီး လေးစင်းက ရေတွေထက် များတယ် ဆိုတဲ့ စကားဟာလည်း မလွန်ဘူးထင်ပါရဲ့။

မကြာခင်က ထုတ်ပြန်တဲ့ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး အဖွဲ့ကြီး WHO ရဲ့ အစီရင်ခံစာမှာ ... ကမ္ဘာမှာ နှစ်စဉ် လူ ၁.၆ သန်းလောက်ဟာ အသေဆုံးနဲ့ သေနေကြတယ်။ အဲဒီ

http://mmteashop.com

သေသူတွေထဲမှာ စစ်ပွဲတွေကြောင့် သေဆုံးရသူတွေက ၁၈.၆ ရာနှုန်း၊ လူသတ်မှုတွေကြောင့် သေဆုံးရသူက ၃၁.၃ ရာနှုန်း ရှိပြီးတော့ ... ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်သူက ၄၉.၁ ရာနှုန်း ရှိတယ်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်သေတဲ့ သူတွေရဲ့ သေနန်းကို ကြည့်ရင် တစ်နှစ်ကို ၇ သန်း ၈ သောင်း ကျော်ကျော် သတ်သေနေတယ် ဆိုတာကို တွေ့ရတဲ့ အကြောင်း ဖော်ပြထားတယ်။ ဘဝတွေ စဉ်ဆက်ဖြစ်ပျက် နေတယ်ဆိုတဲ့ သံသရာ အယူအဆကို လက်ခံရင်တော့ ဒီဘဝမှာ တစ်ခါ သေရုံနဲ့တော့ ဘဝကိစ္စ၊ ဘဝပြဿနာတွေက ပြေလည်သွားမှာ မဟုတ်သေးဘူး။ ထပ်ထပ်ကြိုစရာ ဘဝပြဿနာ အရှုပ်အထွေးတွေ၊ ပြင်းထန်လာမယ့် ဘဝလှိုင်းလေတွေ အများကြီး ရှိနေမှာပဲ။

ဗုဒ္ဓဝါဒီ သုတေသီတွေကတော့ ဘဝသံသရာဆိုတဲ့ အပြောကျယ်တဲ့ ပင်လယ်ကြီးကနေ လွတ်မြောက်နိုင်တဲ့ နည်းကို ဂေါတမဗုဒ္ဓက သူတို့ကို ပေးခဲ့တယ်လို့ ပြောပြီး ဝမ်းသာနေကြပါတယ်။ အသက်ရှင်လိုတဲ့ ဆန္ဒတွေ၊ အတွယ်အတာ သံယောဇဉ်တွေ၊ မျှော်လင့်ချက်တွေ၊ တောင့်တမှုတွေနဲ့ ရှုပ်ထွေးရင်း နေ့စဉ် သံသရာ ထဲမှာ ကူးခတ်နေတဲ့ ကျွန်တော်က အရိယာသူတော်စင်တွေ ကူးမြောက်သွားတဲ့ သံသရာ၏ တစ်ဘက်ကမ်း ... ဆိုတာကို လှမ်းမျှော်ကြည့်မိပါတယ်။ အခုတော့ ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင်ပဲ

အင်တာဗျူးဂျာနယ်၊ နံပါတ် - ၁၄၈ (၁၆.၁၀.၂၀၀၂)

http://mmteshop.com

အကြီးကျယ်ဆုံးသောအရာ

လောကကြီးမှာ ကြီးကျယ်တဲ့အရာ သုံးမျိုးရှိတယ်။ ဘာတွေလဲ ဆိုတော့ (၁) သမုဒ္ဒရာကြီးရယ်၊ (၂) ထုထည်ကြီးတဲ့ တောင်ကြီးရယ်၊ (၃) ပြီးတော့ စိတ်ကို စေစားအသုံးချနေတဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်ရယ်ဟာ ကြီးကျယ်ကြတယ်တဲ့။

ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာကြီးဆိုရင် ပြိုင်ဘက်မရှိ ကြီးကျယ်တယ်။ ၆,၂၉,၈၆,၀၀၀ စတုရန်းမိုင် ရှိတယ်။ အနက်အရှိုင်းကလည်း မင်ဒါနာအို Mindanao ကျွန်းနားမှာ ၈၅,၄၀၀၀ ပေအထိ နက်တယ်တဲ့ဗျ။ တောင်ကြီးတွေထဲမှာလည်း မော်နာလိုအာ Hawaiian Peak of Mauna Loa တောင်ကြီးဟာ အထူအထည်သိပ်ကြီးတာ၊ ဒီတောင်ကြီးကို အောက်ခြေကနေပြီး ပတ်မယ်ဆိုရင် မိုင် ၇၀ ကျော်လောက် သွားမှ ပတ်မိမယ်။ အဲဒီ သမုဒ္ဒရာနဲ့ တောင်ကြီးတွေ ကြီးကျယ်သလို လူရဲ့စိတ် ဒါမှမဟုတ် အသိဉာဏ်ကို စေစားအသုံးချနေခြင်းဟာလည်း ကြီးကျယ်တယ်တဲ့ဗျ။

ကော့လ်မာ့ကပ်စ် Karl Marx ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို ခင်ဗျားတို့ ပြန်မြင်ယောင်ကြည့်ပါလား။ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးကို ပြုပြင်ဖို့ သူ စိတ်ကူးနေတာ သူ့စိတ်ကို စေစား အသုံးချနေတာဟာ ဘာပဲ ပြောပြော ကြီးကျယ်တယ်လို့ ဆိုရမယ်။ လူသားထုကြီး တစ်ခုလုံးရဲ့ ဘဝအခြေအနေကို ပြုပြင်ဖို့ စိတ်ကူးဆိုတော့ ကြီးတယ်ပေါ့ဗျာ။ မာ့စ်ဟာ ၁၈၁၈ မှာ မွေးတယ်။ သူ့ရဲ့ ကွန်မြူနစ် ကြေငြာစာတမ်းက ၁၈၄၈ မှာ ထွက်တယ်။ ဒါကို ကြည့်ရင် သူ့အသက် နှစ်ဆယ်ကျော် သုံးဆယ်ကတည်းက လူ့လောကကို ပြောင်းလဲဖို့ သူ့စိတ်ကို စေစား အသုံးချနေတာပဲဆိုတာ ခန့်မှန်းနိုင်တယ်။

မာ့ကပ်စ်ဟာ ဗြိတိသျှ ပြတိုက်မှာ ရှိတဲ့ စာကြည့်တိုက်မှာ တကုတ်ကုတ်နဲ့ သူ့စိတ်၊ သူ့အသိဉာဏ်ကို စေစား အသုံးချနေတာကိုလဲ မြင်ယောင်ကြည့်လို့တယ်။ အဲဒီမှာ သူက သူ့ရဲ့ အရင်ကျမ်း The capital ကို ရေးနေတာ။ ၁၈၆၅ ခုနှစ်မှာ အဲဒီကျမ်း ပထမတွဲကို

http://mmteashop.com

အကြမ်းရေးပြီးတယ်။ ၁၈၆၇ မှာ ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့တယ်။ အင်္ဂလိပ် ဘာသာနဲ့ကတော့ ၁၈၈၇ မှာ ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့တယ်။ ကာလမာက်စ်ရဲ့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေကြောင့် လူ့လောကကြီးမှာ အပြောင်းအလဲတွေ အများကြီး ဖြစ်ခဲ့တယ်။

မာ့က်စ်အလိုအရ ကုန်ထုတ် အရင်းအနှီးတွေကို ပိုင်ဆိုင်သူ လူတန်းစားနဲ့ အရင်းအနှီးမဲ့ လူတန်းစား ၂ ရပ်ရှိနေသမျှ လူတန်းစား တိုက်ပွဲတွေ ရှိနေမယ်။ လူမှုပဋိပက္ခတွေ ရှိနေမယ်။ လောကကြီး ငြိမ်းချမ်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ ငြိမ်းချမ်းရေးရလိုရင် လူတန်းစား ခြားနားမှု မရှိအောင် လုပ်ရမယ်။ ကုန်ထုတ် အရင်းအနှီးတွေကို လူအများက ပိုင်ဆိုင်အောင် လုပ်ရမယ်။ ဒီလို လုပ်ရာမှာ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနဲ့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ တော်လှန်ရေးတွေ လုပ်ပြီးမှ ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကွန်မြူနစ် စနစ်တည်ဆောက်ရေးမှာ တော်လှန်ရေးဟာ မလွဲမရှောင်သာတဲ့ ကိစ္စ ဖြစ်တတ်လို့ မာ့က်စ်က သူ့ရဲ့ ကွန်မြူနစ်ကြေငြာ စာတမ်းမှာ ဖော်ပြထားတယ်။

သူ့ရဲ့ အရင်းကျမ်းမှာလဲ ကုန်ထုတ်အရင်းအနှီးတွေကို ပိုင်ဆိုင်တဲ့ အရင်းရှင်တွေနဲ့ အရင်းရှင်စနစ်ရဲ့ ဆိုးဝါးပုံတွေကို ဖော်ပြထားတယ်။ အရင်းရှင်စနစ်မှာ တစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်မှုကို အားပေးတယ်။ ပြီးတော့ အပြိုင်အဆိုင် ကုန်ထုတ်လုပ်ဖို့ အတွက် ကုန်ကြမ်းတွေ လိုတယ်။ ကုန်ချောကို ဖြန့်ဖြူးဖို့ ဈေးကွက်တွေ လိုတယ်။ ဒီအခါမှာ မလွဲမရှောင်သာ နယ်ချဲ့ဝါဒဘက်ကို ကူးပြောင်းလာရတယ်လို့ မာ့က်စ်က သုံးသပ်ပြတယ်။ ပြီးတော့ အရင်းရှင်စနစ်မှာ အရင်းအနှီးမဲ့သူ အလုပ်သမားတွေဟာ မိမိတို့ရဲ့ လုပ်အားကို ခေါင်းပုံဖြတ် ခံကြရတယ်။ အမြတ်အစွန်းဆိုတာ တကယ်တော့ အလုပ်လုပ်တဲ့သူ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ လုပ်အားရဲ့ တန်ဖိုးထဲကနေပြီး အရင်းရှင်က ခေါင်းပုံဖြတ်ယူလိုက်တဲ့ အစွန်းထွက်တန်ဖိုး ဖြစ်တယ်လို့လဲ ရှင်းပြထားတယ်။

မာ့က်စ်ကတော့ သူ့မျှော်မှန်းတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းမျိုးကို ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ခဲ့မှာပေါ့။ သူ့ဝါးကို သရုပ်ဖော်သူတွေရဲ့ ချို့ယွင်းချက်၊ သူ့ဝါဒ သဘောတရားရဲ့

http://mmteashop.com

မှားယွင်း အားနည်းချက်တွေကြောင့် သူ့ မျှော်လင့်ချက် မပြည့်ခဲ့ဘူးလို့ ဝေဖန်ရေး သမားတွေဟာ လူ့သမိုင်းမှာ အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲ။

သိပ္ပံပညာရှင်ကြီး အိုင်းစတိုင်းရဲ့ စိတ်ကူးဉာဏ်ဟာလဲ လောကကြီးကို အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲစေခဲ့တယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။ အိုင်းစတိုင်းဟာ သူ့ရဲ့ ထည်ထည်ဝါဝါ မရှိလှတဲ့ အခန်းငယ်ထဲမှာ သူ့စိတ် သူ့ဉာဏ်ကို အံ့ဖွယ်ကောင်းအောင် စေစား အသုံးချခဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ အိုင်းစတိုင်းကို အဲဒီအချိန်က မြင်တွေ့ဖူးသူတွေက အိုင်းစတိုင်းရဲ့ အခန်းမှာ နယူတန်ရဲ့ ပုံနဲ့ အစီအစဉ်မရှိ တင်ထားတဲ့ ဂျာနယ်စာအုပ် အချို့ကလွဲလို့ ထူးထူးခြားခြား မရှိကြောင်း။ ထူးခြားတာကတော့ စာရွက်အချို့ ခဲတန်တစ်ချောင်းနဲ့ သူ့စိတ်ကို စေစား အသုံးချနေတဲ့ သူ့ရုပ်ပုံလွှာသာ ထူးခြားတဲ့ အချက်တွေ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ကြတယ်။

တကယ်တော့ အိုင်းစတိုင်းရဲ့ ဒြပ်ထုမှ စွမ်းအင်သို့၊ စွမ်းအင်မှ ဒြပ်ထုသို့ ပြောင်းနိုင်သည် ဆိုတဲ့ ညီမျှခြင်း ($E = mc^2$) အပေါ်မှာ အခြေခံပြီး အနုမြူဗုံးတီထွင်လာနိုင်ခဲ့တာပဲ။ တကယ်လို့များ အာဏာရှင် ဟစ်တလာမှာ အကုန်အကျုံး ပိုင်ဆိုင်သွားရင် လောက လူသားတွေ အမြောက်အမြား ဒုက္ခရောက်တော့မှာကို အိုင်းစတိုင်းက စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပုံ ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ၁၉၃၉ ခုမှာ အိုင်းစတိုင်းက အမေရိကန် သမ္မတရုဇဗဲထံကို အနုမြူဗုံးရဲ့ ကြီးမားတဲ့ အဖျက်စွမ်းအင် အကြောင်းကို စာရေးပြောခဲ့တယ်။

အဲဒီ စာရေးပြီးနောက် ခြောက်နှစ်အကြာ ၁၉၄၅ ခု၊ ဩဂုတ်လ ၆ ရက်မှာ ဂျပန်ပြည် ဟီရိုရှီးမားမြို့ကို အမေရိကန်က အနုမြူဗုံး တစ်လုံးချလိုက်တယ်။ ဗုံးတစ်လုံးတည်းနဲ့ပဲ လူပေါင်း ခြောက်သောင်းလောက် သေတယ်။ လူတစ်သိန်းလောက် ဒဏ်ရာတွေ ပြင်းထန်စွာရတယ်။ လူနှစ်သိန်းကျော်လောက် အိုးမဲ့ အိမ်မဲ့တွေ ဖြစ်ကုန်တယ်။ တစ်ခြားအပျက်အစီးတွေလဲ အများကြီး ပြောစရာရှိတာပေါ့။ နောက်ရက်

http://mmteashop.com

အနည်းငယ်အတွင်းမှာပဲ နာဂါဆာကီမြို့ကို နောက်ထပ် ဝမ်းတစ်လုံး ချပြန်တယ်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးလဲ ပြီးသွားတယ်။

လူသေစာရင်း Book of world Records စာအုပ် အရဆိုရင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် အတွင်းမှာ အရပ်ဖက်ရော စစ်ဖက်ပါ သေကြေကြရသူ သန်း ၅၀ ကျော် သေတာ တော်သေးတယ်။ တကယ်လို့များ ဟစ်တလာလက် အနမြူပုံးရောက်ခဲ့ရင် ဒီထက် ၁၀ ဆ မက သေကြမှာပဲလို့ ပြောခဲ့ကြတယ်။

ပြောခဲ့တဲ့ ကြီးကျယ်ခြင်း သုံးမျိုးမှာ တကယ်ကြီးကျယ်တာကတော့ စိတ်ကို စေစားအသုံးချနိုင်တဲ့ လူရဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်ပဲ။ ခင်ဗျားတို့ ကြားဖူးမှာပါ။ ကျွန်တော်တို့ နေစကြဝဠာက မားစ်ဂြိုဟ် (အင်္ဂါဂြိုဟ်) နဲ့ ဂျူပီတာဂြိုဟ် (ကြာသပတေးဂြိုဟ်) ရဲ့ ကြားဟာ သိပ်ကို ကျယ်ဝန်းနေတယ် ဆိုတာလေ။ မူလတုန်းက အဲဒီ မားစ်နဲ့ ဂျူပီတာကြားမှာ ဂြိုဟ်တစ်လုံး ရှိခဲ့ လိမ့်မယ်လို့ တွေးဆခဲ့ကြဘူးတယ်။ ကျယ်ဝန်းနေတဲ့ ကြားမှာ ဂြိုဟ်သိမ်ဂြိုဟ်ငယ်တွေ အများကြီးတွေ့နေရတယ်။ ဒီဂြိုဟ်ငယ်တွေရဲ့ အရေအတွက်ဟာ ထောင်ချီပြီး ရှိနေတယ်တဲ့။ ဒီလို ဂြိုဟ်ငယ်တွေ အဖြစ် ရှိနေတာဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အရင်တုန်းက ဂြိုဟ်ကြီးတစ်လုံး မားစ်နဲ့ ဂျူပီတာကြားမှာ ရှိခဲ့မယ်။ အဲဒီ ဂြိုဟ်ကြီး ကြေမွသွားခဲ့တယ်။ ဘာကြောင့် ကြေမွသွားတာလဲဆိုရင် တစ်ချိန်က အဲဒီဂြိုဟ်ပေါ်မှာ လူတွေ ရှိခဲ့တယ်။ သိပ္ပံပညာလဲ ထွန်းကားခဲ့တယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ အာဃာတတွေနဲ့ လူတွေ တစ်ဖက်နဲ့ တစ်ဖက် တိုက်ခိုက်ကြရင်း သူတို့ အသုံးပြုတဲ့ အနမြူပုံးတွေ ဒဏ်ကြောင့် သူတို့ နေထိုင်ရာ ဂြိုဟ်ကြီးဟာ ကွဲကြေသွားတယ်။ အဲဒီလို ကွဲကြေသွားလို့ အခုလို ဂြိုဟ်သိမ်ဂြိုဟ်ငယ်တွေ အဖြစ် တွေ့နေရတာ ဖြစ်တယ်လို့ တွေးဆခဲ့သူ ရှိတယ်။ ဟုတ်မဟုတ် မသိဘူးပေါ့ဗျာ။ လူသတ္တဝါဟာ စိတ်ကူးဉာဏ်ကို စေစားပြီး အင်မတန် အင်အားပြင်းထန်တဲ့ ဝမ်းတွေကို တီထွင်နိုင်စွမ်းတယ်။ အဲဒီ ဝမ်းတွေ အစွမ်းကြောင့် ကြီးကျယ်ပါပေတယ် ဆိုတဲ့ သမုဒ္ဒရာကြီးတွေလဲ ခမ်းခြောက် သွားနိုင်တယ်။

http://mmteashop.com

ကြီးကျယ်ပါတယ် ဆိုတဲ့ တောင်ကြီးတွေလဲ ကြေမ့သွားနိုင်တယ်။ တကယ်တော့ လူ့ အသိဉာဏ် စွမ်းပကား၊ လူ့ရဲ့ စိတ်စွမ်းပကားဟာ အကြီးအကျယ်ဆုံး ဖြစ်တယ်လို့ ပြောချင်တာပါ။

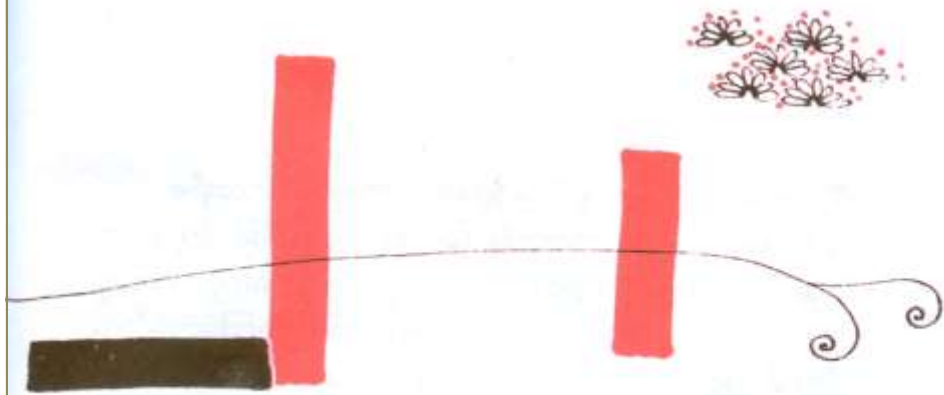
(၂)

အထက်ပါ အကြောင်းအရာတို့ကို ပြောပြသူ၏ အိမ်မှ ကျွန်တော်တို့ ထွက်ခွာလာရာ လမ်းတွင် ကျွန်တော့် ဘေးမှာ လျှောက်လာသူ မိတ်ဆွေက ...

“အခါတိုင်းလို ဆိုရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်က ခုလို စကားပြောပြီးရင် ခင်ဗျားကကော စိတ်စွမ်းပကားကို ဘယ်လို အသုံးပြုစေစားမှာလဲလို့ မေးမှာ။ အခုတစ်ခါတော့ ဘာမှ မမေးဘူး။ သူမေးလာရင်လဲ ကျွန်တော်ကတော့ စိတ်သစ်လူသစ် ဖြစ်အောင် ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းထဲမှာ ကျုပ်စိတ်ကို စေစား အသုံးပြုတော့မှာလို့ ဖြေဖို့ စိတ်ကူးရနေတယ်” ဟု ဆိုပါသည်။ မိတ်ဆွေ ဖြစ်သူက ဘယ်လို ထပ်ဆင့် စိတ်ကူးတွေ ရနေသလဲမသိ။ ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာထားဖြင့် ကျွန်တော့်ဘေးမှာ တိတ်ဆိတ်စွာ လျှောက်လမ်းလျက် ရှိပါသည်။

ရုပ်ရှင်အမြဲတေ မဂ္ဂဇင်း၊ အတွဲ (၁)၊ အမှတ် (၃) (ဇွန်လ၊ ၂၀၀၄)

http://mmteashop.com

ကျောခိုင်းသူ

(၁)

ခရီးသည် တစ်ခုဟာ ညအချိန်မှာ ကြယ်ရောင်ကို အားကိုးပြီး ကန္တာရကို မြင်းတွေနဲ့ ဖြတ်ကျော်လာကြတယ်။ နေ့အချိန်မှာ ပူလောင်လွန်းတဲ့အတွက် ညချမ်းအချိန်ရောက်မှ အခုလို ခရီးဆက် ထွက်လာခဲ့ကြတာ ဖြစ်တယ်။

မကြာခင်မှာ အဲဒီ ခရီးသည်တွေဟာ ရေခန်းနေတဲ့ မြစ်ကြီးတစ်ခု အနားကို ရောက်လာကြတယ်။ ရေခန်းနေတဲ့ မြစ်ဆိုတော့ ခရီးသည်တွေဟာ မြစ်တွေပေါ်က မဆင်းတော့ဘဲ မြစ်ကို ဖြတ်ကြတယ်။

ဒီလို ဖြတ်ကျော်နေတုန်းမှာ ညဉ့်ဟာ အမှောင်ကြီး မှောင်သွားတယ်။ စောစောက ကြယ်ရောင်တွေကိုလည်း မမြင်ရတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် စမ်းတဝါးဝါးနဲ့ သတိကြီးစွာ ထားပြီး ခရီးသည်တွေဟာ မြစ်ကို ဖြတ်ကျော်နေကြတယ်။ အဲဒီလို ဖြတ်ကျော်နေတုန်းမှာ ... အင်မတန် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ အသံကြီးတစ်သံ ပေါ်လာတယ်။ အားလုံးရပ်! ဆိုတဲ့ အသံနက်ကြီးတဲ့ဗျ။ အားလုံး မြင်းတွေ ပေါ်ကဆင်း! ဆိုတဲ့ အသံ ...

ခရီးသည်တွေဟာ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်နဲ့ မြင်းတွေပေါ်ကနပြီး စမ်းဝါး ဆင်းကြတယ်။ ဒီလို မြင်းတွေပေါ်က ဆင်းလို့ အောက်မှာ ခြေလည်း ချမိရော ... နောက်တစ်ခါ အသံကြီး ပေါ်လာပြန်တယ်။

သင်တို့ အောက်က အရာတွေကို ကောက် ... ဆိုတဲ့ အသံ။

ဆက်တိုက် ပေါ်လာပြန်တာက "အိတ်တွေထဲကိုထည့်"၊ "မြင်းပေါ်တက်!" "အမြန်ခုန်းစိုင်း!" ဆိုတဲ့ အမိန့်ပေးသံတွေ.... တဲ့ဗျ။

http://mmteashop.com

ခရီးသည်တွေဟာလည်း ကြောက်လန့်စွာနဲ့ ကုန်းပြီး ကောက်ယူထားတဲ့ ဘာမှန်းမသိတဲ့ အရာတွေကို ထည့်မိထည့်ရာ အိတ်တွေထဲကို ထည့်၊ မြင်းတွေပေါ်ကို အမြန်တက်ပြီး ဒုန်းစိုင်းကြတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ မြစ်ကို ကျော်ပြီး တစ်ဘက်ကမ်းကို တက်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အသံကြီးကို သိပ်ကို ကြောက်ရွံ့ခဲ့ကြတာဆိုတော့ မနားဘဲ ဆက်ပြီး ဒုန်းစိုင်းကြတယ်။

အရက်တက် ... နေလုံးကြီးထွက်လာလို့ အသေအချာ မိုးလင်းသွားတော့မှ မြင်းတွေကို ဒုန်းအစိုင်းရပ်ကြတယ်။ နားကြတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ မကောက်ချင်ဘဲနဲ့ ကြောက်လို့ ကောက်ယူပြီး ထည့်မိထည့်ရာ ထည့်ယူလာခဲ့ကြတဲ့ အရာတွေကို လာတွေများလဲလို့ သိရအောင် ထုတ်ကြည့်ကြတယ်။

ခရီးသည်တွေဟာ သိပ်ကို အံ့သြနေကြတယ်။

သူတို့ ကောက်ယူလာတဲ့ အရာတွေဟာ ဘာတွေလဲဆိုတော့ အင်မတန် အရည်အသွေး ကောင်းတဲ့ စိန်တုံးတွေ ဖြစ်နေတာကို တွေ့မြင်ကြရလို့တဲ့ ...။ ကာရက် carats ရာကျော်ရှိတဲ့ စိန်တွေ ဖြစ်မှာပေါ့။

ခင်ဗျား ဘယ်လိုထင်လဲ။ ဒီလောက် အရည်အသွေးကောင်းတဲ့ တန်ဖိုးတွေ အလွန်မြင့်တဲ့ စိန်တုံးတွေကို မြင်လိုက်ရလို့ သူတို့ သိပ်ကို ပျော်သွားလိမ့်မယ်။ ဝမ်းသာကြည်နူး ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်သလား။

ဝေးပါသေးဗျာ ...။ အဲဒီခရီးသည်တွေဟာ ဝမ်းမသာနိုင်ဘူး။ မပျော်နိုင်ဘူးတဲ့ဗျ။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ အသံနက်ကြီးက "အောက်ကအရာတွေကို ကောက်" လို့ သူတို့ကို အမိန့်ပေးစဉ်က "တို့ (ဒို့) တတွေ အများကြီး မကောက်မိတာ နာလိုက်တာ ...၊ သိပ်ကို မှားခဲ့တာပဲ ..." နဲ့ တဖွဖွ တဖျစ်တောက်တောက်နဲ့ စိန်တုံးတွေကို များများ

http://mmteashop.com

မကောက်ခွဲမိခြင်းကို နောင်တတွေ ကြီးစွာရပြီး ဝမ်းနည်းပက်လက်နဲ့ စိတ်မချမ်းမသာတွေ အကြီးအကျယ် ဖြစ်နေကြလို့ပဲဗျ။

ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေဗျာ။ အလိုလောဘဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ကျေနပ်နိုင်တယ်ရယ် မရှိဘူး။ လောဘရဲ့ အလိုကို ဘယ်အခါမှ ဖြည့်နိုင်တယ်လို့ မရှိဘူး။ ဘယ်လောက်ပဲ မိုးတွေ ရွာချ၊ ရွာချ၊ ဘယ်လောက်များတဲ့ မြစ်တွေ၊ ချောင်းတွေ၊ စီးဝင်၊ စီးဝင် မပြည့်နိုင်တဲ့ ပင်လယ်ကြီးလိုပါဗျာ...။

တကယ့် သူတော်စင်တွေ၊ ရဟန်းသူမြတ်တွေကတော့ အလိုလောဘကို ပယ်သတ်ကြတယ်။ လူအများ လိုချင်နေကြတာတွေကို သူတို့ မလိုချင်ကြတော့ဘူး။ အလိုလောဘတွေနဲ့ လူအများ အမြတ်တနိုး စားသောက် သုံးဆောင်နေတာတွေကို သူတော်စင်တွေကတော့ အညှီအဟောက်တွေ မသတိစရာတွေလို့ မြင်ကြတယ်။ အဲဒီ မသတိစရာတွေကို သုံးဆောင် စားသောက်ကြသူတွေထဲမှာ သူတို့ မပါဘူး။ လိုချင် တပ်မက်မှုတွေကို ကျောခိုင်းလိုက်ကြပြီ အလိုလောဘတွေ၊ တဏှာကိလေသာတွေနဲ့ ယောက်ယက်ခတ်နေတဲ့ လူ့လောကကြီးကို သူတို့ ကျောခိုင်းလိုက်ပြီ။ ပြန်စောင်းတောင် လှည့်မကြည့်ကြတော့ဘူး။ လောဘကို ကျောခိုင်းသွားတဲ့ အဖြစ်ကို သဘောကျလွန်းလို့ ကျွန်တော်က ရဟန်းသူမြတ်ကို သရုပ်ဖော်တဲ့ အခါမှာ အခုလို ကျောခိုင်းနေတဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်နဲ့ ရေးဆွဲဖြစ်နေတာ” ဟု ထိုနေ့က ဆရာပေါ်ဦးသက် ပြောပြနေသည်။

(၂)

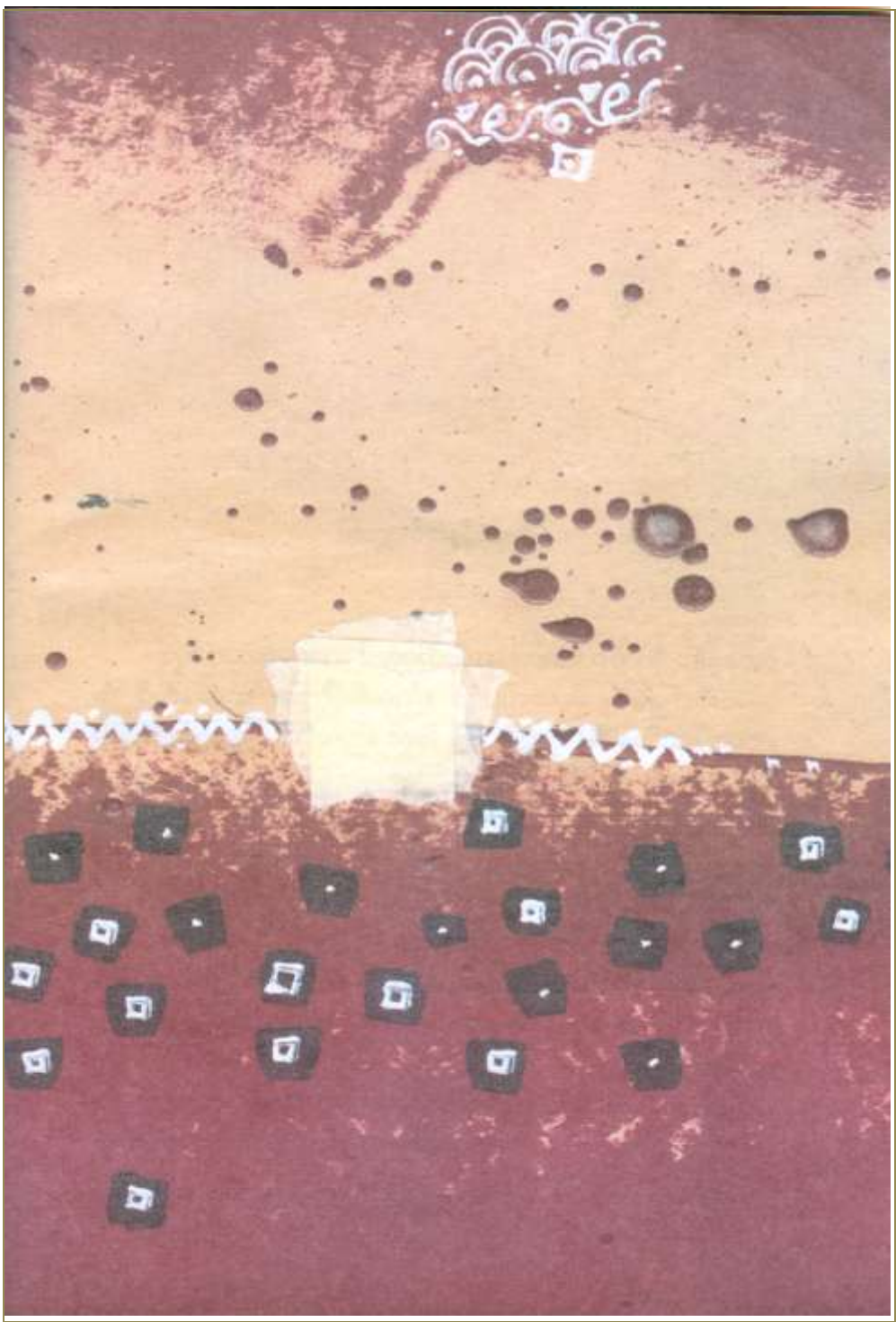
အထက်ပါ အကြောင်းအရာတို့ကို ရေးရန် တိုက်တွန်း၍ “လောဘကို ကျောခိုင်းသူ” သရုပ်ဖော်ပုံကို ရေးဆွဲပေးခဲ့သော ဆရာပေါ်ဦးသက်အား ဤရက်များအတွင်း ထူးထူးခြားခြား သတိရလျက်ရှိပါသည်။

http://mmteashop.com

ဓမ္မရိပ်မဂ္ဂဇင်း၊ အတွဲ (၁) အမှတ် (၅) (မေလ၊ ၂၀၀၆)

<http://mmteashop.com>

မလျှောက်ဘဲနှင့်ရောက်

(၁)

လွန်ခဲ့သော ရက်က အောက်ပါအကြောင်းအရာကို ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေက ပြောပြပါသည်။ သူပြောသည့် အကြောင်းအရာများကို ကြားဘူးသော်လည်း သူ၏ ပြောပြပုံကို နှစ်သက် သဘောကျသည့်အတွက် သူ၏ ပြောပုံအတိုင်း ပြန်ပြောနိုင်ရန် အောက်တွင် ကြိုးစား၍ ရေးကြည့်ပါသည်။

(၂)

အခါတစ်ပါးမှာ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက မေးလျှောက်တယ်။ ဘယ်လို မေးလျှောက်သလဲဆိုတော့ ... “ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းတော်မူတဲ့ ရှင်တော်ဘုရားသည် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း အားဖြင့် (ကာမောယ၊ ဘဝေါယ၊ ဒိဋ္ဌောယ၊ အဝိဇ္ဇောယ တည်းဟူသော) ဩဃလေးသွယ် ရေပင်လယ်ကြီးကို ကူးမြောက်တော်မူခဲ့ပါသလဲ” လို့ မေးလျှောက်တယ်။ ဒီအခါမှာ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားက “ငါသည် ရပ်တည်လဲ မနေဘဲ၊ သွားနိုင်ဖို့ရန်လည်း အားမထုတ်ဘဲ ဩဃလေးသွယ် ရေပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးကို ကူးမြောက်ခဲ့တယ်” လို့ ဖြေတယ်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရဲ့ အဖြေကို တစ်ဘက်က ပုဂ္ဂိုလ်က နားမလည်ဘူး။ ဒီလို နားမလည်တော့ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကို ထပ်ပြီး မေးတယ်။ “အရှင်ဘုရား - အရှင်ဘုရားသည် ဩဃလေးပါးတည်း ဟူသော ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးကို အဘယ်ကဲ့သို့ ရပ်၍လည်း မနေပဲ၊ သွားလည်း မသွားဘဲ ကူးမြောက်တော်မူခဲ့ပါသလဲ” လို့ လျှောက်တယ်။ ဒီအခါမှာ မြတ်စွာဘုရားက “ရပ်နေတဲ့အခါ နှစ်မြုပ်တယ်၊ သွားဖို့ရန် အားထုတ်တဲ့အခါ

http://mmteshop.com

မျောတယ်။ ငါဟာ ရပ်လဲ မနေဘဲ သွားလဲ မသွားဘဲ သံသရာ ရေအယဉ်လို့ ဆိုအပ်တဲ့
ဩဃလေးသွယ် သမုဒ်ပင်လယ်ကြီးကို ကူးမြောက်ခဲ့တယ်” လို့ ဖြေတော်မူတယ်။

ဒီအခါမှာ မေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ... “ရပ်လဲမနေဘဲ၊ သွားဖို့ရန်လဲ အားမထုတ်ဘဲ
ဩဃလေးသွယ်လို့ ဆိုရတဲ့ သံသရာ သမုဒ်ပြင်ကျယ်ကြီးကို ကူးမြောက်တော်မူခဲ့တဲ့
မြတ်စွာဘုရားကို အခုမှပင် ဖူးတွေ့ရပေတယ်” လို့ လျှောက်ထားပြီး ဂေါတမမြတ်စွာ
ဘုရားထံကနေ ထွက်ခွာသွားတယ်တဲ့။

ဒီမှာ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူတဲ့ “ငါဟာ ရပ်တည်မနေဘဲ” ဆိုတဲ့
စကားက ကာမသုခလ္လိကာနယောဂ ဆိုတဲ့ ကာမဂုဏ်တွေထဲမှာ နေနေတာ မဟုတ်ဖူး။
ကာမဂုဏ်တွေကို လိုက်စား၊ ခံစားနေခြင်း မဟုတ်ဖူးလို့ ဆိုလိုတယ်။ “သွားဖို့ရန်လဲ
အားမထုတ်ဘဲ” ဆိုတာက အတ္တကိလမထာနယောဂ ဆိုတဲ့ အကျင့်တွေကို ကျင့်ဆောင်
အားထုတ်မှု မလုပ်ဖူးလို့ ဆိုလိုတယ်လို့ အဌကထာ ဆရာတွေက ဖွင့်ပြတတ်ကြတယ်။
ပြီးတော့ ဒီတော့ “ရပ်နေတဲ့အခါ နစ်မြုပ်တယ်” ဆိုတာ အဲဒီ ကာမဂုဏ်တွေကို ခံစား
နှစ်သက်နေရင် ... သံသရာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာ နစ်မွန်းသွားမယ်။ “သွားဖို့
အားထုတ်တဲ့အခါ သွားပြန်တဲ့အခါ မျောပါတယ်” ဆိုတာက ဆိုခဲ့တဲ့
အတ္တကိလမထာနယောဂ ဆိုတဲ့ မိမိကိုယ်ကို ညှင်းဆဲတဲ့ အကျင့်တွေကို ကျင့်ရင်
ဒါဟာလည်း သံသရာက လွတ်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်ဘဲ သံသရာ ပင်လယ်
ဩဃရေတွေထဲ မျောပါသွားအုံးမှာဘဲလို့ ဆိုလိုတယ်တဲ့။

ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားဟာ ဆိုခဲ့တဲ့ ကာမသုခလ္လိကာနယောဂနဲ့
အတ္တကိလမထာနယောဂ ဆိုတဲ့ အစွန်း (၂) ပါးနောက် မလိုက်ဘဲ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလမ်းကို လိုက်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ငါဟာ မြုပ်လဲမပြတ်ဘဲ မျောလဲမမျောဘဲနဲ့
ဩဃလေးသွယ် သမုဒ္ဒရာသံသရာ ပြင်ကျယ်ကြီးကို ကူးမြောက်ခဲ့တယ်” လို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက
မိန့်တော်မူခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ ဖွင့်ဆိုပြတာလည်း ရှိတယ်။

http://mmteashop.com

တချို့ကတော့ အထက်က ဗုဒ္ဓရဲ့စကားတွေ ဖြစ်တဲ့ “ရပ်တည်လည်း မနေဘဲ၊ သွားဖို့လည်း အားမထုတ်ဘဲ သြဃသမုဒ္ဓရာကြီးကို ကူးမြောက်ခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ ဖော်ပြချက်နဲ့ မြုပ်လည်း မမြုပ်ဘဲ၊ မျောလည်း မမျောဘဲ သံသရာပင်လယ်ကြီးကို ကူးမြောက်ခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ ဖော်ပြချက်တွေဟာ ဖြစ်တယ်တဲ့။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားမှာ ပို့ဒ်မော်ဒန် အတွေးအမြင်တွေ ရှိတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် အဆောက်အုံကို ဖြိုချပြီး အတွင်းက သဘာဝတ္ထ၊ အတွင်းမှာ ဝှက်ထားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ထုတ်ကြည့်ရမယ်၊ ဒီကွန်စထရပ် Deconstruct လုပ်ကြည့်ရသလို ဗုဒ္ဓစာပေတွေကို လေ့လာတဲ့အခါ အပေါ်ယံ စာမျက်နှာ Face value ထက် စာသား text ရဲ့ အတွင်းမှာ ရှိတဲ့ အနက်ဝှက်ကို ဖော်ထုတ်ဖို့ ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ ဘယ်လို ဖော်ထုတ်ပြမယ် ဆိုတာတော့ ဆွေးနွေးကြည့်ရအုံးမှာပဲ။

တချို့ကတော့ “ရပ်တည်နေတော့လည်း မြုပ်တယ်။ သွားဖို့ ကြိုးစားတော့လည်း မျောတယ်...” ဆိုတဲ့ စကားတွေဟာ ယောဂအကျင့်နဲ့ တက္ကဆိုတဲ့ တွေးခေါ်ဆင်ခြင်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းတာ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ ယောဂအကျင့် - ဒါမှမဟုတ် သမထ အကျင့်ဆိုတာ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ တစ်ခုခုအပေါ်မှာ တစ်စိုက်တည်း စိုက်နေအောင် ကျင့်ရတဲ့ အကျင့်ဖြစ်တယ်။ ဥပမာ - မြေကြီးကသိုဏ်း အားထုတ်သူဟာ အဲဒီ မြေကြီးကသိုဏ်းပေါ်မှာပဲ စိတ်ကို စူးစိုက်ထားရတယ်။ ဒီလို ကသိုဏ်းပေါ်မှာ စူးစိုက်နေတာ၊ ကသိုဏ်းနိမိတ်မှတစ်ပါး အခြားဘယ်ကိုမှ စိတ်မသွားရအောင် အားထုတ်နေတာဟာ “ရပ်တည်” နေတဲ့ သဘောပဲတဲ့။ ဒီလို စိတ်ရပ်တည်ပြီး သမာဓိတရားတွေ ရရှိဖို့တော့ ကိလေသာတွေကုန်တဲ့ လွတ်မြောက်ရေးတရား (မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်) တွေကို မရနိုင်သေးဘူး။ ဒါကြောင့် တစ်ချိန်ချိန်မှာ သံသရာဝဲသြဃကြီးထဲ နစ်မြုပ်နိုင်တာပဲ။

http://mmteshop.com

ပြီးတော့ တက္ကဏပေဒ အစရှိတဲ့ တွေးတောဆင်ခြင်မှု နည်းတွေနဲ့လည်း ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ အမှန်တရား ဒါမှမဟုတ် ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝကို သိနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လောက် တွေးတွေး ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ အနတ္တသဘာဝကို သိနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။ တွေးနေသမျှတော့ စိတ်ဟာ အတွေးတွေနဲ့ပဲ လွင့်မျောနေမှာပဲ။ ဒီတော့ “မျော” တယ်ဆိုတာ တွေးတောနေခြင်း ဖြစ်တယ်။ အတွေးမျှ၊ ဆင်ခြင်မှုမျှဖြင့် ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝကို မသိနိုင်တဲ့အတွက် မင်္ဂလီလ်ဆိုတဲ့ ဉာဏ်ပညာကိုလည်း မရနိုင်ဘူး။ ဒီဉာဏ်တွေကို မရရင် ကိလေသာတွေကနေ မလွန်မြောက်နိုင်ဘူး။ မလွန်မြောက်ရင် ဩပလေးသွယ်ဆိုတဲ့ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာ မျောနေအုံးမှာပဲ။ ဗုဒ္ဓကတော့ မြုပ်လည်း မမြုပ်ဘူး။ မျောလည်း မမျောပါဘူး။

ဘာပြုလို့ မမြုပ်တာလဲဆိုတော့ ဗုဒ္ဓက မရပ်တဲ့အတွက် ဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့် မမျောတာလဲဆိုတော့ ဗုဒ္ဓက သွားမှမသွားဘဲ။ မသွားတော့ မမျောဘူး။

ဒီမှာ “မရပ်ဘူး” ဆိုတာက ခန္ဓာ (၅) ခုမှာ ဖြစ်သမျှ ဖြစ်လာသမျှကို ဝိပဿနာ မပြတ်ရှုမှတ်နေတာကို ဆိုလိုတာတဲ့။ ဖြစ်သမျှ ဖြစ်လာသမျှ ရှုမှတ်နေတဲ့အတွက် ရှုမှတ်သူဟာ ရပ်နေတာ၊ ငြိမ်နေတာ၊ စိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါဖြင့် ဖြစ်သမျှ ဖြစ်လာသမျှကို လိုက်ပြီး ရှုမှတ်နေခြင်းဟာ သွားနေတဲ့ သဘော မဟုတ်ဘူးလားလို့ မေးစရာ ရှိတယ်။ တကယ်က ... မြင်တာ ကြားတာစတဲ့ ဖြစ်လာသမျှကို မြင်ရုံမျှ၊ ကြားရုံမျှတွင် ရပ်တည်အောင်ထားဖို့ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်နေတာ ဆိုတော့ သွားနေတဲ့ သဘောမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဝိပဿနာ ရှုမှတ်နေခြင်းဟာ ရပ်နေတဲ့ သဘော မဟုတ်ဘူး။

ခန္ဓာ ၅ ခု (ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်) မှာ ဖြစ်လာသမျှကို ဝိပဿနာ ရှုမှတ်နေတယ် ဆိုတာ မဂ္ဂင် ၅ ခု တစ်ပေါင်းတည်း အလုပ်လုပ်နေတာ ဖြစ်တယ်တဲ့။ (၁) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ (၂) သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ (၃) သမ္မာဝါယမ၊ (၄) သမ္မာသတိ၊ (၅) သမ္မာသမာဓိ ဆိုတဲ့

http://mmteashop.com

http://mmteashop.com

မဂ္ဂင် ၅ ခုကို အလုပ်သမား မဂ္ဂင် (ကာရက မဂ္ဂင်) လို့တောင် အမည်ပေးထားတယ်။ ဒီမဂ္ဂင် ၅ ခုဟာ ဝိပဿနာရှုတဲ့ နေရာမှာ တကယ့်ကို အလုပ်လုပ်ရတဲ့ မဂ္ဂင်တွေ ဖြစ်နေလို့ပဲတဲ့။ ဒီမဂ္ဂင် ၅ ခု ညီညွတ်စွာ အလုပ်လုပ်ပြီဆိုရင် ဝိပဿနာ ရှုသူဟာ ခန္ဓာ ၅ ခုရဲ့ ပရမတ္ထ သဘာဝတွေကို သိနိုင်တယ်။ ရုပ်ဆိုတာ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတာ၊ ဝေဒနာဆိုတာ ခံစားပြီး ပျက်နေတာ၊ သညာဆိုတာ မှတ်သားပြီး ပျက်နေတာ၊ သင်္ခါရဆိုတာ စေ့ဆော်ပြီး ပျက်နေတာ၊ ဝိညာဏ်ဆိုတာ သိပြီး ပျက်နေတာလို့ မှန်မှန်ကန်ကန် မြင်သိတယ်။ ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာကို ကိုးကားပြီး တချို့ပညာရှင်တွေကတော့ ... ဆိုခဲ့တဲ့ မဂ္ဂင် ၅ ခု ညီညွတ်စွာဖြစ်ရင် ဝိထိတစ်ခု ဆုံးပြီလို့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ပထမ ဆင်ခြင်ဝိထိမှာ ဝိပဿနာရှုမှတ်နိုင်ရင် ထိလာသမျှ အာရုံတွေရဲ့ ပျက်သွားမှု မမြဲမှုကို မှန်မှန်ကန်ကန် သိနိုင်တယ်လို့ ဖော်ပြကြတယ်။ ဒီပထမ ဆင်ခြင်ဝိထိမှာ ဝိပဿနာ မရှုမှတ် နိုင်ရင်တော့ ခြပ်ဝိထိ၊ အမည်ဝိထိတွေ ဝင်လာပြီဆိုတော့ ထိလာတဲ့ အာရုံရဲ့ ပရမတ္ထသဘောကို မသိနိုင်တော့ဘူး။ သူ့အသိဟာ ပညတ်ကို သိတဲ့ အသိတွေပဲ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်လို့ ဖော်ပြကြတယ်။ ဆိုခဲ့တဲ့အတိုင်း ခြပ်ဝိထိတွေ အမည်ဝိထိတွေ မကျခင် ပထမဆင်ခြင်ဝိထိမှာ ဝိပဿနာ တကယ် ရှုမှတ်သိနိုင်ရင်တော့ ထိလာတိုင်းသော အာရုံတွေရဲ့ ပျက်မှု၊ မမြဲမှုကို အမှန်အကန်သိတဲ့ ဉာဏ်အမြင်တွေ ဖြစ်တယ်။

ဝိထိ တစ်ခုဆုံးတိုင်း ဆုံးတိုင်း ဝိပဿနာ မပြတ်ရှုမှတ်နေခြင်းဟာ ငြိမ်းပြီး “ရပ်” နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ရပ်နေတာ မဟုတ်တဲ့အတွက် မမြုပ်ဘူး။ ပြီးတော့ ဝိပဿနာ မပြတ်ရှုနေခြင်းဟာ တွေးတော ဆင်ခြင်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ အတွေးတွေနဲ့ ဆုံးစမရှိ “သွား” နေတာ မဟုတ်ဘူး။ မသွားတဲ့အတွက် မမျောဘူးလို့လည်း ဖွင့်ပြကြတယ်။ ဝိပဿနာရှုမှတ်လို့ နောက်ဆုံးမှာ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်တွေ ရသွားရင်တော့ သြဃလေးသွယ်ဆိုတဲ့ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးထဲ နစ်မြုပ်စရာလည်း မရှိတော့ဘူး။ မျောပါသွားစရာလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားက “ငါဟာ ရပ်တည်လည်း မနေဘဲနဲ့၊ သွားဖို့လည်း အားမထုတ်ဘဲနဲ့ သံသရာဆိုတဲ့

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးကို ကူးမြောက်ခဲ့တယ်။ ရပ်ရင်း မြုပ်တယ်၊ သွားတော့ မျောတယ်၊ ငါဟာ မြုပ်လည်း မမြုပ်ဘဲနဲ့၊ မျောလည်း မမျောဘဲနဲ့ ဩဃလေးသွယ်ဆိုတဲ့ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးကို ကူးမြောက်ခဲ့တယ်” လို့ ပြောတာဖြစ်မယ်။ ဒီလို ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပြောဆို မိန့်ကြားတာကို လာပြီး မေးမြန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က

“သတ္တလောကကြီးမှာ ရပ်တည်မနေဘဲ၊ သွားဖို့လည်း အားမထုတ်ဘဲ တဏှာကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော မကောင်းမှုမှ အပ ပြုပြီးသော ငြိမ်းအေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို ကြာမြင့်မှပင် ဖူးမြင်ရလေစွတကား” လို့ လျှောက်ထားပြီးတော့ ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားတယ်တဲ့။

(၃)

အထက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ပြောပြသော မိတ်ဆွေ ဖြစ်သူ၏ အိမ်မှ အပြန်တွင် မလှမ်းလျှောက်ဘဲနှင့် ရောက်သည့် အကြောင်းကို လွင့်လွင့်မျောမျော တွေးတောလာခဲ့မိပါသည်။ ။

ဓမ္မရိပ်မဂ္ဂဇင်း၊ အတွဲ (၁)၊ အမှတ် (၆) (ဇွန်လ၊ ၂၀၀၆)

http://mmteashop.com